

சிவலயம்

வீ. ஏ. சுவாமிநாதன்

7m

சிவஸயம்

10760 S.c

வீ. ஏ. சிவஞானம் பற்றிய
நினைவுகள்

பொதுமக்கள்
யா. கரவெட்டி
விசேட கோரிக்கை பகுதி

பதிப்பாசிரியர்
வீ. ஏ. திருஞானசுந்தரம்

வெளியீட்டு அனுசரணை:

யா/ கரவெட்டி

விக்னேஸ்வராக் கல்லூரிப் பழைய மாணவர் சங்கம்
கொழும்பு

தலைப்பு : சிவலயம்

பதிப்பாசிரியர் : வீ. ஏ. திருஞானசுந்தரம்

முதற்பதிப்பு : டிசம்பர், 2004

அச்சுப்பதிப்பு : யுனி ஆர்ட்ஸ் (தனியார் நிறுவனம்)
கொழும்பு 13.
தொலைபேசி : 2330195

வெளியீடு : யா/ கரவெட்டி விக்னேஸ்வராக்
கல்லூரிப் பழைய மாணவர் சங்கம்
கொழும்பு.

விலை : 130/-

Title : Sivalayam

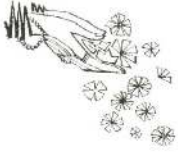
Compiled &
Edited by : V.A. Thirugnanasuntharam

First Edition : December 2004

Printing : Unie Arts (Pvt) Ltd.,
Colombo 13.
Tel : 2330195

Publishers : J/ Karaveddy Vigneswara College Old Students
Association,
Colombo.

Prize : 130/=

சமர் ப்புணம்

ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தா பனத்தின் முந்நாள்
 ஒங்குதமிழ்க் கட்டுப்பாட் டாள ராகி
 நலஞ்சேர்த்த வீ.ஏ.சிவ ஞானம் அண்ணா
 நாடறிந்த பெருமகனார் தம்மை ஆன்றோர்
 துலங்கவவர் பேர்நிலைக்கச் சொன்ன சொற்கள்
 சேர்த்தெடுத்துக் கோத்தவிந்நூல் தன்னைக் கண்கள்
 கலங்கமனம் நொந்தமுது என்தம் பிக்குக்
 காணிக்கை யாக்குகின்றேன் நாமம் வாழ்க

சித்திரத்தில் வல்லவனாம் சிறுநாள் தொட்டே
 செப்பரிய குணநலத்தோன் அண்ணன் செல்லம்
 வித்தகனாம் பஸ்துறையில் விதிபெண் ணாக
 வாழ்நாளைச் சொற்பத்தில் முடித்துக் கொண்டோன்
 மொத்தத்தில் எங்குடும்பச் சொத்து தம்பி
 மனோரஞ்சி தன்தமக்கு அண்ணன் நூலைச்
 சொத்தாக்கி மலரடியிற் சமர்ப்பிக் கின்றேன்
 திருஞான சுந்தரம்நான் சோகத் தோடே.

இதயத்திலிருந்து.....	v
மாண்புறு மாணவன்	ix
1. சொல்லும் நா— பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி	01
2. சிறுவரின் சிநேகன் — ஞானம் இரத்தினம்	07
3. சால்புக்கோர் எடுத்துக்காட்டு — தி.திருலிங்கநாதன்	12
4. கவனத்திற்குரிய கலைஞன் — ஏ.எம். நஹியா	15
5. ஒலிப்பதிவுக் கலையகத்தில் — அம்பி	29
6. மதிப்புக்குரிய சகபாடி — எஸ்.எம். கமால்தீன்	32
7. இசைஞானி சிவஞானம் — ஏ.கே. கருணாகரன்	34
8. கிராமியக் கலைகளின் களஞ்சியம் — அருணாசெல்லத்துரை	37
9. சிவஞானம் என்னும் செம்மல் — ஏ.எச்.எம். அஸ்வர்	44
10. சிவஞானம் மாஸ்டர் கலாகுரி ஆர்.சிவகுருநாதன்	47
11. மலரும் நினைவுகள் — எஸ். ரி. தம்பிராஜா	48
12. நிழலாடும் நினைவுகள் [புகைப்படங்கள்]	
13. சிவஞானம் அவர்களின் ஆக்கங்கள்	51
(i) மண்ணுலகக் காட்சியெலாம் கண்ணெதிரே காணலாம்	53
(ii) காக்கை மான்மியம்	61
(iii) தீய கண்ட்டால் தீமை	73
(iv) மரையுடன் போரிட்டு ...	79
(v) கண்ணீர் சிந்தும் கணவன்மார்	90
(vi) வண்டிச்சவாரி	97
(vii) மாம்பழம் — கவிதை	103
(viii) அததானும், மச்சாளும் — மகரம்	104
(ix) சிட்டுக்குருவி — மகரம்	106
(x) வாழ்த்துப் பாடல்கள்	107
(xi) காற்றைக் கருவிகொண்டு கலை படைத்தவர்கள்	114

சுருதி

சுருதி

சுருதி

சுருதி

சுருதி

சுருதி

சுருதி

சுருதி

சுருதி

சுருதி

சுருதி

சுருதி

சுருதி

சுருதி

சுருதி

சுருதி

சுருதி

சுருதி

சுருதி

சுருதி

சுருதி

சுருதி

சுருதி

சுருதி

சுருதி

சுருதி

சுருதி

சுருதி

இதயத்திலிருந்து...

வீ.ஏ. திருஞானசுந்தரம்

“கோழி வளர்த்தாலும் கோர்ணமேந்தில் வளர்ப்பதுதான் புருஷ லட்சணம்” என்ற கருத்து ஊறிப்போயிருந்த யாழ்ப்பாண சமுதாயத்தின் அங்கமாக விளங்கியவன் நான். அரச இலிகிதர் சேவையில் சேர்ந்தால் ஒரு ‘ஹெட் கிளார்க்’ ஆக அல்லது ‘ஓ.ஏ’ ஆக அல்லது அதற்கு ஒருபடி மேலான சிறிய உத்தியோகமொன்றுடன் ஓய்வு பெறலாம். அதை விட ஊடகத்துறை உன்னை உயர்நிலைக்கு உயர்த்திவிடும் என்று கூறி பத்திரிகைத் துறையில் என்னை ஊக்கி, அத்துறையில் என்னைச் சேர்த்துவிட்டவர் என் அண்ணா. தாயை இழந்துவிட்ட என்னை கோழி தன் குஞ்சுகளை இறக்கைக்குள் வைத்துக் காப்பதுபோல வளர்த்துவிட்டவரும் அவர்தான்.

எவரையும் அவர் சுடுசொல்லால் பேசியதில்லை. பொடி வைத்துப் பேசுவார். மனம் திறந்து பேசும் பண்புடையவர் அவர். எவரும் அவரின் மனம் நோக ஏதாவது சொல்லிவிட்டால் “அதற்குப் பதிலிறுக்கமாட்டார். பதிலாக, தன்னைத் தானே வருத்திக் கொள்வார். இது அவரின் சுபாவம்

சிறுவயதில் இருந்தே என்னை அழகுபடுத்தி மகிழ்ந்தவர் அவர். நான் படித்த காலத்தில் மட்டுமல்ல, பெரியவனாக வளர்ந்துவிட்ட பின்னரும் எனக்குப் புதிய புதிய மோஸ்தர்களில் ஆடைகள் அணிவித்து அழகு பார்ப்பதில் அவருக்கு அலாதிப் பிரியம். ‘பஞ்சவர்ணம்’ என்று தான் என்னை வீட்டில் அழைப்பார்கள். ஊரவர்களும் அப்படியே அண்ணாவோ அப்பெயரைக் குறுக்கி என்னை ‘பஞ்சு’ என்றே அழைப்பார்.

சிறிய வயதில் சிகை அலங்கார நிலையத்துக்கு என்னைக் கூட்டிச் சென்று எனது முடி எவ்வாறு வெட்டப்பட வேண்டும் என்பதையும் தீர்மானித்தவர் அவர். ஒரு விடயம் எனது ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. ஒரு முறை பகல் செய்தி வாசிப்பதற்கு நான் வானொலி நிலையத்திற்குப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோது அன்று தீபாவளி என்பதால் எனக்கென அவர் வாங்கி வைத்திருந்த நீளக்கால்சட்டையை அணியுமாறு என்னைக் கேட்க நான் அதற்கு மறுப்புத் தெரிவித்தேன். அப்போது அவர் என்னைப் பார்த்து உனது மிடுக்கும் கம்பீரமும் என்றும் அப்படியே இருக்க வேண்டும்

என்று கூறிவிட்டு அவ்விடத்தைவிட்டு நகர்ந்தார். இச் சம்பவத்தை நான் இன்றும் நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

வழமைக்கு மாறாக ஒன்பது மணிக்கு முன்னர் நான் நித்திரைக்குப் போய்விட்டால் பதறிப்போய் விடுவார். எனக்கு ஏதோ சுகமில்லை என்ற சந்தேகத்தில் என்னை அணுகி எனது நெற்றியில் கை வைத்துப் பார்த்து எனது தலையையும் தடவி விட்டுத்தான் அவர் செல்வார். இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன வர்த்தக சேவையில் பணியாற்றிய எங்கள் தம்பி மனோரஞ்சிதன் எங்களையெல்லாம் தவிக்கவிட்டு இவ்வுலகை விட்டுப் பிரிந்தபோது, அண்ணா சிவஞானம் பட்டபாட்டை நான் அறிவேன். சிறுவயதிலேயே தன்னை ஒரு ஓவியனாக ஆக்கிக் கொண்டவன் அவன். முதலில் அவன் வரைந்த ஓவியம் மகாத்மா காந்தி. பின்னர் வரைந்த ஓவியம் நேருஜி. என்னையும் அண்ணா சிவஞானத்தையும் இருத்திப் பார்த்து வரைந்து அழகு பார்த்தவன் அவன். நான் இலங்கைக் காப்புறுதிக் கூட்டுத்தாபனத்தில் பணியாற்றியபோது காப்புறுதி பெறுவதன் நன்மைகளை விளக்கி, ‘தேன் கூடு’ என்ற தொடரில் தனித்தனி நாடகங்களை வானொலி வர்த்தக சேவையில் ஒலிபரப்பி வந்தேன். இதற்கான பிரதிகளை நானே எழுதினேன். ஆயுட் காப்புறுதி என்றால் ஒருவர் இறந்த பின்னர் தான் பணத்தைப் பெறலாம் என்ற தவறான கருத்து நிலவிய வேளை அது. ஆகவே அது பற்றி மிகவும் லாவகமாக மக்கள் மத்தியில் பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. ஒருமுறை எனக்கு சுகமில்லாது போகவே மனோரஞ்சிதனிடம் இந்த விடயத்தை விளக்கிக் கூறி ஒரு நாடகப் பிரதியைத் தயாரிக்குமாறு கேட்டேன். ஒரே இரவில் நாடகப்பிரதியை அவன் தயாரித்து விட்டான். அதன் தலைப்பு ‘ஆயிரம் பொன்’ என்பது. யானை இருந்தாலும் ஆயிரம் பொன் இறந்தாலும் ஆயிரம் பொன் என்பது அதன் கருத்து. மிகவும் அருமையாக அமைந்திருந்தது அந்த நாடகப்பிரதி. இன்னொரு சமயம் என்னுடைய நண்பர் காவலூர் இராஜதுரை ‘கலைக்கோலம்’ நிகழ்ச்சியைத் தயாரித்து வழங்கியபோது மனோரஞ்சிதனையும் அழைத்து ‘சீகிரிய ஓவியம்’ என்ற தலைப்பில் பேச வைத்தார். அப்பேச்சின் ஆழம் பற்றி காவலூர் இராஜதுரை என்னிடம் கூறியதை நான் இப்போது மீட்டுப் பார்க்கிறேன். இந்தக் கலைஞனைப்பற்றி, என்னுடைய தம்பியைப் பற்றி அண்ணனாகிய நான் அதிகம் கூறுவது அழகல்ல. இருந்த போதிலும் ‘சிவலயம்’ என்ற அண்ணன் சிவஞானம் பற்றிய இந்த நூலை தம்பி மனோரஞ்சிதனுக்குச் சமர்ப்பணம் செய்வது எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி தருகிறது.

என்னுடைய அம்மா 1956இல் இவ்வுலகை நீத்தபோது யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்த அண்ணன் சிவஞானம் தம்பி மனோரஞ்சிதனையும், தங்கை நளினாவையும் வரும்போதே கையுடன் கொழும்புக்குக் கூட்டி வந்து

அவர்களையும், தனது குடும்பப் பண்ணையில் வளர்த்து ஆளாக்கினார். ஏற்கனவே நானும் அண்ணனின் அரவணைப்பில் அவரின் அன்புப் பிணைப்பில் கொழும்பில் வளர்ந்து வந்தேன்.

புலோலி செல்லையா பள்ளிக்கூடத்தில் படித்தவர் எனது சின்ன அண்ணா வீ.ஏ.சடாச்சரம். பல மேடைநாடகங்களில் நடித்தவர் இவர். யாழ்ப்பாணத்தில் இவர் 1993 ஜனவரி 12ம் திகதி மரணமடைந்த செய்தி சரியான நேரத்தில் எனக்கு கிடைக்கவில்லை. 1993 ஜனவரி 16 ஆம் திகதியிடப்பட்ட சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கம் அனுப்பி வைத்த மரணச்செய்தி பெப்ரவரியில் தான் எனக்குக் கிடைத்தது. அப்போது நான் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுப் போனேன். அண்ணா சிவஞானம் அப்போது உயிருடன் இருந்திருந்தால் அவர் துடித்துப் போயிருப்பார். அதனாலோ என்னவோ அண்ணன் சிவஞானத்தை 1992 மே 24ம் திகதியே கடவுள் தன்னிடம் அழைத்துக்கொண்டார்.

அண்ணா தனது மூத்த மகள் வஸந்திக்கு மருமகனாக்கிக் கொண்ட கே.ஜயகிருஷ்ணா கூட ஒலிபரப்புத் துறையில் சிறந்த அறிவிப்பாளராகத் திகழ்கிறார். இவரைப் பற்றி மிருதங்க வித்வான் கலாகுரி ரி. இரத்தினம் அவர்கள், 'உங்களுக்குப் பொருத்தமான மருமகனை பெற்றுவிட்டீர்கள். அவர் நீங்கள் சார்ந்துள்ள துறையில் மிக்க பிரக்கியாதி பெறுவார்' என்று கூறியபோது அண்ணா அடைந்த மகிழ்ச்சி எனக்குத்தான் தெரியும்.

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணித்தலைவராக இருந்த எம். சிவசிதம்பரம், மூதறிஞர் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, தினகரனின் ஆசிரியராக நீண்டகாலம் பணி செய்த ஆர். சிவகுருநாதன் ஆகியோர் அண்ணன் சிவஞானத்துடன் மிக நெருங்கிய தொடர்புகளை வைத்திருந்தவர்கள். இவர்களை என் மனதில் பதிந்துவிட்ட நான்கு சிவாக்கள் என்று நான் அழைப்பதுண்டு. கரவெட்டி விக்னேஸ்வராவில் அண்ணா கற்றுக்கொண்டிருந்தபோதும், பின்னர் கொழும்பு ஸாஹிதா கல்லூரியில் கற்பித்துக் கொண்டிருந்தபோதும் பேராசிரியர் சிவத்தம்பியுடன் மிக் நெருங்கிய உறவைக் கொண்டிருந்தார் சிவஞானம். வானொலித்துறையில் சிவத்தம்பியை உள்வாங்கிவரும் அண்ணா தான். அதனால் தானோ என்னவோ சிவஞானத்தின் பெயரில் ஒரு நூலைக்கொண்டுவர வேண்டும் என்ற ஆதங்கம் சிவத்தம்பிக்கிருந்தது. அதன் விளைவு தான் இந்த நூல். அண்ணா கொழும்பு ஸாஹிதாவில் கற்பித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில் உயர் வகுப்பில் கற்றுக்கொண்டிருந்த ஆர். சிவகுருநாதன் அண்ணாவின் மரண பரியந்தம் அவருடன் ஒட்டி உறவாடியவர். அண்ணா பற்றி கட்டுரையொன்றை எழுதுவதற்கு சிவகுருநாதன்

தயாராகிக்கொண்டிருந்தபோது நோய்வாய்ப்பட்டு விட்டமையால் அவரினால் அந்த எண்ணத்தை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. அதனால், சிவகுருநாதன் இன்னொரு கட்டுரையில் அண்ணாபற்றி எழுதி வைத்ததை அவசியம் கருதி இந்த நூலிலும் சேர்த்திருக்கிறேன்.

என் அண்ணாவுடன் நெருங்கிப்பழகிய முன்னாள் ஸாஹிதா கல்லூரி உதவி அதிபரும், பின்னர் இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தில் தமிழ் விவகாரங்களுக்குப் பொறுப்பாக இருந்தவரும், இப்போது கிழக்கு மாகாண உட்கட்டமைப்பு அமைச்சின் புனர்வாழ்வுப் பணிப்பாளராகவிருப்பவருமான ஏ.எம்.நஹியா, பேராசிரியர் மூதறிஞர் கா. சிவத்தம்பி, ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் மேலதிகப் பணிப்பாளராக விருந்த திருமதி. ஞானம் ரத்தினம், சங்கீத வித்துவான் ஏ.கே. கருணாகரன், முன்னாள் நிர்வாக சேவை அதிகாரி திருவிங்கநாதன், கலைஞன் அருணா செல்லத்துரை, தமிழறிஞன் எஸ்.எம்.கமால்தீன், அரசியல் பிரமுகர் ஏ.எச்.எம். அஸ்வர், கவிஞர் அம்பி, அவரது ஆப்த நண்பன் எஸ். ரி. தம்பிராஜா ஆகியோரின் கட்டுரைகள் இந்த நூலில் இடம் பெறுகின்றன. இக்கட்டுரை ஆசிரியர்களுக்கு நான் மிக்க நன்றியுடையேன்.

சிவஞானம் அண்ணா எழுதியவை அனைத்தையும் இந்த நூலில் என்னால் சேர்க்க முடியவில்லை. காரணம் எழுதியவற்றையெல்லாம் அவர் சேர்த்து வைக்கவில்லை. அவற்றைத் தேடிப்பெறுவதில் பல சிரமங்களை எதிர் நோக்கினேன். அதனால் கிடைத்தவற்றை மட்டும் இந்நூலில் சேர்த்திருக்கிறேன்.

முக்கியம் கருதி அண்ணாவுடன் தொடர்பு வைத்திருந்த அவரின் சமகால ஒலிபரப்புத்துறை ஜாம்பவான்களின் புகைப்படங்களையும் இந்த நூலில் பதித்து வைத்திருக்கின்றேன். வாசகர்களுக்கு முக்கியமாக ஒலிபரப்புத்துறை சார்ந்தவர்களுக்கு இப் புகைப்படங்கள் மிகவும் பயன்படும் என நம்புகின்றேன்.

இந்த நூலை அழகுற அச்சிட்டு உதவிய 'யுனி ஆட்ஸ்' நிறுவனத்திற்கும் அதன் இயக்குனர் நண்பர் விமலேந்திரன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள்.

***

J/ Karaveddy Vigneswara College

Old Students' Association, Colombo

'OASIS' - 16, Inner Fairline Road, Dehiwala

Patrons :

Prof. K. Sivathamby
Mr. K. Kanagasabai
Mr. N. Vaaheesan
Mrs. Shanthi Balasubramaniam

***

President:

Mr. V. Vimalarajah
Tel: 2688588

Vice Presidents :

Mr. N. Baskaran
Mr. P. Balachandran

Secretary :

Mr. V. A. Thiruganasuntharam
Tel : 2714393

Treasurer :

Mr. S. Krishnapillai
Tel : 2554815

Assistant Secretary :

Mrs. C. Murugananthan

Committee Members :

M/s. K. Kanesh
Velautham Kandasamy
V. Kandasamy
V. V. Thiruchelvam
S. Rajakulendran
S. Sittampalanathan
V. Thillainathan
S. Vivekananthan
V. Murugesu
T. S. Sivasubramaniam
K. Mathiyalagan
S. J. Jayakumar
P. K. Sundaram

***

Co-ordinator :

Mr. S. V. S. Ponnampalam
(Stationed in Karaveddy)

Hony. Auditor :

Mr. S. Masilamany

விக்னேஸ்வராக் கல்லூரியின் மாண்புறு மாணவன்

வி. ஏ. சிவஞானம் அவர்களின் நினைவாக இந்நூல் வெளியிடப்படுவது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. இவர் எங்கள் கல்லூரியின் பழைய மாணவர். பல வருடங்கள் ஆசிரியராக பல இடங்களிலும் பணிபுரிந்து இலங்கை வானொலியில் பதவி ஏற்றார். இவர் பல்துறைக் கலைஞர். நாடகங்களை நடித்துப் பாராட்டுப்பெற்றவர். வீணைப்பெட்டி வாசிப்பதிலும் நிபுணர். இவரது இளைய சகோதரரான திருஞானசுந்தரம் எங்கள் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கக் கொழும்புக் கிளைச் செயலாளராக உற்சாகத்துடன் பணிபுரிகிறார். கலைத்துறையில் அண்ணனும், தம்பியும் புகழேணியின் உச்சத்தைத் தொட்டவர்கள். 'திரு' அவர்கள் இப்பொழுது இலங்கை ரூபவாஹினிக் கூட்டுத்தாபனத்தின் பணிப்பாளர் சபை உறுப்பினராகவும், ஊடகத்துறையில் இன்னும் பல பதவிகளும் வகித்து வருவது விக்னேஸ்வராவுக்குப் பெருமையளிக்கக் கூடியதே.

சிவஞானம் அவர்கள் இலங்கை வானொலியில் சிறுவர் நிகழ்ச்சிகளைச் சிறப்பாகத் தயாரித்தார். வானொலி மாமா எனச் சிறுவர்களினால்

All Correspondence to be addressed to the Secretary

அழைக்கப்பட்டார். ஏறத்தாழ நாற்பது வருடங்களுக்கு முன்பு எனது மைத்துனரான கலாநிதி மணிவண்ணனை (தற்போது கனடாவில் உயர் நிலையில் இருக்கிறார்) பாலனாய் விளையாடித் திரியும் பராயத்தில் இவரிடம் ஒப்படைத்தேன். எனது மைத்துனரைத் திறமையான ஓர் நடிகனாக்கினார்.

இவரது சிறிய தந்தையாரான அல்வாய் சரவணமுத்து அண்ணாவியார் இவரை நாடகத்துறையில் வழிப்படுத்தினார். புகழ்பூத்த கரவையூர் கிருஷ்ணாழ்வார் அண்ணாவியாருடன் இவர் இறுகப்பழகி நாடகத்துறையில் பெயர் பெற்றார்.

இவரின் குணநலன்களைப் பற்றிக் கூறுவதானால் - அன்பின் நெகிழ்வு, அறிவில் தெளிவு, ஆக்கத்தில் ஊக்கம், வாழ்வில் எளிமை, உழைப்பில் ஓய்வின்மை, புலமையில் ஆழம், அறத்தில் நம்பிக்கை, சுயவிளம்பரத்தில் விருப்பின்மை என்று ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்.

பூக்கடைக்கு விளம்பரம் தேவையில்லை என்பதற்கு இணங்க சிவாவைப் பற்றி எழுத வேண்டியதில்லை. எல்லோரும் இவர் யார் எப்படியானவர் என்பதை நன்கு அறிவர். இவரது கலைத்துறைச் சேவையைப் பாராட்டி வெளியிடும் இந்நூலிற்கு ஆசிச்செய்தி வழங்க சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததையிட்டு மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

எங்கள் கொழும்புக் கிளையின் சார்பில் முதலில் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களைப் பற்றிய 'கரவையூற்று' என்ற நூலையும் இரண்டாவதாக கலாநிதி சின்னத்தம்பி (பழைய மாணவன்) யின் Moral Education என்ற நூலையும் வெளியிட்டோம். மூன்றாவதாக இந்நூலை வெளியிடுவதில் எங்கள் கிளை மிக்க மகிழ்வடைகிறது.

71

வே. விமலராஜா
தலைவர்

சொல்லும் நா

- பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி

1950இல் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு நாள் மாலை அப்பொழுது நான் படித்துக் கொண்டிருந்த ஸாஹிராக் கல்லூரியின் கழர் மண்டபத்தின் மேல்மாடி விறாந்தையில் இருந்து நண்பர் சிவஞானமும், நானும் அடுத்தடுத்த நாள் கிராம சஞ்சிகைக்காக எழுத வேண்டியிருந்த ஓர் எழுத்துருவைத் தயார் செய்துவிட்டு மேல்மாடியிலிருந்து வந்து அதே தளத்திலுள்ள அதிபரின் வாசலுக்கு முன்னாலுள்ள படிகளில் கீழ் நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தோம். அப்பொழுது, வழமையாக மாலை வேளைகளில் கல்லூரிப் பக்கம் நாம் காணாத அதிபர் ஏ.எம்.ஏ.அஸ்ஸ் அவர்கள் (மாலை வேளைகளில் அவர் அணியும் நீண்டகை புஷ் ஷேர்ட்டுடன்) இப்ராஹிம் நானா முன்னுக்கு விரைந்து செல்ல, படியேறிக்கொண்டிருந்தார். அந் நாட்களில் நான் வேட்டியும், நஷனல் ஷேர்ட்டும் அணிவது வழக்கம். அன்று சிவஞானமும் அவர் அடிக்கடி விரும்பியணியும் பட்டு நஷனல் ஷேர்ட்டைப் போட்டிருந்தார். மாடிப்படிகளில் இறங்கி வந்து கொண்டிருந்த எங்களைக் கண்டு, “என்ன இந்த வேளையிலும் கல்லூரியில் நிற்கிறீர்களே?” என்று அதிபர் கேட்டார். எங்களுக்கு அப்பொழுது “பிரின்ஸிபல்” என்றாலே போதும், மரியாதை வழிவந்த ஒரு கிடு கிடு பயம். விக்கி விக்கி தட்டுத்தடுமாறி விசயத்தைச் சொன்னேன். சிவஞானமும் நானும் ஒரே ஊரவர்கள் என்பதையும் சொல்லி, வானொலி நிகழ்ச்சி பற்றியும் கூறினேன். அவர் மனம் நிறைய சிரித்துவிட்டு எங்கள் பாடசாலையின் ஆசிரியர் ஒருவரும், மாணவர் ஒருவரும் சேர்ந்து செய்கிறீர்களா? நல்லது என்று சொன்னார். நிகழ்ச்சியின் விபரம் பற்றியும் அவர் கேட்டதாக நினைவு. இப்ராஹிம் நானா மேலிருந்து அவரைப் பார்க்க அதிபர் அவர்கள் எமக்கு Good Luck என்று சொல்லிவிட்டுச் சென்றார்.

இந்தச் சந்திப்பை ஒரு ஆசீர்வாதமாகவே கருதி நண்பர் சிவஞானமும், நானும் எமது ‘கிராம சஞ்சிகை’ நிகழ்ச்சிகளைத் தொடர்ந்து நடத்தினோம்.

எனது வானொலி கலையுலக வாழ்வுக்கான முதல் அடிவைப்பு நண்பர் சிவஞானத்தோடுதான். அந்த முதல் நிகழ்ச்சி பற்றி நான் ஏற்கனவே எனது நினைவுகளை பதிவு செய்து வைத்துள்ளேன் என நினைக்கிறேன். நண்பர் சிவஞானத்தின் கைமாறு கருதாத அந்தச் செயலை நான் என்றுமே மறந்ததில்லை.

நண்பர் சிவஞானத்தை எனக்கு ஏற்கனவே கரவெட்டி விக்னேஸ்வரா கல்லூரியில் சக மாணவராகத் தெரியும். 1944-45ஆம் ஆண்டுகளில் என நம்புகிறேன். அப்பொழுது நாங்கள் 6ஆம் தரத்துக்கு வந்த பொழுது அந்த வருடம் முதல் முதலாக அந்த வகுப்புக்கு ஏற்கனவே தமிழ் S.S.C இல் சித்தியெய்தியிருந்த மாணவர்கள் சிலரை ஆங்கில மொழிக்கல்விக்கு 6ஆம் வகுப்பில் அனுமதித்து இருந்தனர். அவர்களுக்கென 6ஆம் வகுப்பில் தனிப்பிரிவு இருந்தது. சாதாரண 6ஆம் தர மாணவனிலும் பார்க்க இவர்களுக்கு 7,8 வயது கூடுதலாக இருந்தும் இவர்கள் எங்களுடன் படித்தனர். வயதால், திறமைகளால் மூத்தவர்கள். அந்த விஷேட வகுப்பில் இருந்தவர்கள் பலர். பின்னர் புகழுடன் வாழ்ந்தவர்கள், வாழ்பவர்கள். L.S.S.P.யைச் சார்ந்தவரும் பின்னர் ஆங்கில ஆசிரியராகவும் விளங்கிய சிதம்பரப்பிள்ளை, அப்பொழுதே ஓவியராகத் திகழ்ந்த Artist கப்ரமணியம் (பின்னர் கல்லூரி உப அதிபர்), சிவஞானம், சிவஞானத்தின் சித்தப்பா வெற்றிவேலு, பின்னர் ஆசிரியராக இருந்த நல்ல பாடகர் மயிலு ஆகியோர் தங்கள் நாடக, சங்கீதத் திறமைகளால் எங்கள் வியப்புக்கும், மரியாதைக்கும் உரியவர்களாக இருந்தனர்.

சிவஞானம் கன்னங்கரேல் என்றிருப்பார். ஆனால் முகவசீகரம் மிக்கவர். அற்புதமான பாடகர். அவரது சிறிய தகப்பனார் அல்வாய் சரவணமுத்து அண்ணாவியார் வழியாக நாடகப்பலமையும், பரிச்சயமும் மிக்கவர். அந்தக் காலத்தில் எமது ஊரில் மிகப் பிரபலம் பெற்றிருந்தவர். கிருஷ்ண ஆழ்வார் என்ற 'சுபத்திரை' ஆழ்வார் அவரால் பாராட்டப் பெற்றவர் சிவஞானம். அந்த உறவின் ஊற்றில் மிதந்த சிவஞானம், விக்னேஸ்வராவில் மாணவனாக இருக்கும்போதே special நாடக மரபினருடன் சேர்ந்து நடித்தவர். இனிமையான சபாவமுடையவர். இவரின் முக்கிய குணங்களிலொன்று தன்னைப் பற்றித் தானே சொல்வதிலும் பார்க்கத் தனது செயல்களினால் மற்றவர்களுடைய கவனத்தை ஈர்ப்பவர். கரவெட்டி மட்டத்திலேயே கர்நாடக சங்கீத பயில்வு உடையவர். விக்னேஸ்வரா வகுப்புக்கு வர முதலிலேயே இவர், பரமேஸ்வரா கல்லூரியின் ஒரு பகுதி ஆசிரிய பயிற்சி கலாசாலையாக இருந்தபோது அதில் பயிற்சியும் பெற்றவர்.

சிவஞானத்திற்கு இருந்த ஜனரஞ்சகத்தன்மை பற்றி பல கதைகள் அக்காலத்தில் உலவின. அவற்றில் ஒன்று மிக மிக சுவாரஸ்யமானது.

இவர் பரமேஸ்வரா ஆசிரிய பயிற்சி கலாசாலை மாணவனாக இருந்தபோது வார இறுதியொன்றில் வீட்டுக்கு வருவதற்காக யாழ்ப்பாணம் பஸ் ஸ்டாண்டுக்கு வந்தார். கம்பனிக்காரர்களால் பஸ் ஓடப்பட்ட காலம். தட்டி பஸ் காலம். தட்டி பஸ்ஸில் டிரைவருக்குப் பக்கத்திலேயே இருவர் இருக்கலாம். டிரைவருக்குப் பின் திரை ஒன்று உண்டு. அதற்கும் பின்னாலேயே சாதாரண சன நெருக்கடி

இருக்கும். சிவஞானம் பஸ் ஸ்டாண்டுக்கு வந்தபொழுதே அவரைக் கண்டுவிட்ட பஸ் டிரைவர் “நீ வந்து எனக்குப் பக்கத்தில் இரு. கதைத்துக் கொண்டு போவோம்” என்றார். இவரும் ரொம்ப ஹாயாக ஒரு சிகரெட்டை வாங்கிப் பத்திக் கொண்டு வருவதாக கூறி முன்னே சென்ற டிரைவர் அந்த சீற்றில் ஏற்கனவே இருந்த பயணியைப் பார்த்து “இதால இறங்கி பின்னுக்குப் போ” என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். சிவஞானமும் வெற்றிப் புன்னகையோடு முன்னுக்குச் சென்றார். அந்த திடீர் கஷ்டத்துக்கு ஆளாகிக் கொண்டிருந்தவர் மேலும் சிரமத்துக்குள்ளானார். உடனே இறங்கியும் விட்டார். சிவஞானம் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் திகைத்து நீங்கள் இருங்கோ இருங்கோ சேர் என்று சொன்னார். இந்த நெருக்குவாரத்துக்குள்ளாகி இறங்கிக் கொண்டிருந்த அந்த மனிதர் வேறு யாருமல்ல ஆசிரிய கலாசாலை அதிபர் Dr.கே.சிவப்பிரகாசம் (இலங்கையின் பிரபல உளவியல் நிபுணர்).

டிரைவருக்கும் என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை. கடைசியில் சிவஞானம் Dr. சிவப்பிரகாசத்துக்குப் பக்கத்தில் இருந்து கொண்டு நெல்லியடிவரையிலும் வாய் திறக்காமல் வந்தார் என்று ஒரு கதை உண்டு. நான் கொழும்பில் நண்பர் சிவஞானத்தைச் சந்தித்த போது அவர் ஏற்கனவே தெமட்டகொட St. Mathews கல்லூரியில் ஆசிரியராக இருந்துவிட்டு, ஸாஹிராவிற்கு வந்திருந்தார். St. Mathews கல்லூரியில்தான் பின்னர் அவர் திருமணம் செய்து கொண்ட மாணவியைச் சந்தித்தார்.

ஸாஹிராக் கல்லூரியின் தொடக்கநிலைப் பாடசாலை மாணவர் நிகழ்ச்சி நிரலுக்கு அவர் அங்கு இருக்கும்வரை உயிர் நாடியாக இருந்தார். இதனால் இவருக்கு முழுக் கல்லூரியிலுமே பல நண்பர்கள் இருந்தார்கள். அதிகம் தன்னைப் பற்றிப் பேசிக் கொள்ளாது மற்றவர்கள் சொல்வதைக் கேட்கின்ற அவருடைய சுபாவம் பல நண்பர்களைத் தேடித் தந்தது. அக்காலத்தில் அவர் தினகரனில் ஒரு புனைபெயரில் வானொலி நிகழ்ச்சிகளை விமர்சனம் செய்து கொண்டு வந்தார். அது எனக்கும் சற்று பின்னர்தான் தெரிந்தது. அந்த விமர்சனங்களில் கர்நாடக சங்கீத பாட்டுக்கச்சேரிகள் பற்றிய அவரது குறிப்புரைகள் மிகவும் காரசாரமானவையாக இருக்கும். ஒருமுறை ஒரு பாடகர் மன்றுள் மரகதவல்லி என்ற பாடல் வரியை மரகதவல்லி என பாடி விட்டார். அப்படிப் பாடியவரும் என் நண்பர். எனக்கும் அப்பொழுது சிவஞானம்தான் எழுதினார் எனத்தெரியாது. நான் எனது நண்பருக்காக நிறைய அனுதாபப்பட்டேன். பிறகு தான் ரிஷி மூலம் விளங்கியது. சிவஞானம் தனது இளமைக் காலத்தில் தனது பரந்துபட்ட அனுபவம் காரணமாக பல்வேறு துறைகளில் ஈடுபாடு காட்டி வந்தார். கல்வித்துறை, இசைத்துறை, வானொலிப் பயில்வு எனப் பல்வேறு துறைகளில் அவருக்கு ஈடுபாடு இருந்தது.

இந்த ஈடுபாட்டின் தர்க்க ரீதியான அடுத்த படியாகத்தான் அவர் இலங்கை வானொலிக் கல்வித்துறையின் எழுத்துரு ஆக்குநராகச் (Script Writer) சென்றார். தெரிவில் தடங்கல் எதுவும் இருக்கவில்லை. அவரது பரந்துபட்ட அனுபவங்கள் அவருக்கு அந்த தகைமையை வழங்கியிருந்தன. நான் பல்கலைக்கழகத்திற்கு புகுமுன், பரீட்சையில் சித்தியெய்திய அதே வருடம் அவர் ஸாஹிராவை விட்டு விலகி இலங்கை வானொலிக் கல்விச்சேவைக்குச் சென்றார். அப்போது கல்விச்சேவைப் பொறுப்பாளரான திருவாட்டி மோனி எலியாஸ் (திருமதி ஜோசப்) இருந்தார். கல்வித்துறையின் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பொறுப்பாக திருமதி ஞானம் இரத்தினம் இருந்தார். அந்த நிலையிலும் இளம் மாணவர்களிற்கான நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பில் சிங்கள கலைஞர்களின் நன்மதிப்பையும் இவர் பெற்றிருந்தார்.

சிவஞானத்தின் உண்மையான வல்லமைகளுள் ஒன்று அவர் ஹார்மோனியம் வாசிக்கும் திறமை. அதனை வாசிக்கும் பொழுது ஒரு தொழிலின்மையாளரைப் போலவே (Professional) வல்லபத்துடன் அவ்வாத்தியத்தை வாசிப்பார். இந்த திறமை வானொலியிலும் அவருக்குப் பல சிங்கள நண்பர்களைத் தேடிக் கொடுத்தது. பல அற்புதமான கலை நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிக்க உதவியது.

1956இல் பட்டப்படிப்பின்* பின்னர் நான் ஸாஹிராவிலேயே ஆசிரியராக சேர்ந்தேன். ஏறத்தாழ நாலரை வருடங்கள் ஸாஹிராவில் ஆசிரியராக இருந்தேன். அந்தக் கால கட்டத்திலும் எனக்கு நண்பர் சிவஞானத்தோடு தொடர்பு இருந்தது. அவர் அப்பொழுது கல்வித்துறை தமிழ் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராக பதவி உயர்வு பெற்றிருந்தார். ஆக்காலத்தில் (58-59 என நம்புகிறேன்) மிகப் பிரசித்தி பெற்ற தமிழ் மூலம் ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் ஒரு தொடரை என்னிடத்தில் தந்திருந்தார். சிங்களம், தமிழ் ஆகிய இரண்டு மொழிகளிலும் அது ஒலிபரப்பப்பட்டது. ஏற்கனவே ஆங்கில மூலத்தில் தயாரிக்கப்பட்டிருந்த எழுத்துருவை தமிழ்நிலைப்படுத்தி ஒலிபரப்புவது என் பொறுப்பாக இருந்தது. ஒலிபரப்பு நேரம் வாரநாட்களில் செவ்வாயோ, வியாழனோ சரியாக ஞாபகமில்லை. காலை 10.30 மணி. அந்த நிகழ்ச்சி சில ஆசிரியர்களிடையே கவனத்தைப் பெற்றிருந்தது. ஆனால் சொந்த நிலையில் மறக்கமுடியாதது அதனை எனது தகப்பனார் தவறாது கேட்டு வந்தமையாகும். எனது நாடக ஒலிபரப்புக்களிலும் பார்க்க இவர் இதை பெரிதும் ரசித்தாரென பின்னர் அறிந்தேன். உண்மையில் நான் 1970களில் பாலர் வகுப்புக்களில் தமிழ்மொழி கற்பிப்பதில் ஆர்வம் கொண்டு தொழிற்பட்டபோது இந்த அனுபவம் எனக்கு பெரிதும் உதவியது. குறிப்பாக, அந்த ஆங்கிலம் கற்பித்தல் தொடரில் குழந்தைகள் மொழிப்பயில்வை எவ்வாறு பெறுகின்றார்கள் என்பது பற்றி இருந்த குறிப்புகள் எனக்கு நல்ல பசளையாக இருந்தன. அந்த இளம்வயதில் அந்த பொறுப்பை சிவஞானம் ஏன் என்னிடம் தந்தார் என எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், அதனால் நான் பெரிதும் பயனுற்றேன்.

உண்மையில் அந்த நிகழ்ச்சியை நான் செய்யும்போது அந்த உணர்வு வரவில்லை. 1972, 73 இல் நான் ஆசிரிய கலாசாலைகளில் பாலருக்கான மொழி கற்பித்தல் பற்றிய விடயத்தில் ஈடுபட்டபோது அதுபெரிதும் உதவிற்று.

அதன்பின்னர் 1961 இல் நான் பாராளுமன்ற உரைமொழி பெயர்ப்பாளராகச் சென்று, நான்கு வருடங்கள் கடமையாற்றிவிட்டு பல்கலைக்கழகச் சேவையில் சேர்ந்தேன். இந்தக் காலப்பகுதியில் இலங்கை வானொலியின் நிர்வாக அமைப்பில் காணப்பட்ட பல மாற்றங்கள் காரணமாக நண்பர் சிவஞானம் தேசிய சேவைக்கு வந்ததும், அதன் காரணமாக பலபயிற்சிகளுக்கு வெளிநாடு சென்றதும் தெரியும். 1972,75 காலகட்டத்தில் உத்தியோக அந்தஸ்து அற்ற வானொலி நிர்வாகக் கண்காணிப்புப் பணியில் தொழிற்பட வேண்டிய ஓர் அனுபவம் ஏற்பட்டது. அந்தக் காலகட்டத்தில் சிவஞானம் முக்கிய ஒலிபரப்பாளராக இருந்தார். எனக்குக் கிடைத்த வகி பாகத்தை எனக்குக் கிடைத்த தண்டனையாகவே கருதினார். ஆனால், அதற்கு மேல் நாம் ஒருவருக்கொருவர் அதுபற்றி ஊடாடுவதில்லை. காணும் போதெல்லாம் கரவெட்டி பற்றியே பேசுவோம். அவரும் வாட்சல்யமுள்ள குடும்பத்தனாக இருந்து வந்தார். ஆனால், அக்காலகட்டத்தில் நான் ஒன்றை அவதானிக்க முடிந்தது. இவருடைய கலைரசனை உணர்வு காரணமாக இவரது நண்பர்களாக இருந்தவர்களின் நட்பு இவரது திளைப்பு வட்டத்தைச் சற்று அகலப்படுத்தியதுபோல் எனக்குப்பட்டது. அது என் மனதுக்குள் ஒரு நெருடலை ஏற்படுத்திற்று.

நண்பர் சிவஞானத்தினுடைய தம்பி திருஞானசந்தரீம் தனது விருப்பு முயல்வு காரணமாக வானொலியின் பகுதிநேர தமிழ் அறிவிப்பாளராக வந்தார். அவருடைய ஒலிபரப்புத்துறைப்பணி அவ்வொலிபரப்புத்துறையில் இது காலவரையில் வேறெந்த தமிழர்களும் வகிக்காத ஓர் உயர்பதவிக்கு (Deputy Director General / Administration) உரிமவராக்கிற்று.

இதில் சிவஞானத்தின் சிறப்பு என்னவென்றால் தனது தம்பியின் வருகை பற்றியோ, பதவி உயர்வுகள் பற்றியோ பரபரப்பு எதுவும் காட்டிக் கொள்ளாமல் இருந்தமையாகும். உண்மையில் அங்கு வேலை செய்த பலருக்கு ஆரம்பத்தில் இந்த உறவு கூடத்தெரியாது. சிவஞானத்தின் இந்தப் பண்பு அவரிடத்தில் இருந்த நயத்தக்க நாகரிகத்தை, உளப்பண்பாட்டை காட்டுவதாக அமைந்தது. குடும்பத்தின் மூத்த தமையன் என்ற வகையில் அந்தக் குடும்பம் முழுவதற்குமே ஒரு மேலாளனாக இருந்த சிவஞானம் உத்தியோக நிலையில் அவற்றைக் காட்டிக் கொள்ளாதது எனக்கு உண்மையில் ஆச்சரியத்தைத் தந்தது.

சிவஞானம் 1983ல் பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்று 1992ல் காலமானார். நண்பர் சிவஞானம் காலமாகியபோது நான் அமெரிக்காவில் இருந்தேன். இங்கு வந்ததன் பின்னர் அதுவும் பல நாட்கள் கழித்தே தகவல் எனக்கு எட்டிற்று. நான் சிவஞானத்தை எப்படிப் பார்க்கிறேன். என்னுடைய ஆளுமை வளர்ச்சியில் உற்றார், உறவினர்கள், ஆசிரியர், நண்பர்கள், என் மாணவர்கள் யாவருக்கும் மேலாக என் எதிரிகள் ஆகியோருக்கு மிகப்பெரிய பங்குண்டு. சிவஞானம் என்னுடைய நண்பன். சிவஞானம் நட்பு எனக்கு வானொலிக் கதவுகளை திறந்துவிட்டது பற்றி ஏற்கனவே கூறியுள்ளேன். வானொலித்துறையில் என் ஈடுபாடுகள் பற்றிச் சிந்திக்கும்பொழுது நான் ஒரு கட்டத்தில் இலங்கை வானொலி என்ற நதியின் பாய்ச்சலில் ஓடிக்கொண்டிருந்த பாய்வில் ஒரு பகுதியாக சில காலங்கள் இருந்துள்ளேன். சிவஞானமெனும் ஒரு நண்பன் எனது அந்த வளர்ச்சிக்கு நிமித்த காரணமாக இருந்தான் என்பதை நான் என்றும் மறக்கவில்லை. மறக்கவும் கூடாது. இதில் சிவஞானத்தின் பெருமை என்னவென்றால் அவன் இதைப்பற்றி மற்றவர்களிடம் சொல்லாமல் இருந்தமையாகும். “உள்ளத்தளவு உயர்வு” என்பார்களே, அது இதுதான்!

மனித வாழ்வின் முக்கிய அம்சம் மற்றைய மனிதர்களுடனான ஊடாட்டம் தான். அந்த ஊடாட்டம் உச்சியையும் காட்டும். பாதாளத்துக்கும் இட்டுச் செல்லும். சிவஞானம் போன்ற நண்பர்கள் காரணமாக நான் உச்சியின் முடிவில் இருக்கும் ஒளியைத்தேடிய ஒரு நிரந்தரப் பயணியாக இருக்கிறேன். தேவாரங்களின் கவித்துவத்தை நாம் மறந்துவிட்டோம். அந்த இழப்பு தமிழுக்குப் பெரியது.

“மற்றறப் பற்றெனக் கின்றநின் திருப் பாதமேமனம் பாவித்தேன்
பெற்றறும் பிறந் தேன்இனிப்பிற வாததன்மைவந் தெய்தினேன்
கற்றவர் தொழு தேத்துஞ்சீர்க்கறை யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
நற்றவாவுனை நான் மறக்கினுஞ் சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே”
என வரும் தேவாரத்தில் நாவுக்கரசர் இறுதிவரியாக “நற்றவா உனை நான்
மறக்கினும் சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே” என்றார். சிவஞானத்தை நான்
மறக்கலாம்; என் நா மறக்காது என்கின்றபொழுது ஒரு நிறைந்த திருப்தி
ஏற்படுகின்றது.

சிறுவரின் சிநேகன்

- ஞானம் இரத்தினம்

திரு. வி.ஏ. சிவஞானம் அவர்களை நான் முதன் முதல் சந்தித்தது 1952 ஆம் ஆண்டிலே ஆகும். அப்போது நான் கல்விச் சேவையில் நிகழ்ச்சி உதவியாளராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தேன். கல்விச்சேவை நிறுவப்பட்ட ஆரம்பகாலம் அது. கல்வி நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தையும் நடத்துவதற்கு மேலும் பலர் தேவைப்பட்டதனால் புதிய நியமனங்கள் செய்யப்பட்டன. அப்போதுதான் திரு.சிவஞானம் நிகழ்ச்சிப் பிரதி எழுத்தாளராக நியமனம் பெற்று வந்தார்.

சிவஞானம் அவர்களைப் பார்த்த உடனேயே அவர் மேசை அருகே இருந்து நிகழ்ச்சிப் பிரதி மட்டுமே எழுதும் ஒருவராகத் தோன்றவில்லை. அவருடைய முழு ஆர்வமும் கலையகத்திலே நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிப்பதில் இருந்தது என்பது தெளிவாகியது. எடுத்த எடுப்பிலேயே சிறுவருடன் அன்பாகப் பழகி அவர்களுக்கு ஏற்றவாறு கவைபட நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிப்பதில் அவர் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டார். கல்விச்சேவையில் இருந்த எல்லோரும், என்ன பதவி வகித்தாலும், கலையகத்திலே நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பு அனுபவம் பெறவேண்டும், மைக்கின் முன் சரளமாகப்பேசவும் நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்கவும் வேண்டும்; ஒரு அவசரம் ஏற்படும்போது நிகழ்ச்சி அறிவிப்புகள் செய்யவும் வேண்டும் எனக் கல்விச் சேவைத் தலைவி திருமதி.மோனி எலியாஸ் கருத்துக் கொண்டிருந்தார். ஆகையால் கலையக வேலைகளில் ஈடுபடுதற்கு எல்லோரையும் அவர் ஊக்குவித்தார்.

திரு. சிவஞானம் அவர்களைப் பொறுத்த அளவில் ஒலிபரப்பில் பங்குபற்ற அவருக்கு எவ்விதப் பயிற்சியும் தேவைப்படவில்லை. ஆசிரியராக இருந்தபோதே அவர் வானொலி நிகழ்ச்சிகளிலே பங்குபற்றி அனுபவம் பெற்றவர். ஆரம்ப வகுப்பு மாணவர், நடுத்தர வகுப்பு மாணவர், உயர்தர வகுப்பு மாணவர் என மூன்று தரத்திலும் மாணவருக்கென நிகழ்ச்சிகள் தயாரித்து ஒலிபரப்பப்பட்டன. இவற்றுள் எல்லாத் தர நிகழ்ச்சிகளையும் தயாரிக்கும் ஆற்றல் சிவஞானம் அவர்களுக்கு இருந்தது. எனினும் பெரும்பாலும் நடுத்தர வகுப்பினருக்கும் ஆரம்ப வகுப்பினருக்கும் உரிய நிகழ்ச்சிகளின் பொறுப்பே இவருக்கு அளிக்கப்பட்டது. ஏனெனில் இவ்வகுப்பினருக்கு ஒலிபரப்பப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் இளம் மாணவருக்குக் கவர்ச்சி ஊட்டுதன்பொருட்டு பெரும்பாலும் நாடக வடிவிலோ உரைச்சித்திர

வடிவிலோ அமைந்தன. நேர் பேச்சினைப் போலல்லாது இந்திகழ்ச்சிகள் வானொலித் தயாரிப்புக்கு ஏற்ற பல உத்திகளையும் கையாண்டு மாணவருக்குச் கவையூட்டும் வகையில் தயாரிக்கப்பட வேண்டும். ஒலிபரப்பு அனுபவமும், கலையுணர்வும் இயல்பாகப் பெற்றிருந்த திரு.சிவஞானம் அவர்களுக்கு இப்பொறுப்பு அளிக்கப்பட்டது பொருத்தமே. அவரும் இப்பொறுப்பை ஆர்வத்துடன் ஏற்று நிகழ்ச்சிகளை நன்முறையில் தயாரித்தளித்தார்.

நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிப்பது மட்டுமல்லாது வேண்டிய நேரங்களில் அவற்றில் பங்குபற்றி நடிக்கவோ, இலக்கிய உரைகளிலே இடையிடை விளக்கப்படும் பாடல்களை இசையோடு பாடவோ ஒருவர் தேவை என்றால் உடனே திரு. சிவஞானம் அவர்களை அழைப்போம். அவரும் சொற்களை குன்றாது பொருள் விளங்கக் கூடிய வகையில் பாடல்களைத் தெளிவாகக் கம்பீரமான குரலில் பாடுவார். இவ்வாறு பலவிதத் திறமையும் உள்ள ஒரு கலைஞனாக அவர் எம் பகுதியில் கடமை ஆற்றியது எமக்குப் பெரும் வாய்ப்பாக இருந்தது. அவரும் மகிழ்வுடன் நிகழ்ச்சிகளிலே பங்குபற்றுவார்.

மாணவருக்கென நிகழ்ச்சிகளைத் திட்டமிட்டு ஒலிபரப்பும்போது, நாட்டிலே ஒவ்வொரு துறையிலும் சிறப்புப் பெற்று விளங்குவோரை மாணவருக்கு அறிமுகப்படுத்துவது ஒலிபரப்பாளருடைய முக்கிய கடன், புகழ்பெற்ற ஆசிரியர்கள், கல்விமான்கள், நல்லறிஞர் ஆகியோரை எல்லா வகுப்பறையிலும் நேரில் கொண்டு வருதல் கடினம். ஆயின் வானொலி மூலம் அவர்களை வகுப்பறைக்குக் கொண்டு வருதல் சாத்தியமானதே. கல்விச் சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது இவ்வாறு நல்லறிஞர் பலரையும் மாணவருக்கு அறிமுகம் செய்து வந்தோம்.

இவ்வரிசையில் . முக்கியமான தமிழறிஞர் பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களை வானொலிக்குக் கொண்டு சேர்த்த பெருமை சிவஞானம் அவர்களையே சேரும். யாழ்ப்பாணத்திலே உள்ள பள்ளிக்கூடங்களுக்குச் சென்று நிகழ்ச்சிகளை ஒலிப்பதிவு செய்துவர ஒலிப்பதிவு எந்திரத்துடன் சென்ற சிவஞானம் அவர்கள் பண்டிதமணி ஐயா அவர்களை அணுகி, மாணவர்க்கென இலக்கியப் பேச்சு ஒன்றைப் பதிவு செய்யுமாறு பணிவுடன் கேட்டார். பண்டிதமணி அவர்களோ, வெறும் எந்திரத்துக்கு தன்னால் பேச முடியாது என மறுத்துவிட்டார். அவருக்குச் சபையோர் முன்னரோ மாணவர் முன்னரோதான் பேசிப் பழக்கம். எந்திரத்தைப் பார்த்து என்ன பேசுவது என்று கேட்டார். ஒலிபரப்பாளரான சிவஞானம் அதை ஏற்கவில்லை. 'இந்த எந்திரம் மூலம் உங்கள் பேச்சை, உங்கள் குரலை நாடு முழுவதும் உள்ள சகல தமிழ்ப் பாடசாலை மாணவரும் கேட்கப் போகிறார்கள். அந்த மாணவர்கள் எல்லோரையும் உங்கள் மனக்கண் முன் நிறுத்திப் பாருங்கள். அவர்கள் ஆவலோடு நீங்கள் சொல்லப்போகும் விஷயங்களைக் கேட்கக் காத்திருக்கிறார்கள்' என்று சொன்னதும் பண்டிதமணி 'இலக்கிய முகம்' என்ற தலைப்பில் சிறந்த ஒரு பேச்சினை மிகச் சுவைபட எடுத்துக் கூறினார். அப்பேச்சு

மிகச் சுருக்கமாக 5 நிமிடங்கட்கு மட்டும் அமைந்ததாக இருந்தது. அதற்குமேல் பண்டிதமணி அவர்களை சிவஞானம் அவர்கள் வற்புறுத்தவில்லை.

ஒலிப்பதிவு நாடாவுடன் கொழும்பு திரும்பிய திரு.சிவஞானம் தான் பண்டிதமணி அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசிய கதையை என்னிடம் சொல்லி, 'இப்பேச்சு 5 நிமிடமே ஆனாலும் இதனை ஒலிபரப்புவோம். வானொலியில் மாணவர் அதைக் கேட்டு மகிழ்வதைப் பண்டிதமணி அவர்கள் நேரிலே அறியட்டும். அதன்பின் அவர் சற்றும் தயங்காது எம் அழைப்பை ஏற்று வானொலி நிலையத்திற்கே உரை நிகழ்த்த வருவார்' என்றார். திரு.சிவஞானம் அவர்கள் கூறியது போலவே நடந்தது. பண்டிதமணி ஐயாவின் பேச்சு ஒலிபரப்பானதும் அதற்கு அமோக வரவேற்பு ஏற்பட்டது. ஆசிரியர் பலரும் பண்டிதமணி அவர்களுக்குக் கடிதங்கள் எழுதி மேலும் வானொலிப் பேச்சுக்களை அவர் நிகழ்த்த வேண்டும் எனக் கேட்டனர். அதன் பின்னர் கல்விசேவை நிகழ்ச்சி நிரலில் பண்டிதமணி அவர்களின் பேச்சுக்கள் கிரமமாகச் சேர்க்கப்பட்டன. 'இலக்கிய முகம்' என்ற தொடரில் அவர் நிகழ்த்திய உரைகள் பின்னர் அதே தலைப்புடன் நூலாக வெளிவந்தன. அவரை வானொலியில் பேச வைத்த பெருமை நம் ஒலிபரப்பாளர் சிவஞானம் அவர்களையே சாரும்.

சிறுவர்க்காக வானொலி நிலையத்தார் தயாரித்து ஒலிபரப்பும் நிகழ்ச்சி மட்டுமன்றி சிறுவர் பங்குபற்றும் நிகழ்ச்சி ஒன்றும் வாரத்தில் ஒரு நாள் கல்விச்சேவையில் ஒலிபரப்பானது. இந்நிகழ்ச்சியை வெவ்வேறு பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களும் முறையே தயாரித்து வருவார்கள். ஆசிரியர் எல்லோருக்கும் வானொலி அனுபவம் இல்லாதபடியால் திரு. சிவஞானம், அவர்களுக்கு நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பில் உதவுவார். நாடகமோ பாட்டோ எதுவோ பள்ளிக்கூடத்திலே பல நாள் ஒத்திகை பார்த்துப் பழகி வந்தாலும், வானொலி நிலையத்திலே கலையகத்துள் புகுந்ததும் சிறுவருக்கு ஒரு பயமும், தயக்கமும் ஏற்பட்டுவிடும். ஆசிரியர்களுக்கும் கூட கலையகச் சூழல் சிறிது மலைப்பைத் தரும். அத்தகைய சூழ்நிலையை சிவஞானம் அவர்கள் மிகத் திறமையாகக் கையாள்வார். நிகழ்ச்சியைப் பற்றி ஒன்றும் பேசாது, வந்திருக்கும் சிறுவருடன் சிநேகம் கொண்டாடுவார். அவர்களின் பெயரைக் கேட்டு, அவர் அணிந்திருக்கும் ஆடையைப்பற்றி ஏதாவது கேட்டு சிநேகமாகப் பேசி, அவர் பயத்தைப் போக்கி அவர்களைச் சிரிக்க வைத்துவிடுவார். அதன் பின்னரே நிகழ்ச்சி ஒத்திகையைத் தொடங்குவார். சின்னஞ் சிறு பிள்ளை என்றால் தூக்கி மடியில் இருத்திப் பாட வைப்பார். சிறுவர் அனைவருக்கும் ஒரு சிநேகனாகச் சிவஞானம் விளங்கினார்.

இவருடைய இந்த இயல்பை அறிந்த தமிழ்ச் சேவைத் தயாரிப்பாளர்கள் இவரை "வானொலி மாமா"வாக ஞாயிறு தோறும் ஒலிபரப்பாகும் சிறுவர் மலர் நிகழ்ச்சியை நடத்துமாறு அழைத்தனர். கல்விச்சேவையில் பணியாற்றிவந்தபோதே இவர் தேசிய சேவையில் இந்நிகழ்ச்சியை நடத்திவந்தார். அக்காலத்திலே வாரம்

முழுதும் எதிர்வரும் ஞாயிற்றுக்கிழமை சிறுவர் நிகழ்ச்சியில் என்ன புதிதாகச் செய்யலாம் என்று சிந்தித்தவாறு இருப்பார். சிறுவர் நிகழ்ச்சியின்றி வேறு ஒன்றும் அவர் சிந்தையில் தோன்றாது. அந்நிகழ்ச்சி பற்றியே எம்முடன் பேசுவார்; அபிப்பிராயங்கள் கேட்பார். இப்படியாக சிறுவர் நிகழ்ச்சியே அவர் மூச்சாக இருந்தது. அதுமட்டுமல்ல, அந்நிகழ்ச்சியில் ஒழுங்காகப் பங்குபற்றும் பல சிறுவர்களை அவர் நன்கு அறிவார். அவர்களும் அவரை 'மாமா' என அன்பாக அழைத்தனர். 5 வயது முதல் 16 வயது வரை பலதரப்பட்ட சிறுவர் அவர் நடத்திய நிகழ்ச்சியில் பங்குபற்றினர். ஒவ்வொரு பிள்ளையைப் பற்றியும், அவனின் திறமை, துடிப்பு, ஆற்றல், தயக்கம் எல்லாம் அவர் நன்கு அறிந்திருந்தார். சுருக்கமாகக் கூறினால் அவர்களைத் தன் குடும்பத்தவர் போல் எண்ணி அவர்களின் நலனை நினைத்துச் செயல்படுவார்.

சிறுவர் நிகழ்ச்சி விழா வந்துவிட்டால் சொல்லத்தேவையில்லை. மிகுந்த உற்சாகத்துடன் சிவஞானம் அவர்கள் செயல்படுவார். இத்தகைய ஒரு விழாவின் ஒத்திகையின்போதே சிவஞானம் அவர்களின் மற்றொரு ஆற்றலைப் பற்றி நான் அறிய நேர்ந்தது. ஒரு சிறுமி பாரதி பாடல் ஒன்றிற்கு அபிநயம் பிடித்து ஆடும் ஒரு நிகழ்ச்சி விழாவிலே சேர்க்கப்பட்டது. அதன் ஒத்திகையின்போது சிவஞானம் அவர்கள் சிறுமிக்கு அபிநயம் பிடித்து ஆடிக்காட்டியது பார்த்து வியப்படைந்தேன். அவருடைய நளினம், அபிநயம் பிடித்த பாங்கு எல்லாவற்றையும் பார்த்தபோது பரதக்கலையிலும் இவர் தேர்ச்சி பெற்றவரோ என எண்ணத் தோன்றியது. அவரிடம் இயற்கையாக இருந்த கலைத்திறன் காரணமாக எதையும் பார்த்துக் கிரகிக்கும் ஆற்றலை அவர் பெற்றிருந்தார் எனத் தெரிந்தது.

இலங்கை வானொலி அரசாங்கத் திணைக்களம் என்ற நிலை மாறி ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனமாக நிறுவப்பட்டபோது சிவஞானம் அவர்கள் தமிழ்ச் சேவையில் சிறுவர் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராகப் பதவி ஏற்றார். அவர் மனத்திற்கு இயைந்த சிறுவர் நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றையும் தயாரித்து ஒலிபரப்பும் பொறுப்பு அவருக்கு ஏற்பட்டது. மழலை பேசும் குழந்தைகள் நிகழ்ச்சி முதல் இளைஞர் மன்றம் வரை அவர் பலதரப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து ஒலிபரப்பினார். சிறு வயதிலிருந்து அவருடைய நிகழ்ச்சிகளிலே பங்குபற்றிப் பயிற்சி பெற்றவர் பலர் சிறந்த ஒலிபரப்பாளராகத் திகழ்ந்தனர்.

சிவஞானம் அவர்கள் நாட்டுக்கூத்து, நாட்டுப்பாடல்கள் துறையில் அறிவும், பரிச்சயமும் உடையவர். வானொலியில் சேருமுன்னரே கிராமிய நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றிய அனுபவம் உள்ளவர். கிராம வாழ்வுடன் ஒன்றியவர்; கிராமத்து இதயத்தை நன்கு அறிந்தவர். ஆகையால் கிராமிய நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து நடத்துவதற்குத் தகுதி பெற்றவர். இதனால் சிறுகாலத்தின் பின்னர் அவர் கிராமிய நிகழ்ச்சி அமைப்பாளராகப் பதவி உயர்வு பெற்று நாள்தோறும் நடைபெறும்

கிராமிய நிகழ்ச்சிகளிற்குப் பொறுப்பாக இருந்தார். அப்போது சிறந்த கிராமிய விழா நிகழ்ச்சி ஒன்றை ஏற்பாடு செய்யும் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தினார். வவுனியா போன்ற தூர இடத்துக் கிராமங்களிலிருந்து கிராமிய நிகழ்ச்சிகளைப் பரம்பரையாக நடத்திவந்த நாட்டுக்கூத்துக் குழுவினர் பங்குபற்றிய இவ்விழா மிகச் சிறப்பாக அமைந்து பலரின் பாராட்டையும் பெற்றது.

திரு. சிவஞானம் அவர்கள் இளைப்பாறுமுன் தமிழ்ச்சேவையிலே இயல் நாடக நிகழ்ச்சிக் கட்டுப்பாட்டாளராகப் பதவி உயர்வு பெற்றார். தமிழ்ச் சேவையில் ஒலிபரப்பாகும் பேச்சு, உரைச்சித்திரங்கள், நாடகம், சிறுவர் மாதர் நிகழ்ச்சிகள், கிராமிய நிகழ்ச்சிகள், சமய நிகழ்ச்சிகள் யாவற்றையும் மேற்பார்வை செய்தல் இப்பதவி வகிப்பவர் பொறுப்பாக இருந்தது. பல்லாண்டு மேற்கூறிய பல்வகை நிகழ்ச்சிகளையும் தயாரித்து நடத்திய அறிவும், ஆற்றலும் இருந்த இவருக்கு இப்பொறுப்பை ஏற்பது எளிதாக இருந்தது. இப்பதவியிலிருந்தே இவர் இளைப்பாறினார்.

ஒலிபரப்புத் துறையிலே நான் வேலை செய்த 30 ஆண்டுகளிலும் சிவஞானம் அவர்களுடன் பழகும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அவர் இரக்க சிந்தை உடையவர். அலுவலக வேலைகளில் எல்லோருடனும் ஒத்துழைப்பார். ஒருவருடனும் பகை சாதிக்கமாட்டார். பல்வகையான சுபர்வம் உள்ளவர் மத்தியில் வேலை செய்யும்போது சிறு சிக்கல்கள் ஏற்படுவது இயல்பே. அப்பொழுதெல்லாம் வேடிக்கையாகப் பேசி நிலையைச் சமாளிப்பார் அவர். அவர் ஒரு அன்பான தந்தையாக இருந்தார் என்பது எமக்குத் தெளிவாக விளங்கியது. தாய் இல்லாக் குழந்தை என்றால் அவர் நெஞ்சம் மிகவும் நெகிழ்ந்துவிடுமீ என்பதை அவர் பேச்சிலிருந்து நான் அறிந்தேன். அவர் தம் தாயை இழந்தபோது சின்னஞ்சிறு தங்கை தம்பிமாரைத் தன் குழந்தைகள் போல் பொறுப்பெடுத்து வளர்த்தது அப்போது அவருடன் பணியாற்றிய நம்முட் சிலர் நன்கு அறிவர். அதே போல் எங்கள் குடும்பங்களில் துயர நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டபோது திரு. சிவஞானம் உள்ளன்போடு கலந்துகொண்டது நினைவில் பசுமையாக இருக்கின்றது.

திரு. சிவஞானம் அவர்களை ஒரு கலைஞன், ஒலிபரப்பாளன், அன்பான தந்தை, நல்ல நண்பன் - இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, சிறுவரின் அன்புச் சிநேகன் என்றே கூறுவேன்.

பொதுசன நூலகம்
மாநாட்டை,
விசேட நேர்க்கைப் பகுதி

சாஸ்திரிகோரி எழுத்துக்காட்டு

- தி.திருவிங்கநாதன்

1953 இல், பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து பட்டதாரியாக வெளியேறிய போது, யாழ், பரமேஸ்வரக் கல்லூரியின் ஆசிரியராகச் சேர்ந்தேன். படிப்பித்தலைவிட ஒரு படைப்பாளியாக மாறவேண்டுமென்று விரும்பினேன்.

எனவே 'தினகரனுக்கு' "கண்ணீர்" என்ற தலைப்பில் ஒரு சிறுகதை எழுதி அனுப்பினேன். ஆனால் அது திரும்பிவிட்டது. எனக்கோ கண்ணீர் வந்தது. இதனால் தான் என்னவோ "சிவா"வின் அறிமுகம் கிடைத்தது. திரு. ஷண்முகரத்தினம் என்ற ஓர் ஆசிரியர் மூலமாக சிவாவும் ஆசிரியராகவிருந்துதான் ஒலிபரப்புத்துறையைத் தேர்ந்தெடுத்திருந்தார். அவர் பயிற்சிபெற்ற கல்லூரியான பரமேஸ்வராக் கல்லூரியிலிருந்துதான் நானும் பல்கலைக்கழகம் சென்றேன்.

பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் வழங்கப்படும் கல்வி, வகுப்பறைகளோடோ, பரீட்சை மண்டபங்களோடோ முடிவதில்லை. அங்கே, மாணவர்களிடையே பண்பாட்டையும், மனிதநேயத்தையும் வளர்ப்பதே அதன் முக்கிய இலக்கு.

இந்த இலக்குத்தான் வெவ்வேறு காலங்களில் என்னையும், சிவாவையும் கவர்ந்தன. இந்த அறிமுகத்துடன் சிவாவுக்கு வெகு அண்மையில் செல்லலாம் என்றிருந்தேன். ஆனால் அவரது கடமை உணர்ச்சி, 'பழைய மாணவன்' என்ற பாசத்தை வளர்க்கவில்லை. பதிலாக சிரிப்புடன் சேர்ந்த கண்டிப்பு இருந்தது. திருமதி. ஞானம் இரத்தினம் அவர்களின் நல்லெண்ணத்தால் "இலங்கையில் விவசாய வளர்ச்சி" என்ற ஓர் 15 நிமிட உரையாடலுக்கு ரேடியோ சிலோனுக்குச் சென்றபோது, சிவாவின் மேற்பார்வையில்தான் நிகழ்ச்சி நடந்தேறியது.

"ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் இலங்கையின் வெகு உயர்ந்த மலைச் சிகரமெலாம் உள்ள காடுகளை அழித்துத் திரவியம் தேடும் நோக்கோடு தேயிலை வளர்ச்சி ஊக்கப்படுத்தப்பட்டபோது, இலங்கையின் சாயம் கரைந்து பாய்ந்தது. கீழிருக்கும் ஏழை விவசாயிகளின் வயல்களினூடாக, "வளர்த்தகடா மார்பில் பாய்வதுபோல" இக்கருத்தும் என் சொல்லாடலும், சிவாவைக் கவர்ந்து விட்டன. அதன் பின்னர் ஓர் அருமை நண்பனானார்.

எனது “கண்ணீர்” திரும்பிவந்தபோது இலங்கை ஓர் எழுத்தாளனையே இழந்துவிட்டது என்ற கவலை எனக்கு. எனது அறிவியலறிவின் விபரங்களைக் கேட்டறிந்து, வானொலி நாடகங்கள் மூலம் புகழ்பெற்ற விஞ்ஞானிகளைப் பற்றியும் அவர்கள் தம் கோட்பாடுகள் பற்றியும் மாணவர்கட்கு எடுத்துக்காட்டி, அவர்களை விஞ்ஞான வழிக்குக் கவரவேண்டுமென்று உயர்நோக்குடன், அப்பணியை எனக்குப் பொறுப்புத் தந்த பெருமை சிவாவுக்கே உரியது.

முதலில் கடமைநிலையில் நின்று ஓர் ஆர்வலனைக் கண்டதும் ஆதரவு நல்கி, என்னையும் ஓர் சிறுபடைப்பாளியாக மீள்ப் பிறப்பெடுக்கச் செய்து தன் கனிந்த இதயத்தைக் காட்டி மகிழ்ந்தார்.

அவரது முகத்தில், சோர்வோ சோம்பலோ கிடையாது. குழந்தைகளைக் கவரும் அவரது குழந்தையுள்ளம் அவரை “ரேடியோ மாமா” வாக ஆக்கியது என்று சொன்னால் மிகையல்ல.

10780

ஒரு நாள், “சார்ன்ஸ் டார்வினது” வாழ்க்கை நெறியையும் அவரது பரிணாமக் கோட்பாட்டையும் ஓர் ரேடியோ நாடகமூலமாக தெரியப்படுத்த வேண்டியிருந்தது. அப்போது அதில் பங்கு கொண்ட ஓர் மாணவி – அவர் கொழும்பிலே பிறந்து, கொழும்பிலே வளர்ந்தபடியால் “பரிணாமம்” என்ற சொல்லைச் சரியாக உச்சரிக்கமுடியாது, திணுறினார். அவர் மீண்டும் மீண்டும் பரிணாமமாகவே உச்சரித்தார். சிவாவோ பொறுமையாக, “தங்கச்சி ‘அண்ணா’ என்ற சொல்லைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்ல வைத்து “பரிணாமம்” என்று தெளிவாக உச்சரிக்கும்படி செய்துவிட்டார்.

இவையாவும் அவரது கலகல சிரிப்பும் சேர்ந்ததால் இலகுவாயிற்று. எனது இன்னொரு நாடகத்தில் குதிரைக் குளம்பொலி கேட்கவேண்டும். இரண்டு கொட்டாங் கச்சிகளை (சிரட்டை) எடுப்பித்து குளம்பொலியை எழும்பச் செய்து ஓர் குழப்பமும் இல்லாமல் நாடகத்தை இனிது நிறைவேற்றினார். இப்படிப் பல நிகழ்ச்சிகள் உள்ளன. இவையாவும் எனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் தெரிந்தவை. ஓர் படைப்பாளியின் மனது புண்படக் கூடாது என்பதற்காக தனது பதவியே பறிபோகும் நிலைவந்த போதும் துணிவுடன் மேலதிகாரிகளுடன் வாதாடி எனக்கு வெற்றியீட்டித் தந்துள்ளார்.

எனக்குக் குழந்தை, மணம் முடித்துப் பன்னிரு வருடங்களின் பின்னேதான் தோன்றினான். எனவே அவனது பிறந்தநாளை எனது குடும்பம் வருடா வருடம் மிக விமரிசையாகக் கொண்டாடுவர். என்றும் வானொலியில் பிறந்தநாள் வாழ்த்து வரும். அவனது மூன்றாவது பிறந்தநாள் வாழ்த்தை பின் தரப்படுவதுபோல் எழுதி சிவாவிடம் கொடுத்து, அனுமதி பெற்றுவிட்டேன்.

“கீர்த்தியொடு வாழ்க் கிழக்குதிக்கும் சூரியனாய், மூர்த்தியொடு வளர்க, முருகன் தன் தண்ணளியால்.”

அவரது அனுமதிபெற்று, 'ரேடியோ சிலோன்' அலுவலகத்தில் பணமும் கட்டிவிட்டு, வீட்டுக்குப்போய்விட்டேன். ஆனால், அன்றிருந்த தமிழ்ச் சேவை ஒலிபரப்பு உயர் அதிகாரி, ஓர் தமிழர். "கிழக்குதிக்கும் சூரியனாய்" என்ற சொல் சமஷ்டிக்கட்சியின் "உதய சூரியனைக் குறிக்கும்" என்பதால் அரசாங்கம் இதை ஒத்துக் கொள்ளாது. ஆகவே அப்பகுதியை வெட்டி விடப்போவதாக எச்சரித்தார். இதைக் கேட்டதும் சிவாவுடன் தொடர்பு கொண்டேன். வாழ்த்து நான் கொடுத்தபடியே எவ்விதமாற்றமுமின்றி ஒலிபரப்பானது. பின்னர் தான் அறிந்தேன், சிவா தனது உயரதிகாரியுடன் ஓர் தார்மீகப்போரே நடாத்திவிட்டாரென்று.

இன்னொருமுறை, எனது துன்னாலை நண்பர் நடராசா சிவராஜா அவர்களது ஊரில் உள்ள கொட்டிக்குளிப்பான் விநாயகர் கோவிலுக்கு என் மகனை அழைத்துச் சென்றோம். அதற்கு இருவாரங்கட்கு முன் எமது குழந்தை கடுமையான நோயால் தாக்கப்பட்டுத் தப்பிவிட்டார். எனவேதான் கொட்டிக்குளிப்பான் கோவிலுக்குச் சுண்டிக்குளியிலிருந்து போகவேண்டி வந்தது. அவ்வருடம் அவனது நான்காவது பிறந்தநாள் வாழ்த்தை இறைநினைப்புடன் அனுப்பவேண்டுமென்ற அவாவினால் தூண்டப்பட்டு, பின்வரும் செய்தியை அவனது பிறந்தநாளில் படிக்கும்படி ரேடியோ சிலோனுக்கு அதற்குரிய கிரயத்துடன் அனுப்பினேன்.

“கொட்டிக்குளிப்பான் விநாயகனும், குன்றக்குமரனும்

எங்கட்டிக் கரும்பாம் கார்த்திகேயனை

எட்டிப்பிடிக்கப் பார்த்தார்கள்!

அவன்,

அவர்களைத் தட்டிக் களித்துவிட்டான்

தண்டமிழால் கவிபாடி...”

இது வாழ்த்தல்ல என்பதே சிவாவின் உயரதிகாரியின் நிலைப்பாடு. ஆகவே விடப்படவேண்டுமென்பதுதான் அவரது முடிபாக உருவாகத் தொடங்கிய வேளையில் சிவாவோவிடவில்லை. இச்செய்தியினால் ஒருவருக்கும் தீங்கேற்படப் போவதில்லை. நான்கு வயதுக் குழந்தைக்கு அவனது பெயர் மட்டுமே விளங்கும் என்று வாதிட்டார். அவருக்கு வெற்றிகிட்டியது. எமக்குத் திருப்திக்குமேல் திருப்தி.

“ஒடுங்கிய உள்ளங்களை உன்னதமாகச் சிந்திக்கு வைக்கும் திறன் உள உறுதி நன்கு அமைந்ததால், அவரது நிறுவனத்துக்கே பெருமை.

பரந்த உள்ளமும் கடமைச் சிறப்பும், கருத்துத் தெளிவும் அங்கதச் சுவையும் சிவாவுடன் பிறந்தவை. விழுந்தவர்களைத் தூக்கிவிடவேண்டும் என்ற திட சிந்தையோடும், சிரித்தமுகத்துடனும் செயற்பட்டதாற்றான் இன்று அவர் படைப்பாளிகளாக்கி விட்ட குழந்தைகள் பெரியவராகியும் அவரது நினைவு நீங்காமல் செயற்படுகிறார்கள். ஒரு மனிதனை உயர்த்துவது உயர்ந்த கல்வியல்ல, பல்கலைக்கழகப் படிப்பல்ல, உள்ளங்கவரவல்ல உன்னத பண்பே என்பதற்கு அவரோர் எடுத்துக்காட்டு.

கவனத்திற்குரிய கலைஞன்

- ஏ.எம். நவ்ரியா

சிவஞானத்தார் தனது பணிசார் துறையில் செலுத்திய கவனமும் மேற்கொண்ட தேடுகையும் மிக்க பிரயோசனமுடையன. கவிதை, நாடகம், விமர்சனம், நாட்டார் இலக்கியம், வானொலி, தொலைக்காட்சி முதலான துறைகளில் ஈடுபடுவோருக்கு முக்கிய பல செய்திகளையும், அனுபவங்களையும் அவருடைய வாழ்வு விட்டுச் சென்றிருக்கிறது. அவர் பலரைக் கலைத்துறையில் நாட்டம் கொள்ளச் செய்தவர். அவரினால் ஊக்குவிக்கப்பட்ட பலர் இன்று கலையுலக ஜாம்பவான்களாக உயர்ந்து நிற்பது அவரின் நாமத்திற்கு மிகு புகழ் சேர்க்கிறது. அந்த வகையில் அவர்மீது நாம் பார்வை செலுத்துவது அவசியமாகின்றது.

யார் இவர்

கரவெட்டி விக்னேஸ்வராக்கல்லூரியில் கற்றவர் சிவஞானம். கட்டுக்கலை அரசினர் பாடசாலை, கொழும்பு சென் மத்தியூஸ் கல்லூரி, கொழும்பு ஸாஹிறாக் கல்லூரிகளில் கற்பித்தவர். 1946 ஆம் ஆண்டு ஆசிரிய சேவையில் பிரவேசித்து 1952 ஆம் ஆண்டுவரை, ஏறக்குறைய 7 வருடங்கள் ஆசிரியப்பணி செய்தவர். இவர் ஒரு பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்.

கனம்

திரு. சிவஞானம் 1950-52 வரை கொழும்பு ஸாஹிறாக் கல்லூரியின் ஆரம்பப் பிரிவில் ஆசிரியப் பணிபுரிந்தார். அறிஞர் அஸ்ஸ் தலைமையில் கல்லூரி மிக்க புகழ் பெற்ற காலம் அது. எஸ்.எம். கமால்தீன், நா.சண்முகரெத்தினம் ஆகியோரிடம் தமிழ், முஸ்லிம் மாணவர்கள் மத பேதம் மறந்து தமிழ் கற்று, ஸாஹிறாவை இனணக்கியத்தின் களமாக்கிக் கொண்டிருந்த வேளை அது. இக்பால் சங்கமும் தமிழ்ச் சங்கமும் ஸாஹிறாவில் செயற்பட்டு பல அறிவியற் பணிகளைச் செய்த காலமும் அது தான். வானொலி நிகழ்ச்சிகள், நாடகங்கள், இசை நிகழ்ச்சிகள், சஞ்சிகை வெளியீடுகள், தமிழகப் பேரறிஞர்களான கல்கி, தூரன், ம.பொ.சி., பேராசிரியர் அப்துல் கபூர், சுத்தானந்த பாரதியார், கலாநிதி எஸ். ஆர். ரங்கநாதன் பேராசிரியர் மீனாட்சிசுந்தரம் போன்றோரெல்லாம் விஜயம்

செய்த நேரம் அது. இவற்றைவிட கா. சிவத்தம்பி, ஏ.எம். சமீம், எம்.எம்.எம். மஹுப், சோ.செல்வநாயகம், ஆர். சிவகுருநாதன், எஸ்.எம். ஹனிபா, ஷிப்ளி காசிம், ஐ.எல்.எம் சுஹப், மு.மீ.சா., வீ.ஏ. கபூர், செ. சிவராசா, பி. பாலசிங்கம், எச்.எம்.பி. முகைதீன் போன்றோரும் அலவி மௌலானா, எ.எச்.எம். பெளஸி, ஏ.எச்.எம்.அஸ்வர், வெ.யோகேஸ்வரன் போன்ற அரசியல்வாதிகளும் கற்றுக்கொண்டிருந்த வேளை அது.

இந்தப் பின்னணியில் திரு சிவஞானம் கற்பித்துக் கொண்டிருந்த கொழும்பு ஸாஹிறாவின் தன்மையையும், மேன்மையையும் அறிந்து கொள்வது அவருக்கிருந்த வாய்ப்புகளையும் செல்வாக்குமிருந்த சூழ்நிலையையும் இனங்காட்டுவதாக அமையும் எனக்கருதுகிறேன். தலைநகர் ஏற்படுத்திக் கொடுத்த வாய்ப்புகளும், கொழும்பு ஸாஹிறாக் கல்லூரியின் ஆசிரியர் என்ற உயர் அந்தஸ்த்தும் திரு. சிவஞானத்தை ஊடகத்துறை நோக்கி வெகுவாக நகர்த்தின.

சிவஞானம் ஸாஹிறாவின் ஆசிரியராக இருந்தபோது அங்கு சிரேஷ்ட பிரிவில் கற்றுக்கொண்டிருந்த மாணவர்களை தனது வானொலி நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தார். கரவெட்டி விக்னேஸ்வராவில் சிவஞானத்தார் கற்றுக்கொண்டிருந்தபோது அக்கல்லூரியில் கீழ் வகுப்புகளில் கற்றுக்கொண்டிருந்த கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் சிவஞானத்தார் ஸாஹிறாவின் ஆரம்பப் பிரிவில் கற்பித்துக் கொண்டிருந்தபோது அதே கல்லூரியில் எச்.எஸ்.ஸி. வகுப்பில் கற்றுக்கொண்டிருந்தார். விக்னேஸ்வரா உறவின் பிணைப்பில் ஸாஹிறாவிலும் அவர் சிவஞானத்துடன் கட்டுண்டு கிடந்தார். இந்த உறவு சிவத்தம்பியின் நண்பர்களையும் விட்டு வைக்கவில்லை. இதில் முக்கியமானவராகக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட வேண்டியவர் இ. சிவகுருநாதன் அவர்கள். சிவத்தம்பியும், சிவகுருநாதனும், சிவஞானத்தாரை ஓய்வு நேரவேளைகளில் ஸாஹிறாக் கல்லூரி ஆசிரியர் அறையில் சந்தித்து உரையாடுவது வழக்கம். இந்த உறவுதான் சிவத்தம்பியின் கலையுலக வாழ்வுக்கு அத்திவாரமிட்ட தென்பதை அவருடைய வாழ்வுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவர்கள் நன்கறிவர்.

சிவத்தம்பியின் கலை உலகப் பிரவேசம்

சிவத்தம்பி அவர்கள் ஸாஹிறாவில் கற்றுக்கொண்டிருந்தபோது ஒருநாள் சிவஞானத்தார் வானொலி நிகழ்ச்சி ஒன்றில் கலந்துகொள்ளுமாறு சிவத்தம்பியை அழைத்தார். வீட்டுத்தோட்டம் செய்வது சம்பந்தமாக சிவத்தம்பி பேசும்படி கேட்கப்பட்டார். சிவத்தம்பியைப் பொறுத்தவரை இந்தவாய்ப்பு வானொலியுடனான அவருடைய முதலாவது தொடர்பை ஏற்படுத்தப் போவதால் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொண்டார். ச.கு.கணபதி ஐயரின் 'காய்கறிப்பழச்செய்கை' என்ற நூலைப் படித்துவிட்டு அவரது அனுபவத்தையும் சேர்த்து அந்த நிகழ்ச்சியைச் சிறப்பாகச்

செய்து முடித்தார். இதனைத் தொடர்ந்து சிவஞானத்தின் தூண்டுதலினாலும் அவர் ஏற்படுத்திக்கொடுத்த வாய்ப்புகளினாலும் உந்தப்பட்டு பல வானொலி நிகழ்ச்சிகளில் சிவத்தம்பி பங்குகொண்டார்.

ஸாஹிதாக்கல்லூரியில் மாணவனாக இருந்தபோது ச.சண்முகநாதன் தயாரித்த வானொலி நாடகங்களில் வி.என். பாலசுப்பிரமணியத்துடன் கா. சிவத்தம்பி நடித்திருக்கிறார். சோ.சிவபாதசுந்தரம் பொறுப்பாளராகவிருந்த காலம் அது. பல்கலைக்கழக மாணவனாக இருந்தபோதும் பல வானொலி நாடகங்களில் சிவத்தம்பி பங்கேற்றிருக்கிறார். இலங்கையர்கோனின் 'விதானையார் வீட்டில்' என்ற தொடர் வானொலி நாடகத்தில் சிவத்தம்பி பங்கேற்று மிக்க புகழ்பெற்றதும் வானொலி ரசிகர்களின் ஏகோபித்த பாராட்டைப் பெற்றதும் நாமறிந்தது.

பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் தயாரித்து மேடையேற்றிய பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளையின் நாடகங்களில் க. கைலாசபதி, ஆர். சிவகுருநாதன் போன்றோருடன் கா. சிவத்தம்பியும் நடித்தார். கண்டி திரித்துவக் கல்லூரியில் மேடையேறிய 'உடையார் மிடுக்கு' நாடகம் இதற்கு நல்லதொரு உதாரணம்.

1960களில் பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தனின் தயாரிப்புக்களான கர்ணன் போர், நொண்டி நாடகம், வாலிவதை ஆகியவற்றின் உருவாக்கத்தில் சிவத்தம்பிக்கும் பங்குண்டு. சிவத்தம்பி அவர்களின் கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வுகூட 'பண்டைத்தமிழ் சமூகத்தில் நாடகம்' (Drama in ancient Tamil society) என்பதுதான். இவையெல்லாமே சிவஞானத்தார் சிவத்தம்பிக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்த களத்தில் நின்று பார்க்கப்படவேண்டியன. அதன் தொடர்பறாத நிகழ்ச்சிகளாகக் கொள்ளப்படவேண்டியன.

பட்டப்பின்படிப்பு நாடகத்துறைக் கற்கை நெறி பல்கலைக்கழகத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது அதற்கான பாடவிதானத்தைத் தயாரித்ததுடன் நின்றுவிடாது பல முக்கிய விரிவுரைகளையும் நிகழ்த்தியவர் கா.சிவத்தம்பி. இவர் யாழ் பல்கலைக்கழக நுண்கலைத்துறைத் தலைவராக இருந்தபோதுதான் 'நாடகமும் அரங்கியலும்' யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு பாடமாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது என்பதும் இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டிய முக்கியத்துவமுடையது.

“ஈழத்தின் நவீன நாடக வரலாற்றில் நடிகளாக தன் வரவினை ஆரம்பித்து, நெறியாளனாக, ஒப்பணையாளாக, விமரிசகராக, ஒளியமைப்பாளராக, நாடக ஆலோசகராகப் பணியாற்றி, ஈழத்தின் மரபுவழி நாடக வளர்ச்சிக்கும் நவீன நாடக வளர்ச்சிக்கும்

வழிகாட்டி, நாடகத்தினை ஒரு பாடநெறியாக்கி, பல்கலைக்கழகத்தில் அதனைப் பட்டப்படிப்பு மாணவர்கட்கு அறிமுகம் செய்து, நாடகத்தின் ஆராய்ச்சியாளனாகி, தன் பின்னால் ஆராய்வுப் பரம்பரையொன்றினை உருவாக்கிய பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் பெயர் ஈழத்து நாடக வரலாற்றுடன் பின்னிப் பிணைந்துவிட்டது” (1)

என்று பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு குறிப்பிட்டுச் சொல்லுமளவுக்கு நாடகத்துறையில் மிக்குயர்வு கண்ட பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களின் இந்த மேன்மைக்கு அத்திவாரமிட்டவர், வாய்ப்பை வழங்கியவர், வீ.ஏ. சிவஞானம் அவர்கள்தான் என்பதை அறிகின்றபோது சிவஞானம் பற்றி நாம் அறிய வேண்டிய பரப்பெல்லை விரிந்துகிடப்பதைத் தெரிந்து கொள்கிறோம், அந்த வகையில்,

“சிவத்தம்பியை நாடகத்துறைக்கு அழைத்துச் சென்றவர் ஆசிரியர் சிவஞானம். வானொலிக்கு அறிமுகமாக்கியவர் இவரே. நாடகங்களில் நடிக்க வைத்து பணமும் கிடைக்க இவர் வசதி செய்தார். ‘விதானையார் வீட்டில்’ என்ற தொடர் ரேடியோ நாடகத்தில் நடிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இந்த அனுபவத்தின் காரணமாகவே பின்னர் பல்கலைக்கழகத்தில் சிவத்தம்பி நாடகங்களில் நடிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. பின்னர் வெளிநாட்டில் நாடகம் பற்றிய ஆய்வை நடத்துவதற்கும் இவருக்கு உறுதுணையாக இருந்தது இந்த நாடக அறிவே”. (2)

என்று பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் மிக நெருங்கிய சகபாடி, கல்லூரி நண்பன் முன்னாள் தினகரன் ஆசிரியர் கலாசூரி ஆர். சிவகுருநாதன் கூறியிருப்பது இவ்விடயமாக நம் கவனத்தை ஈர்க்கிறது. தமிழ் நாடகத்துறைக்கு அபார பங்களிப்புச் செய்து தடம்பதித்த ஒரு கலைஞனை, அறிஞனை, விமரிசகனை உருவாக்குவதில் சிவஞானம் செய்த பங்களிப்பை நாம் தெரிந்துகொள்கிறோம்.

வானொலித் தொடர்புகள்

கொழும்பு ஸாஹிராக் கல்லூரியில் கற்பித்துக் கொண்டிருந்த சிவஞானம் அவர்கள் 1952 இல் அதற்கு முழுக்குப் போட்டுவிட்டு ஒலிபரப்புச் சேவையில் நுழைந்தார். 1983 இல் அவர் ஓய்வு பெறும்வரை 29 வருடங்கள் அவரின் சேவை அங்கு தொடர்ந்தது. 1952க்கு முன்பே, 1946இலேயே வானொலியுடன் அவருக்கு தொடர்புகள் ஏற்பட்டுவிட்டன. வானொலியில் கிராமிய நிகழ்ச்சி, கல்வி ஒலிபரப்பு, தேசிய சேவையில் சிறுவர், மாதர் பகுதிகள், வானொலி கேட்போர் ஆய்வுப் பிரிவுகளில் சேவை என்றெல்லாம் இவர் பணிசெய்திருக்கிறார். படி எழுதுபவராக (Script writer), தயாரிப்பாளராக (Producer), அமைப்பாளராக (Organizer), கட்டுப்பாட்டாளராக (Controller) வெல்லாம் அவர் செயற்பட்டிருக்கிறார். இந்த

அனுபவத்தினாற்றான் போலும், 'ஒலிபரப்புத் துறையில் முழுமையாக ஈடுபடுமொருவர் வேறு தொழில் செய்யும் மனோநிலையைக் கொண்டிருப்பதில்லை' என்று அவர் அடிக்கடி கூறிக்கொண்டிருப்பார்.

இசைத்துறை ஈடுபாடு

கண்டி கட்டுகலை அரசினர் பாடசாலையில் இவர் கற்பித்துக் கொண்டிருந்தபோது, கண்டிக் கல்வித் திணைக்களம் நடத்திய ஆசிரியர்களுக்கான இசைப் போட்டியில் பங்குபற்றி முதற் பரிசை வென்றார். இந்த நிகழ்ச்சிக்கு நடுவர் குழுத்தலைவராக இருந்தவர் சென்னை இசைப் பேராசிரியர் ஸ்ரீனிவாசன் அவர்கள். முதற் பரிசுக்கான தங்கப் பதக்கத்தை சிவஞானத்துக்கு அணிவித்துக் கௌரவப்படுத்தியவரும் அவர்தான்.

கண்டியில் இவர் கற்பித்துக் கொண்டிருந்தபோது இசைக்கச்சேரி நிகழ்ச்சி ஒன்றினைச் செய்வதற்கு கொழும்பு கொட்டாரோட்டில் அப்போது அமைந்திருந்த ஒலிபரப்பு நிலையத்துக்கு கண்டி கல்வித் திணைக்களத்தினால் இவர் அனுப்பி வைக்கப்பட்டமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

எஸ்.எம். கமால்தீன் அவர்கள் ஸாஹிறாக் கல்லூரியில் கற்பித்துக் கொண்டிருந்தபோது வானொலியில் பல இலக்கியச் சொற்பொழிவுகளை அவர் அவ்வப்போது நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தார். தனக்குப் பாடவராது என்பதால் தான் வானொலி நிகழ்ச்சிக்குப் போகும்போதெல்லாம் சிவஞானம் அவர்களையும் உடன் கூட்டிக்கொண்டு போவார். இலக்கியப் பாடல்களை சிவஞானம் அவர்களே பாடி கமால்தீனுக்கு பல முறைகள் உதவியிருக்கிறார். ஹார்மோனியம்*(வீணைப்பெட்டி) வாசிப்பதில் சிவஞானம் இக்காலத்தில் மிக்க புகழ்பெற்று விளங்கினார்.

'அடுக்களை வாத்தியக் கோஷ்டி', 'சிறுவர் தாளவாத்தியக் கச்சேரி' என்பனவெல்லாம் சிவஞானத்தாரின் முத்திரையுடன் முகிழ்த்த இசைக் கோஷ்டிகள் என்பதை இங்கு நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

துறைசார் பயிற்சி

ஒலிபரப்பு, தொலைக்காட்சி, சினிமாத்துறைகளில் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெறுவதற்காகக் கொழும்புத்திட்டத்தின் புலமைப் பரிசிலைப் பெற்று 5 மாதகாலப் பயிற்சிக்காக 1967 ஏப்ரலில் சிவஞானம் அவுஸ்திரேலியா சென்றார். பொதுநலவாயத்தின் ஆசிய-பசிபிக் விசேட உதவித்திட்டத்தின் (SCAAP) கீழ் இவர் இப்பயிற்சிக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தார். இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன தமிழ் சேவை சார்ந்த ஒருவர் தொலைக்காட்சிப் பயிற்சிக்கெனத் தெரிவு செய்யப்பட்டமை இதுவே முதல்தடவை.

அவர் அங்கு பயிற்சி பெற்றபோது அவுஸ்திரேலியத் தொலைக்காட்சிக்கென பல நிகழ்ச்சிகளை ஆங்கிலத்தில் தயாரித்துக் கொடுத்தார். 'இலங்கைக் குறவர்' (Gypsies of Ceylon), கண்டிப் பெரஹரா (Kandy Perahera) என்பன அவற்றுள் சில. இப்பயிற்சிக் காலத்தில் 'Andare and the queen' என்ற இலங்கையில் பிரபல்யம் பெற்றிருந்த சிங்களக் கிராமியக் கதையொன்றையும் இவர் ஆங்கிலத்தில் ஆக்கிக் கொடுத்தார். இது 22.06.1967 இல் ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்டது. மேற்கு பிம்பிள் ஆரம்ப பாடசாலையில் (West Pymble Primary School) 1967 ஜூன் 23 ஆம் திகதி இது மறு ஒலிபரப்புச் செய்யப்பட்டது. 10-12 வயதுக்குட்பட்டவர்களுக்குப் பொருத்தமானதாக சிவஞானம் இதை எழுதித் தயாரித்திருந்தார்.

'The old mute' என்ற தலைப்பிலான நாடகம் வில்பிரட் ஸ்னெடர் (Wilfred Schneider) என்பவரினால் எழுதித் தயாரிக்கப்பட்டது. 8-10 வயதுக்குட்பட்டவர்களுக்குப் பொருத்தமானதாகத் தயாரிக்கப்பட்ட இந்த தொலைக்காட்சி நாடகத்தில் The old mute ஆக சிவஞானம் நடித்து அனேகரின் பாராட்டை அவுஸ்திரேலியாவில் பெற்றார்.

இதைவிட தொலைக்காட்சிக்கென 'இலங்கைக் கண்டிப் பெரஹரா' (Ceylon Kandy Perahera) நாடகம் ஆங்கிலத்தில் தயாரிக்கப்பட்டது. 10-12 வயதுக்கிடையிட்ட வயதினருக்கென இதைத் தயாரித்துக் கொடுத்தவரும் சிவஞானம்தான்.

பயிற்சியை முடித்துக்கொண்டு நாடு திரும்பிய சிவஞானம் அவர்கள் The report on my Training in Educational Broadcasting at Australian Broadcasting Commission என்ற தலைப்பிட்டு இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் அன்றைய பணிப்பாளர் நாயகத்திற்கு அறிக்கை சமர்ப்பித்திருந்தார். மிகவும் ஆய்ந்தோய்ந்து எழுதப்பட்ட சிறந்த அறிக்கையாக நான் அதனை அவதானிக்கிறேன். அவரின் ஆங்கிலப் புலமையை அவ்வறிக்கை துலாம்பரமாகக் காட்டுகிறது. ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனக் கீல்விச்சேவையில் அவர் கடமையாற்றியபோது 1968 பெப்ரவரி 12ஆம் திகதி இந்த அறிக்கையை அவர் பணிப்பாளர் நாயகத்துக்கு அனுப்பியிருந்தார்.

பின்னர் கிராமிய அபிவிருத்தி ஒலிபரப்புத் துறையில் விசேட பயிற்சி பெறுவதற்காக இவர் மலேசியா சென்றார். ஒலிபரப்புத்துறை அபிவிருத்திக்கான ஆசிய-பசுபிக் நிறுவனம் யுனெஸ்கோ (UNESCO) நிறுவனத்தின் ஆதரவில் கோலாலம்பூரிலுள்ள துங்கு அப்துல் றசாக் ஒலிபரப்பு நிறுவனம் ஏற்பாடு செய்திருந்த கிராமிய அபிவிருத்தி ஒலிபரப்புத்துறை சம்பந்தமான பிராந்தியப் பயிற்சி

நெறியில் அவர் பங்கு பற்றினார். இது ஒரு மாதகாலப் பயிற்சி நெறியாகவிருந்தது. ஆசிய பசுபிக் பிராந்தியத்தில் உள்ள கிராமிய வானொலி நேயர்களின் தகவல் தேவைகள் பற்றியும் அதனோடிணைந்த ஏனைய விடயங்கள் பற்றியும் ஆராய்வதை இப்பயிற்சி முக்கிய நோக்காகக் கொண்டிருந்தது.

சொல்ல வேண்டியன

மலையகத் தோட்டப்புறங்களில் ஆடப்படும் காமன் கூத்தை நாடறியச் செய்யும் முயற்சியில் திரு.சிவஞானம் ஈடுபட்டுழைத்தார். இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தமிழ்ப் பிரிவினர் அவரின் தலைமையில் மாத்தளை, கைக்காவளை, ஹபுகஸ்பிட்டிய போன்ற இடங்களின் தோட்டப்புறங்களுக்கு விஜயம் செய்து அந்த மக்களிடை வழக்கிலிருந்த காமன் கூத்தை ஒலிப்பதிவு செய்து, 1972 மே 13, 20 ஆம் திகதிகளில் இலங்கை வானொலியில் ஒலிபரப்பியிருந்தார். காமனைச் சிவனெரித்த கதையினைக் கூறும் இக்கூத்து சடங்குபோல் ஆரம்பித்தாலும் கூத்தாகவே நிகழ்த்திக் காட்டப்படுகின்றது. கோயிலில் ரதிக்கும், மன்மதனுக்கும் காப்புக் கட்டுதலுடன் ஆரம்பமாகும் இக்கூத்து சில நாட்கள் நடைபெறும். ஊர் முழுவதும் மேடை என்ற அமைப்பில் நிகழும் இக்கூத்தை ஓரிடத்தில் இருந்து பார்க்க முடியாது. மக்கள் நின்றும், நடந்தும் இந்நிகழ்ச்சியைப் பார்த்துப் பரவசமடைவர்.

இக்காமன்கூத்தை மேடையேற்றுவதற்கேற்றதாக, ஓரிரு மணித்தியால யங்களுக்குள் அமைத்துக்கொள்ளும் முயற்சியில் 1992 இல் இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சர் பி.பி. தேவராஜ் ஈடுபட்டார். இதுவரை அந்த முயற்சிக்கு எதிர்பார்த்த பலன் கிடைக்கவில்லை. அவர் காலத்தில் தமிழ் விவகாரத்துக்குப் பொறுப்பாக இருந்த உத்தியோகத்தர் என்ற வகையில் இதனைப் பதிவு செய்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தப் பின்னணியில் நின்று பார்க்கும்போதுதான் நாட்கணக்காக நிகழும் நீண்ட காமன்கூத்தை வானொலியில் ஒலிபரப்பக்கூடிய வகையில் எவ்வளவு சிரமப்பட்டு சிவஞானம் தயாரித்திருப்பார் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க முடிகிறது.

‘தாயே குளிர்ந்தருள்வாய்’ என்ற இசைச் சித்திரமொன்றை இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன தமிழ் சேவை 1972 மே 27 ஆம் திகதி ஒலிபரப்பியது. இந்த நிகழ்ச்சியைத் தயாரித்தளித்தவர்கள் இருவர். ஒருவர் இரா. பத்மநாதன், மற்றவர், அன்றைய இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன தமிழ் சேவை கிராம சஞ்சிகைத் தயாரிப்பாளர் வி.ஏ.சிவஞானம்.

மதுரைமாநகரை எரித்த கண்ணகியின் கோபத்தைத் தணிப்பதற்காக மதுரை இடைச்சேரி மக்கள் எடுத்த குளிர்ச்சி விழாவை அடியொற்றி இலங்கையிலும்

கண்ணகை அம்மன் கோயில்களில் இந்நிகழ்ச்சி நடைபெறுகின்றது. மழை பெய்யவும் அதனால் பயிர்வளம் பெருகவும் வெப்பத்தினால் நோய்கள் ஏற்படாமல் பாதுகாக்கவும் அம்மனின் மனம் குளிரும் வண்ணம் குளூர்த்தி பாடப்படுகிறது என்பதையும் மேலதிகக் குறிப்பாக இங்கு சொல்லவேண்டும்.

தடம்பதித்த விழா

இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தமிழ்ச் சேவை 1973 ஜனவரி 10ஆம் திகதி வெள்ளாவத்தை இராமகிருஷ்ணமிஷன் மண்டபத்தில் கிராமிய கலைவிழா நிகழ்ச்சியொன்றை வெகு சிறப்பாக நடத்தி முடித்தது. அமைச்சர் குமாரசுரியரின் தலைமையில் நடைபெற்ற அவ்விழாவுக்கு தகவல் ஒலிபரப்புத்துறை அமைச்சர் திரு.ஆர்.எஸ். பெரேரா பிரதம அதிதியாக வருகை தந்திருந்தார். மண்டபம் நிரம்பி வழிந்தது. மண்டபத்துக்கு வெளியேயும் அநேகர் குழுமி நின்று கொண்டிருந்தனர். தைப்பொங்கல் தினத்தை ஒட்டி இந்த நிகழ்வு நடந்தேறியது.

தெல்லிப்பழைக் கலைஞர்களின் சங்கநாதத்துடன் ஆரம்பமான இவ்விழாவில் பலாலிக் கலைஞர்களின் மாரியம்மன் பாடல், கரகம், காவடி நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்ந்தன. உடுக்கு, சிரட்டை, நெருப்புப் பெட்டி, கெட்டி, துந்தனா போன்ற கிராமிய வாத்தியங்கள் இடம்பெற்றன. முள்ளியவளைக் கலை மன்றத்தினரின் வில்லிசை நிகழ்ந்தது. திருமலை சேனையூர்க் கலைஞர்கள் பொலிப்பாடல் பாடினர். காத்தான்கூத்து அல்வாய் மனோகரா நாடக மன்றத்தினரால் மேடையேற்றப்பட்டது. முள்ளியவளைக் கோவலன் கூத்து, மன்னார்ப்பகுதி அம்பா பாடல்களும் இடம்பெற்றன. வவுனியாவிலிருந்து வசந்தன் விளையாட்டும் மட்டக்களப்புத் தேத்தாத்தீவிலிருந்து வடமோடி இராம நாடகமும் அரங்கேறின. கண்டியிலிருந்து வந்த காமன் கூத்தும் மேடையேறியது. கொழும்பில் இதற்கு முன்னர் இப்படியொரு கிராமியக் கலைவிழா நடந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட முதல் முயற்சியாக இதனை நாம் கொள்ள வேண்டும்.

“இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தமிழ்ப் பகுதியினர் ஓர் அருமையான கிராமியக் கலைவிழாவை புதன் மாலையில் வெள்ளாவத்தை இராமகிருஷ்ண மண்டபத்தில் மிக வெற்றிகரமாக நடத்தினர். கண்ணுக்கும் காதுக்கும், கருத்துக்கும், மனதுக்கும் ஒருங்கே இன்பவிருந்து அளிப்பதாக அமைந்தது அந்த விழா.

மண்டபத்தில் ஆசனங்கள் அவ்வளவும் நிரம்பி வழிந்தன. கதவுகள் எல்லாம் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் பூட்டப்பட்டுவிட்டன. பெருந்திரளான மக்கள் வெளியிலும் கூடிநின்றனர்.

கிராமியக்கலை விழா ஒன்றினை இலங்கை வானொலியின் தமிழ்ப்பகுதியினர் நடத்தியது இதுவே முதல் தடவை என்று நம்புகிறோம். கிராமியக்கலைகளுக்கு புத்துயிரளிக்கும் இந்த முயற்சி வரவேற்கத்தக்கதும், பாராட்டத்தக்கதுமாகும்.

தமிழ்ப்பண்பாடு உண்மையில் நமது கிராமங்களில்தான் உறைந்து கிடக்கின்றது. அதை உலகமறியச் செய்வதற்கு ஏற்ற வாய்ப்பும், வசதியும், பண்பலமும் வானொலிக்குத்தான் உண்டு. இதுகாறும் வானொலி தமிழ்ப்பகுதியும் இப்படியொரு நல்ல காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்ததில்லை. இப்போதுதான் செய்திருக்கிறார்கள். வானொலி தமிழ் ஆலோசனைச் சபையின் விருப்பத்தை தமிழ்ப்பகுதி அதிகாரிகளில் ஒருவரான திரு.வே.அ.சிவஞானம் வெகுதிறமையாக நிறைவேற்றி வைத்தார். கலாரசீகர்கள் திரு.சிவஞானத்தின் சேவையையும் அவருக்கு உதவி புரிந்த இதர ஊழியர்களின் உழைப்பையும் மிகவும் பாராட்டுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

கிராமியக் கலைநிகழ்ச்சிகளைக் கொழும்பு மாநகருக்குக் கொண்டுவந்து அரங்கேற்றியதன் மூலம் நிச்சயமாக இனி கிராமிய நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஒரு புது ஊக்கமும், புதுப்பொலிவும் ஏற்படும் என்பது திண்ணம்.

இந்த நிகழ்ச்சியை நேரில் பார்த்தவர்கள் பாக்கியவான்கள். ஏனென்றால் கண்ணணப்பறிக்கும் பளபளப்பு உடைகளையும், ஆடை அலங்காரங்களையும், மணி முடிகளையும் ரத்தினம் பதித்த படைக்கலன்களையும், தீப்பெட்டி வாத்தியங்களையும், பங்குபற்றியோரின் நடிப்புத்திறனையும் அவர்கள் நேரில் கண்டுகளித்தார்கள். மிஷன் மண்டபத்தில் மின்சார ஒளிவிளக்கில் இவையெல்லாம் ஒரு மனோரம்மியக் காட்சியாகப் பரிணமித்தன. பார்த்தவர்கள் பரவசமடைந்து குரல் ஒலியும், கர ஒலியும் எழுப்பி ரசித்தார்கள்.” (3)

என்று இப்பெருவிழா பற்றி 1973 ஜனவரி 12 ஆம் திகதி “தினபதி” செய்திப் பத்திரிகையின் “அத்தாணி மண்டபம்” பகுதியில் “அரசகேசரி” என்ற புனை பெயரில் எஸ்.டி. சிவநாயகம் குறிப்பிட்டிருந்தார். ஏற்கனவே ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்ட இந்நிகழ்ச்சி தைப்பொங்கல் தினத்தன்று ஒலிபரப்புச் செய்யப்பட்டது.

சிவஞானத்தார் முன்னெடுத்த மிக்க பெறுமதிவாய்ந்த முயற்சி இது. இவ்விழா அவருக்கு மிக்க கீர்த்தியை அளித்தது.

அன்றைய கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சின் செயலாளர் நிஸ்ஸங்க விஜேரத்ன அவர்கள் இந்த விழா பற்றி அன்றைய ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத் தலைவர் ஒஸ்வோல்ட் திலகரட்ண அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதவாசகங்களை இங்கு தருவது இவ்விழாவின் பெறுமதியைக் காட்டப் போதுமானது. இவ்விழாவின் வெற்றி சிவஞானத்தின் பெருமையை ஒருபடி மேல்நோக்கித் தள்ளியிருந்தது.

Ministry of Cultural Affairs

Colombo - 07.

January 15th 1973.

My Dear Oswald,

I write to congratulate you and your officers on the excellent arrangement of the programme of folk Music and Dance for the Thaipongal Festival. This gesture in bringing a cultural programme on an occasion of religious significance to a large number of people of our country is most commendable.

The Department of Cultural Affairs will no doubt, gain inspiration from your initiative and organize, or join with other institutions in preparing programmes for events of significance to the different communities in our country every year.

Yours sincerely,

Nissanka Wijeratne

Secretary.

cc. to : Mr. V.A. Sivagnanam

Producer Rural & Development.

என்று அமைந்திருந்த அக்கடித வாசகங்கள் சிவஞானத்தாரின் முயற்சிக்குக் கிடைத்த நல்லதொரு சான்றிதழாகும்.

இந்த நிகழ்ச்சி நடைபெறுவதற்கு சில காலங்களுக்கு முன்பு கிராமிய நிகழ்ச்சி ஆலோசனைச் சபையில் மக்கள் கவிமணி வட்டுக்கோட்டை இராமலிங்கம் அவர்கள் உறுப்பினராக இருந்தார்கள். அப்போது கிராமிய நிகழ்ச்சிகளுக்கு இலங்கை வானொலி தமிழ் சேவையில் போதிய நேரம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இராமலிங்கம் இளைப்பாறி யாழ்ப்பாணத்துக்குச் சென்றுவிட்டதும், இந்நிகழ்ச்சியும் வானொலியில் முக்கியத்துவம் பெறாது போயிற்று. சிவஞானத்தாரின் முயற்சிகள்தான் பின்னர் இந்நிகழ்ச்சிகளுக்குப் புத்துயிர் அளித்தது என்பதை நாம் இச்சந்தர்ப்பத்தில் நினைவிற்கொள்ள வேண்டும்.

நாட்டார் இலக்கியம், வாய்மொழி இலக்கியம், எழுதா இலக்கியம், கிராமிய இலக்கியம் என்றெல்லாம் அழைக்கப்படுகின்ற இவ்விதக்கிய வகைகள் பாமர மக்களிடையே கிராமங்களில் பயிலப்பட்டு வந்தமையால் கற்றறிந்தோர் இதன் முக்கியத்துவத்தை பல காலமாக உணராது போயினர். அவற்றைத் தேடித் தொகுத்து பேணிப்பாதுகாப்பதன் அவசியம் அண்மைக் காலத்தில்தான் உணரப்பட்டது.

தமிழகத்தின் சில பல்கலைக்கழகங்களில் நாட்டார் இலக்கியத்துறைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. பல சஞ்சிகைகளும் இத்துறையில் வெளிவருகின்றன. ஆயினும், இலங்கையைப் பொறுத்தவரை இத்துறையில் இன்றுவரை காத்திரமான முயற்சிகள் எதுவும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. கலாநிதிப்பட்டதுக்கு ஒரேயொரு ஆய்வே இத்துறையில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் 'இலங்கைத்தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல்' என்ற மகுடத்தில் நடத்திய கருத்தரங்கும், இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் 1993 இல் நாடளாவிய ரீதியில் நிகழ்த்திய நாட்டார் வழக்காற்றியல் பிரதேசக் கருத்தரங்குகளும், நாட்டார் வழக்காற்றியல் பிராந்தியக் கருத்தரங்கும் இவ்விடயமாக கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியன. வித்துவான் வி.சி. கந்தையா, வட்டுக்கோட்டை மு. இராமலிங்கம், புலவர் ஆ.மு. சரிபுத்தீன், பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் போன்றோரின் முயற்சிகளும் இவ்விடயத்தில் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியவை. இருந்தபோதிலும் இத்துறை ஆய்வுகள் இலங்கையைப் பொறுத்தவரை இன்னமும் தொடக்க நிலையில்தான் இருக்கின்றன. இந்தக் களத்தில் வைத்துத்தான் சிவஞானத்தாரின் கிராமியக்கலை விழாவின் முக்கியத்துவத்தையும் அவர் ஒலிபரப்புச் செய்த நாட்டார் இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளையும் எடைபோட வேண்டும். அப்போதுதான் இத்துறையில் அவர் பதித்த தடம் நமக்கெல்லாம் துலாம்பரமாகத் தெரியும். உண்மையில் இந்த முயற்சிக்காக சிவஞானம் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்.

ஆக்கங்கள்

சிவஞானம் நல்ல எழுத்தாளர். ஆற்றொழுக்கான நடையும் மிகவும் தேர்ந்தெடுத்த கருத்துக்களும் அவரது எழுத்துகளுக்கு சோபையூட்டின. 'மண்ணுலகக்காட்சியெலாம் கண்ணெதிரே காணலாம்' என்ற தலைப்பில் அவர் தினகரனில் 1979 ஆகஸ்ட் 19 ஆம் திகதி எழுதிய கட்டுரையும், 'லாவண்யம்' என்ற புனைபெயரில் அக்காலை அவர் தினகன் வாரமஞ்சரியில் எழுதி வந்த வானொலி விமர்சனக் கட்டுரைகளும் இதற்குத்தக்க உதாரணங்கள்.

கவிதைத்துறையில் அவருக்கிருந்த ஈடுபாட்டையும் அவரின் கவிதா வளத்தையும் 1954 இல் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்த எலிசபெத் மகாராணியார் தனது பயணத்தை முடித்துக் கொண்டு மீண்டும் தாய் நாடேகியபோது யாத்துப் பாடிய இவரின் பிரியாவிடை இசைப்பா சிறப்பாகக் காட்டுகிறது.

அவர் அனுப்பிய மடல்

அறிஞர் எ.எம்.எ. அஸ்ஸ் நினைவு தினத்தையொட்டி 1991 நவம்பர் 24 ஆம் திகதி எனது நினைவுக்கட்டுரையொன்று தினகரன் வாரமஞ்சரியில் பிரசுரமாகியிருந்தது. ஏற்கனவே எனது 'அஸ்ஸும் தமிழும்' என்ற நூலொன்றும் வெளிவந்திருந்தது. இவற்றையெல்லாம் படித்துவிட்டு ஒரு மடலை எனக்கு அவர் எழுதியிருந்தார். அவர் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய ஸாஹிதாக்கல்லூரியின் புகழ்மிகு அதிபரைப்பற்றி நான் எழுதியவை அவரின் மனதை நெகிழ்வித்திருக்க வேண்டும். அவரின் கடித வாசகம் என் மனதை நெருடுகின்றது.

OASIS

16, Inner Fairline Road,
Dehiwala.

26.11.91

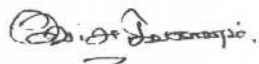
அன்பும், பண்பும் நிறைந்த நண்பர் அவர்களுக்கு,
வணக்கம்

24.11.91 ஞாயிறு தினகரனில் 'தமிழ் மகன்' - 'தமிழின் மகன்' மர்ஹும் எ.எம்.எ. அஸ்ஸ் அவர்கள் பற்றி தாங்கள் எழுதிய ஞாபகார்த்தக் கட்டுரை கண்டு அகமகிழ்ந்தேன். அதற்குத் தங்களது ஆற்றொழுக்கான உயிரோட்டமுள்ள அழகு தமிழ் நடையும் மெருகூட்டியதுகண்டு மேலும் மகிழ்வுற்றேன். கூட்டத்துடன் கோவிந்தா போடும் இன்றைய தமிழ் இலக்கியவாதிகள் மத்தியில் தமிழ்ப்பெருமகன் மர்ஹும் எ.எம்.எ. அஸ்ஸ் அவர்களை

ஆத்மார்த்தமாக நினைவுகூரும் ஒரு சிலருள் நீங்களும் முன்னோடியாக இருக்கின்றீர்கள் என்பதை அன்னாருக்கு அஞ்சலியாக நீங்கள் எழுதிய நூலும் தினகரனில் வெளிவந்த கட்டுரையும் துல்லியமாக எடுத்துக் காட்டுகிறது.

வாழ்க தங்கள் தமிழ்ப்பணி.

அன்புடன்,

(முன்னாள் வானொலி தமிழ் நிகழ்ச்சிக் கட்டுப்பாட்டாளர்)

N.B.

சுகவீனம் காரணமாக நேரில் வந்து

வாழ்த்தமுடியாமலுக்கு வருந்துகிறேன்.

வே.அ.சி.

என்று அமைந்திருந்தது. அவர் எனக்கு அனுப்பிவைத்த அக்கடிதத்தின் வாசகங்கள் அஸ்ஸ மீது அவர் கொண்டிருந்த மரியாதை, பற்று, பாசம் என்பவற்றை மட்டுமன்றி, அஸ்ஸை மதிப்போரை மதிக்கின்ற மனப்போக்கையும் அக்கடிதத்தின் நிழலாக நான் பார்க்கின்றேன். அஸ்ஸுக்கும் அவருக்குமுள்ள தொடர்பை, ஸாஹிறாவுக்கும் அவருக்குமுள்ள உறவை, அஸ்ஸின் மேதாவிலாசத்தில் அவர் வைத்திருந்த பெருமதிப்பை இக்கடிதத்தின் உணர்வாக நான் மதிக்கிறேன்.

நிறைவாக

தனது துறையில் மிக்க பிரக்கியாதி பெற்றுவிலங்கியவர் சிவஞானம் தனது செயற்பாட்டின் மூலம் பல முன்னோடி முயற்சிகளையும், அனுபவங்களையும் எமக்கெல்லாம் விட்டுச் சென்றிருக்கிறார். தான் ஈட்டுழைத்த துறையில் தொடர்பறாது பங்களிப்புச் செய்த தனது அருமைத்தம்பி, ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின்* முன்னாள் பிரதிப் பணிப்பாளர் நாயகம் வீ.ஏ. திருஞானசுந்தரத்தையும் எமக்கு விட்டுச் சென்றவர் அவர். அவரது செயற்பாடுகள் பல அவர் வாழ்ந்த காலப் பின்னணியில் நின்று பார்க்கும் போது மிக்க முக்கியத்துவம் வாய்ந்தனவாக இன்று எமக்குப் படுகின்றன. அந்த வகையில் அவர் கவனத்திற்குரியவராகின்றார். அதனாற்றான் போலும் அன்றைய பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சு 1987 ஜனவரி 3 ஆம் திகதி இவருக்கு 'மக்கள் கலைமாமணி' என்ற விருதை வழங்கி கௌரவித்துப் பெருமைப்படுத்தியது. இது மிக்க நன்றிக்குரிய செயலாக, நன்றி மறவாத்தனமாக, இன்று எமக்குப்படுகிறது.

01. பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு
 பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின் நாடகப் பக்கங்கள் -
 சில குறிப்புகள்
 கரவையூற்று.
 கரவெட்டி விக்னேஸ்வராக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் -
 கொழும்புக்கிளை.
 2001.
 பக்கம் 64
02. ஆர். சிவகுருநாதன்
 சிவகாவியம் - பாலகாண்டம்
 சரிதையில் நாம் பாத்திரங்கள்
 கரவையூற்று
 கரவெட்டி விக்னேஸ்வராக் கல்லூரி, பழைய மாணவர் சங்கம் -
 கொழும்புக்கிளை.
 2001.
 பக்கம் 13
03. தமிழ் வானொலியின் கிராமியக்கலை விழா
 அத்தாணி மண்டபம்
 தினபதி
 1973.01.12

ஒலிப்பதிவுக் கலைமகத்திலி....

- “அம்பி”

1950 களின் முற்பகுதியில் ஒரு நாள். இலங்கை வானொலி நிலையத்துக்கு நான் முதன் முறையாகச் சென்றது அன்றுதான். அங்கு சென்றதும், முன் மண்டபத்தில் வரவேற்பாளர் என்ற விளம்பரப் பலகையைக் கண்டேன். நேரே அவரிடம் சென்று பேசினேன்.

‘கல்விச்சேவை விஞ்ஞான நிகழ்ச்சி ஒலிப்பதிவுக்காக வந்துள்ளேன்; தயாரிப்பாளர் சிவஞானத்தை சந்தித்தல் வேண்டும்’ என்றேன். ‘நான் அவரை அழைக்கின்றேன்; நீங்கள் அங்கே ஆசனம் ஒன்றிலிருங்கள்’ என்று மிகவும் பணிவுடன் கூறிய அப்பெண்மணி, நாற்காலிகள் இருந்த பக்கத்தைச் சுட்டிக்காட்டினார். நான் சென்று ஆசனம் ஒன்றிலே அமர்ந்திருந்தேன்.

என் மனதில் எத்தனை எண்ணங்கள்! முதன்முறையாக வானொலி நிலையத்துக்கு வந்துள்ளேன். அதுவும் என் முதலாவது வானொலி நிகழ்ச்சியை ஒலிப்பதிவு செய்வதற்கு வந்துள்ளேன். இடம் புதிது; சூழல் புதிது. சுற்றித் திரிந்த ஆட்கள் புதியவர். பலர் பேசிய மொழியும் புதிது. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து, இரவு முழுவதும் ரயிலில் பயணம் செய்த களை வேறு. என்னு் முதலாவது வானொலி நிகழ்ச்சி ஒலிப்பதிவு செய்யப்படவுள்ளது என்ற மனப்பதற்றம் வேறு! ஒவ்வொரு நிமிடமும் மனசில் ஒரு புதிய எண்ணம்! இவ்வாறிருக்கையில்,

வெண்நிற நீளக்கை ஷேட் அணிந்த - முப்பது வயது மதிக்கத் தக்க - ஒருவர் உள்ளிருந்து வந்தார். அப்பெண்மணியுடன் பேசினார். இருவரும் என்னைப் பார்ப்பதை நான் அவதானித்தேன். ஆனாலும், அவதானிக்காதவன் போல நடித்து வேறு பக்கம் பார்த்துக்கொண்டு இருந்தேன். இவர்தான் சிவஞானம் என்று என் மனம் உறுதி பெற்றது.

அவர் என்னை நோக்கி வந்தார். நேராக வந்து என் அருகில் அமர்ந்தார். மலர்ந்த முகத்துடன் தன்னை அறிமுகம் செய்தார். சிறிது நேரம் பலதும் பத்தும் பேசியபின் என்னை உள்ளே அழைத்துச் சென்றார். அன்றைய நிகழ்ச்சியில் என்னுடன் பங்கு பற்றவிருந்த யுவதியை அறிமுகஞ் செய்தார். ஒலிப்பதிவு பற்றியும், ஒலிப்பதிவு வேளையில் தாம் எனக்கு காட்டக்கூடிய சைகைகள் பற்றியும் கூறி

என்னை தயார்ப்படுத்தினார். சிறிது நேர ஒத்திகையின்பின், எனது முதலாவது விஞ்ஞான நிகழ்ச்சி ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்டது.

அன்று தொடக்கம், ஆண்டுதோறும் நான் திரு.சிவஞானத்தை கல்வி ஒலிபரப்பு விஞ்ஞான நிகழ்ச்சி ஒலிப்பதிவுகளுக்காகப் பலமுறை சந்திப்பதுண்டு. அதனால், எமது தொடர்பு உறவாகி, உறவு மலர்ந்தது. திரு.சிவஞானம், விரைவிலே நண்பன் சிவா ஆகினார். வாழ்நாள் முழுவதும் அந்நட்பு நிலைத்தது. இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக ஒலிபரப்புத் துறையில் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்குபற்றி அன்று விதை நாட்டப்பட்டது. கால் நூற்றாண்டுக்கு மேல், ஒலிபரப்புத் துறையில் பங்களிப்புச் செய்யவும், அத்துறையில் எனது பெயரை நிலைக்கச் செய்யவும் சிவாவுடன் ஏற்பட்ட உறவு வழிசெய்யும் என்பதை நான் அன்று நினைக்கவில்லை. உண்மையிலே;

1968 ஆம் ஆண்டு கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தில், கணித பாட நூல் எழுத்தாளராக பணிபுரிவதற்கு கொழும்பு வந்த பின்பு தான் சிவாவுடன் நெருங்கிப்பழகும் வாய்ப்பு எனக்கு ஏற்பட்டது. கொழும்புக்கு நான் வந்து சில மாதங்களிலேயே மாணவருக்கான அறிவியல் நிகழ்ச்சி ஒன்றை வாரம்தோறும் தயாரித்து ஒலிபரப்புவதற்கு அழைப்பு வந்தது. சிவா நேரடியாக வந்து அழைப்பு விடுத்தார்.

அது புதிய நிகழ்ச்சி. இளம் விஞ்ஞானிகள்-young discoverers என்ற ஆங்கில நிகழ்ச்சிக்கு சமானமான நிகழ்ச்சி. அரை மணி நேரம். முழுமையாக அறிவியல். முன் ஒலிப்பதிவு இல்லை. நேரடியாக ஒலிபரப்பாகும். அவரே தயாரிப்பாளர் இப்படி எல்லாம் சிவா கூறினார்.

இது எனக்குச் சவாலாக அமைந்தது. சற்று தயக்கமாகவும் இருந்தது. ஆயினும் அவர் நம்பிக்கை தந்தார். அந்நிகழ்ச்சிக்கு 'அகல்வினக்கு' எனப்பெயர் வைத்தோம். இருபது மாணவர் வரையில் அதில் பங்குபற்றுவதுண்டு.

ஒலிவாங்கி முன் எப்படிப் பேசவேண்டும்? பேசும்போது, குரலை எவ்வாறு உயர்த்தியும், தாழ்த்தியும் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தலாம்? ஒருவர் தவறுவிட்டால் இன்னொருவர் அதை எப்படித் திருத்தி வழிப்படுத்தலாம்? நேரத்தை கருத்திற்கொண்டு நிகழ்ச்சியை எவ்வாறு நடத்தலாம்? இப்படி, ஒலிப்பதிவு இன்றி இந்நிகழ்ச்சி நேரடியாகவே ஒலிபரப்பாகிறது என்பதை முழு நேரமும் நினைவிலே கொண்டு கலையகத்தில் முன் எச்சரிக்கையுடன் நடந்துகொள்வதற்கு அவர் யாவரையும் வழிப்படுத்தினார்.

தற்செயலாக தவறு ஏற்பட்டால் நல்ல அம்சம் யாவற்றையுமே அலட்சியப்படுத்தி, அந்தத் தவறையே மிகைப்படுத்தி, உயர் அதிகாரிகளுக்கு சுட்டிக்காட்டச் 'சக ஊழியர்' காத்திருக்கும் நிலையம் அதுவாகும் என்றும் என்னை

இரகசியமாக எச்சரிக்கை செய்தார்! இதன் உண்மையை காலப்போக்கிலே உறுதி செய்ய முடிந்தது.

சிறுவர் நடத்தை, சிறுவர் உளவியல் பற்றிய அறிவு நிறைய உடையவர் சிவா. தனியாள் திறன்களை எளிதிலே கண்டறியும் வல்லமையும் உடையவர் அவர். அகல்விளக்கு மட்டுமல்ல; சிறுவர் மலர் என்ற சிறுவர் நிகழ்ச்சியையும் அவருடன் இணைந்து நடாத்தினேன். கிராம சஞ்சிகை என்ற வார நிகழ்ச்சியை அவருடன் இணைந்து நடாத்திய அனுபவமும் எனக்குண்டு. அவரது திறமை கண்டு எப்பொழுதும் வியப்படைவேன்.

பாடலைத் தாம் பாடிக்காட்டியும், ஆடலைத் தாம் ஆடிக் காட்டியும், நாடகம் என்றால் தாம் நடத்துக் காட்டியும் கலைஞர்களை வழிப்படுத்தும் இயல்பினர் சிவா! அவர் ஒழுங்கு செய்து முன்னின்று நடத்திய ஒருவார நாட்டுக்கூத்து விழா அதற்குச் சான்று.

அவ்விழாக் காலத்தில், சிவாவின் உண்மையான திறன்களை நாம் அறியமுடிந்தது. சிவாவின் பரந்த அறிவையும் செயல்நுட்பத்தையும், முதிர்ந்த அனுபவத்தையும் முழுமையாக அறிந்து கொள்ள அவ்விழா பெரிதும் உதவியது. கொழும்பில் நான் இருந்த காலத்தில், கால் நூற்றாண்டுக்கு மேல், பல சஞ்சிகை நிகழ்ச்சிகளையும், உரைச்சித்திரங்களையும் தயாரித்துள்ளேன். அவ்வாறு, ஒலிபரப்புத் துறையில் பங்களிப்புச் செய்யவும், அத்துறையில் எனது பெயரை நிலைக்கச் செய்யவும் அன்னாரின் தொடர்பு பெரிதும் உதவியது என்பதை நான் இன்றும் மறக்கவில்லை!

சிவா மிகவும் இனிய பண்பினர். இரக்க மனமுடையவர். உண்மையான நம்பத்தகுந்த நண்பர். தேவையறிந்து உதவும் பாங்கினர். நாக்கு நீனியில் நறுந்தேன் சிந்தி அதே வேளை நெஞ்சில் வஞ்சகம் தேங்க நடப்பவர் அல்லர். ஆம், இவை உண்மை: வெறும் புகழ்ச்சியல்ல!

எந்த ஒரு செய்தியோ, தகவலோ, நிகழ்வோ, வரலாறோ - அது எத்துணை முக்கியமானதாக இருப்பினும் - எழுத்திலே பொறிக்கப்பட்டு அச்சில் நிலைநிறுத்தப் படாவிடின், காலப்போக்கிலே அழிந்து மறக்கப்பட்டுவிடும். எதிர்கால சந்ததியினர் அதை அறியும் வாய்ப்பு அற்றுப்போய்விடும். தனி மனிதர் பற்றிய தகவல்கள், சாதனைகளும் அப்படியேதான். எழுத்தில் நிலைநிறுத்தப் படாவிடின், அவர்களைப் பற்றிய தகவல்கள் காலப்போக்கிலே அழிந்து மறக்கப்பட்டுவிடும். வரலாற்று ஒடையிலே அவை அடித்துச் செல்லப்பட்டு, சுவடுகூட இன்றி மறைந்து விடும். அதனால், ஒலிபரப்பாளர் வீ.ஏ. சிவஞானம் பற்றிய இந்தப் பதிவேடு, மிக முக்கியமான ஒரு தொகுப்பாகும்.

மதிப்புக்குரிய சகபாடி

- எஸ். எம். கமலதீன்

எனது இலக்கிய நண்பரும், சக ஆசிரியருமான சிவஞானத்தை நினைவுறும்போது, கொழும்பு ஸாஹிதாக்கல்லூரியில் நான் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய காலத்து (1948-1954) மன நிறைவுதரும் மகிழ்ச்சிகரமான நிகழ்வுகள் என் மனத்திரையில் தோன்றுகின்றன.

அறிஞர் அஸ்ஸ் ஸாஹிதாவின் அதிபராகப் பதவியேற்ற காலம்தொட்டு கல்லூரியில் தமிழ்ப் பாடப்பிரியம் புதிய உத்வேகத்துடன் பேணப்பட்டது. இக்காலகட்டத்தில் தலைமைத் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர் எனது மதிப்பிற்குரிய முது தமிழ்ப்புலவர் பண்டிதர் மு. நல்லதம்பியவர்களாகும். இக்காலத்தேதான் ஸாஹிதாவில் சிவஞானமும் பணிபுரிந்துள்ளார்.

“ரி.பி. ஜாயா அவர்கள் அதிபராகப் பணிசெய்தபோது, சிறப்புற்று விளங்கிய ஸாஹிதாவின் தமிழ்ப்பணி அஸ்ஸ் அவர்கள் அதிபராயிருந்தபோது உன்னத நிலையை அடைந்தது. அஸ்ஸின் தலைமையில் ஆசிரியரும், மாணவரும் ஒன்றிணைந்து, ஸாஹிதாவில் ஏற்படுத்தி வைத்த களத்தில் தமிழ் வளர்ந்தது.” (ஏ.எம்.நஹியா) •

ஸாஹிதாவின் தமிழ் இலக்கியச் சூழலை வளப்படுத்திய தமிழார்வம் மிக்க மாணவர் பலராவர். அவர்களுட்சிலர் பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி, ஆர்.சிவகுருநாதன், எஸ்.எம். ஹனிபா, எச்.எம்.பி. முஹிதீன், பி. பாலசிங்கம், எம். சமீம் ஆகியோரும் மற்றும் பலருமாவார்.

ஸாஹிதாவின் தமிழ்ப்பாடப்பிரியப் பின்னணியின் மையமாக விளங்கியது எனது பொறுப்பிலிருந்த தமிழ்ச் சங்கமேயாகும். இச்சங்கத்தின் மூலம் பலதரப்பட்ட கலாசார நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. இந்நாட்டு, பிற நாட்டு அறிஞர்களின் சொற்பொழிவுகள், வானொலி நிகழ்ச்சிகள், நாடகங்கள் முதலியன ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. இத்தகு நிகழ்ச்சிகளுக்கு சிவஞானம் ஊக்கமளித்து வந்தார்.

முதன் முறையாக இலங்கை வானொலி முஸ்லிம் சேவையில் கதாப்பிரசங்கத் தொடர் ஒன்றினை நான் நடத்தியபோதும் சீறாப்புராண விரிவுரை செய்தபோதும் சிவஞானம் இந்நிகழ்ச்சிகளில் நேரடியாகப் பங்குகொண்டுள்ளார்.

சிவஞானம் நன்றாகப் பாடக்கூடியவர். ஆனால் எனக்கும் பாடலுக்கும் வெகுதூரம். எனவே நான் எனது உரைகளிடையே வரும் செய்யுட்களை இசைப்பதற்கு அவரை எப்போதும் உடன் அழைத்துச் செல்வேன். அவரும் மனமுவந்து உதவுவார். எமது வானொலி நிகழ்ச்சிகளுக்கு அவசியமான பாடல்களை பண்டிதர் மு. நல்லதம்பி இயற்றி உதவுவார்.

ஸாஹிதா மாணவரது கதாப்பிரசங்கத் தொடரில் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களைப் பற்றியும், நபித் தோழர்கள் பற்றியும், பாட்டிடைப்பட்ட உரைகளாற்றப்படும். இத்தொடரின் அங்குரார்ப்பணத்தை அதிபர் அஸீஸ் அவர்களே செய்து வைத்தார்கள். இத்தொடரில் பங்குகொண்டவர்களுள் வி.ஏ. கபூர், எம்.எச். குத்துஸ், ஷாகிர் கான் முதலியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாகும். இக்கதாப்பிரசங்க நிகழ்ச்சிகள் மக்களிடையே மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்றன.

சிவஞானம் கூடிப்பழகுவதற்கேற்ப இனிய சுபாவம் படைத்தவர். ஆரவாரமற்று அமைதியாகப் பணிபுரிபவர். அவரை நான் வானொலி நிலையத்திற்கு அழைத்துப் போகும் போதெல்லாம் அவருடைய தமிழார்வத்தையும், ஆற்றலையும் அவதானித்து வந்துள்ளேன். அவருக்குப் பொருத்தமான இடம் வானொலி சேவைதான் என்று நான் எண்ணியதுண்டு. எனது எண்ணத்திற்கேற்பவே பின்னர் அவர் ஸாஹிதாவை விட்டு இலங்கை வானொலியில் தன்னை இணைத்துக்கொண்டு விட்டார்.

ஸாஹிதாவில் சிவஞானமும், நானும் வெவ்வேறு பிரிவுகளில் பணிபுரிந்தாலும், எங்களது இலக்கிய இணைப்புகள் எம்மிடையே மாறாத நட்புறவை ஏற்படுத்திவிட்டன.

“ஸாஹிதா தமிழ் முஸ்லிம் இணைப்புக்கு வாய்த்த ஒரு தளமாக அமைந்தது.” ஸாஹிதாவின் முக்கிய சிறப்புக்களில் ஒன்று முஸ்லிம் தமிழறிஞர்களிடத்துத் தமிழ் மாணவர் பலர் தமிழ் பயின்றமையாகும். இதனால் “தமிழ் என்பது மொழி இன ஒருமை வாதக்களமாக மாறாது தமிழ் பேசும் மக்கள் என்ற கோட்பாடு வளர்வதற்கு வாய்ப்புகள் நிலவின.” (கா. சிவத்தம்பி)

எனது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் சிவஞானத்தின் நினைவு என்றும் என்னுள்ளத்தே பசுமையாக மிளிரும்.

இசைஞானி சிவஞானம்

- சங்கீத வித்வான் ஏ.கே. கருணாகரன்

1970 ஜனவரி, இலங்கை வானொலியில் இசை நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராக நியமனம் பெற்று எனக்கென ஒதுக்கப்பட்ட மேசை, நாற்காலியில் அமர்கிறேன். சில மணித்தியாலங்களின் பின் நடுத்தர வயதையுடைய ஒருவர் வந்து எனக்குக் கைகொடுத்துப் பாராட்டி உரிமையுடன் பேசுகிறார். உரையாடியபோது, நானும் அவரும் யாழ்ப்பாணம் வடமராட்சி கரணவாய்த்தெற்கு, கரவெட்டிமேற்கு எனும் அருகருகேயுள்ள கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது தெரிந்தது. அவர் தான் 'சிவா' என வானொலியில் அனைவராலும் அன்புடன் அழைக்கப்பட்ட திரு.வீ.ஏ.சிவஞானம் அவர்கள். வானொலியில் அவர் அப்போது கிராமிய நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர், பின்பு அமைப்பாளர். அந்தத் துறைக்கு மிகப் பொருத்தமானவர். காரணம் கிராமியக் கலைகளில் எமது கிராமங்களுக்குப் பெருமதிப்புண்டு. நல்ல கலைஞர்களும் இருந்தார்கள். நாடகமேடைப் பாடல்கள், நாட்டுக்கூத்து, காவடி ஆட்டம், காத்தான் கூத்து, பூதத்தம்பி, உடுக்கடி, ஒப்பாரிப் பாடல்கள் என எமது கிராமங்கள் பெயூர் பெற்றிருந்தன. எனவே திரு.சிவஞானம் அவர்களின் இரசனையும் கிராமியக் கலைகளில் மேம்பட்டிருந்தது. பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராக இருந்த அவரின் பலவித அறிவும் அக்காலத்தில் இலங்கை வானொலியில் கிராமிய நிகழ்ச்சிகளின் தரத்தை உயர்த்தின. கிராமிய நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிப்பாளர்கள் தமது மண்வாசனையை நன்கு முகந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும் அப்பொழுதுதான் எவ்வித கலப்புமின்றி கிராமத்தின் மணம் கமழும் கலைவடிவங்களை வெளிக்கொணர முடியும். இந்த வகையில் கிராமியக் கலைகளுக்கு தயாரிப்பாளராக சிவஞானம் அவர்கள் புத்தூக்கம் அளித்தார். கலையில் அதிலும் இசைக்கலையில் அவருக்கு அதிக நாட்டம் இருந்தது. நாட்டார் பாடல் வரிகளை அடிக்கடி முணுமுணுத்து கொண்டிருப்பார். கிராமிய இசை வடிவ நுணுக்கங்களை மாத்திரமல்ல கர்நாடக இசையின் அடிப்படை அம்சங்களையும் அவர் தெரிந்து வைத்திருந்தது எனக்கு வியப்பை அளித்தது.

கரணவாய் மூத்தவிநாயகர் ஆலயம் என்பது வடமராட்சியில் மிகப் பிரபலம். திருவிழாக்கள் போட்டியாக நடைபெறும் ஆலயம். இந்தியாவிலிருந்து நாதஸ்வர, தவில் வித்வான்கள், பாடகர்கள், பக்திப் பாடல் கலைஞர்கள், கதாகாலட்சேப விற்பன்னர்கள் எனச் சிறந்த பல கலைஞர்களும் அந்த ஆலயத் திருவிழாக்களில் தவறாது கலந்துகொள்வர். விடிய விடிய நடைபெறும் விழாக்களால் கிராமங்கள் கலகலப்பாக இருக்கும். திரு.சிவஞானம் அவர்களின் சிறு பராயம் ஊரிலேயே கழிந்ததால், அவரது கர்நாடக சங்கீத ஞானமும், கேள்வி ஞானமாக இத்திருவிழா இசை நிகழ்வுகள் மூலம் மேம்பட்டது என்றே நான் கருதுகிறேன்.

வானொலியில் நான் சுமார் 10 வருடங்கள் இசை நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளனாகவும், தமிழ் வாத்தியக் குழுத் தலைவராகவும் பணியாற்றியபோது ஆரம்பத்தில் கர்நாடக இசைக் கச்சேரிகள் இரவு நேரடி நிகழ்ச்சிகளாக ஒலிபரப்பாகும். காலையிலும் ஒலிபரப்பாகும். அந்த நேரங்களில் திரு.சிவஞானம் அவர்கள் அடிக்கடி கலையகம் வருவார். நல்ல கலைஞர்கள் பாடும்போது நிச்சயம் ஒரு 10 நிமிடமாவது நின்று அதனைக் கேட்பார். தனது பல அலுவல்களுக்கு மத்தியிலும் இரவு நேரமானாலும் நல்ல நாதஸ்வரக் கச்சேரிகள் நடைபெற்றால் தவறாது ரசிப்பார். ஒலிப்பதிவுகள் நடக்கும்போதும் வந்து கேட்பார். *அப்பொழுதெல்லாம் அவரது இசைஞானத்தைப் பரிசோதிக்கும் வகையில் நானும் இது என்ன இராகம், அது என்ன இராகம் எனக்கேட்பதுண்டு. இரண்டு நிமிடத்தில் இராகத்தை இனங்கண்டு தலையை ஆட்டி இரசித்தபடி பெயரைச் சொல்லிவிடுவார். தவிர இந்தியப் பெரும் இசைக் கலைஞர்களின் பெயர்களும், அவர்களது பாணிகளையும் நன்கு புரிந்தவர். உதாரணமாக G.N.B என்றதும் அவர் பற்றிய விபரங்களைக் கூறுவார். அந்தக் கால வானொலி சிரேஷ்ட தயாரிப்பாளர்களில் திரு.சிவஞானம் அவர்களின் கர்நாடக இசைஞானம் மேலோங்கி இருந்தது என்பது உண்மையாகும்.

இதுதவிர வானொலியில் அப்போதிருந்த இளம் தயாரிப்பாளர்களின் ஆக்கங்களை விமர்சித்து, அவர்களைத் தட்டிக் கொடுப்பதிலும், உற்சாகப்படுத்துவதிலும் சிறந்துவிளங்கினார். ஒளிவு மறைவின்றிக் கலகலப்பாகப் பேசும் அவரது குணத்தால் இளம் தயாரிப்பாளர்கள் உற்சாகமடைவதைக் கண்டிருக்கிறேன்.

அப்போதைய சிறந்த இளம் தயாரிப்பாளர்களான ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரன், கே.எம். வாசகர், பி. விக்னேஸ்வரன், அருணா செல்லத்துரை ஆகியோரது

தயாரிப்புக்களை ஒலிபரப்புக்கு முன்னதாகக் கேட்டு குறை நிறைகளைக் கூறுவார். அவர்கள் இந்த சிரேஷ்ட ஒலிபரப்பாளரின் கருத்துக்களில் நல்ல மதிப்புவைத்திருந்தனர். இதனைப் பல தடவைகள் நான் அவதானித்துள்ளேன்.

மேலும் தனிப்பட்ட ரீதியில் எனக்கும் பல ஆலோசனைகள், சிக்கல்கள் வரும்போது அதனைத் தீர்ப்பதன் வழிமுறைகள் எல்லாவற்றையும் கூறுவார். இரண்டு நாள் நான் கடமைக்குச் செல்லவில்லை என்றால் உடனே நான் அப்போதிருந்த கல்கிசை வீட்டிற்குவந்து, உடல் நலம் விசாரிப்பார். அதனுடன் 1983ல் சில மாதங்கள் அவர் நான் அப்போது இருந்த யாழ்ப்பாணம் இராமநாதன் வீதியிலேயே ஒரு வீட்டில் தங்கியிருந்தார். இதனால் சாயங்காலத்தில் அவரது வீடு சென்று வானொலி நினைவலைகளை மீட்டி மகிழ்வேன். என்னைவிட பல வருடங்கள் பெரியவரான சிவா அவர்கள் வயது வித்தியாசம் பாராமல், ஊர் அபிமானம், இசை அபிமானம் இவற்றால் என்னுடன் மிகப் பிரியமாக இருந்ததை என்றும் மறக்கமுடியாது.

1989ல் நான் சிங்கப்பூரில் இசை ஆசிரிய பதவியேற்றுச் சென்றுவிட்டேன். விடுமுறையில் 1992ல் வந்தபோது சிவாவின் மறைவைக் கேட்டு மிக மனம் வருந்தினேன். அவரது சகோதரரும் கொழும்பில் பல உயர் பதவிகளைவகித்து வருபவருமாகிய திரு.வீ.ஏ. திருஞானசுந்தரம் (திரு) அவர்களுடன் துக்கத்தைப் பகிர்ந்துகொண்டேன். வானொலியில் அந்த அந்தத் துறைகளில் சிகரமாக நின்று நீங்காத இடம் பிடித்தவர்களில் திரு.வி.ஏ.சிவஞானமும் ஒருவர். அவர் பல இரசிகர்களின் நெஞ்சில் நிறைந்தவர்.

கிராமியக் கலைகளின் களஞ்சியம்

- அருணா செல்லத்துரை

1970ம் ஆண்டு முள்ளியவளையில் இருந்து வந்து இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் ஒலிபரப்பு உதவியாளராக பதவியேற்ற பின்னர் சிவஞானம் அண்ணார் அவர்களை நிகழ்ச்சி ஒலிப்பதிவுகளின்போது தயாரிப்பாளராக சந்திக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. 33 வருடங்களின் பின்னர் அந்த நினைவுகளை இரை மீட்டிப் பார்க்கிறேன். அவரைப் போன்ற திறமைசாலிகளுடன் கடமையாற்றியுள்ளேன் என நினைக்க மிகவும் பெருமையாகவும் இருக்கிறது.

இளைஞர்களுடன் நண்பனைப் போலவும், சகோதரனைப் போலவும் பழகும் தன்மை கொண்டவர். சிறுவர்களை வைத்து நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிக்கும்போது அவர்களால் விரும்பப்படும் நல்ல அன்புள்ளம் கொண்ட மாமாவாகவும் இருந்ததைக் கண்டிருக்கிறேன். சிறுவர்கள் இவரைச் சூழ நின்று தமது தேவைகளைக் கூறும்போது ஒரு பாசப்பிணைப்பை பார்த்திருக்கிறேன். சிவஞானம் அண்ணாருக்கு கலையகத்தினுள் ஒலிப்பதிவு நடக்கும்போது, கோபம் வந்ததைப் பார்த்ததே கிடையாது.

அவர் கிராமிய நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிப்பதில் முதன்மை வாய்ந்தவர். அதில் நிறைய ஈடுபாடும் கொண்டவர். கிராமியக் கலைகளில் பற்றுதல் கொண்ட நானும் அவரின் உடன் பிறவாச் சகோதரன் போல ஒட்டிக் கொண்டதில் வியப்பேதுமில்லை. கிராமிய நிகழ்ச்சிகள் பற்றி மணிக்கணக்கில் உரையாடிக் கொண்டிருப்போம். அவருடன் நெருங்கிப்பழகத் தொடங்கிய பின்னர்தான் அவர் அவுஸ்திரேலியாவில் பயிற்சி பெற்றுத் திரும்பிய ஒரு முழுமையான ஒலிபரப்பாளன் என்பது தெரிய வந்தது.

இந்த நெருக்கத்தின் காரணமாக வெளியிடங்களுக்குச் சென்று கிராமிய நிகழ்ச்சிகளை ஒலிப்பதிவு செய்வதற்கு எனக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. நான் அவரை எனது பிறந்தகமான முள்ளியவளைக்கும் அழைத்துச் சென்றேன். காலையில் கலைஞர்களை அறிமுகம் செய்து வைத்தேன். ஒத்திகையின்போது கலைஞர்கள் அனைவரும் பயந்து பயந்தே பாடல்களைப் பாடினார்கள். அப்போது

அவர்களுடன் தானும் சேர்ந்து பாடி, ஊக்கப்படுத்தி, தட்டிக் கொடுத்து, அவர்களில் ஒருவராக தன்னையும் இணைத்துக் கொண்டார். இதனால் கலைஞர்களுக்கும், அவருக்கும் இடையில் இருந்த இடைவெளி குறுகியது. மாலையில் அனைவரும் அவருடைய நண்பர்களாகி விட்டனர். அவரையும் தங்களில் ஒருவராக நினைத்த காரணத்தினால் எதுவித பயமுமின்றி நிகழ்ச்சி ஒலிப்பதிவில் பாடினார்கள். அவர்களை எப்படிப் பயமின்றி, கூச்சமின்றி பாட வைக்க வேண்டும் என்ற மந்திரம் சிவஞானம் அண்ணருக்குத்தான் தெரியும். இதன் மூலம் கலைஞர்களை ஆட்டிப் படைக்கும் ஒரு மந்திரவாதி என்பதை கண்கூடாகக் கண்டேன். இந்தப் பண்பு ஒரு நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளனுக்கு அத்தியாவசியமானதொன்றாகும். கலைஞர்களுக்கும், நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளருக்குமிடையில் ஏற்றத் தாழ்வே அல்லது இடைவெளியோ இருக்குமாயின் அந்தத் தயாரிப்பாளனால் கலைஞர்களைக் கொண்டு நல்ல நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிக்க முடியாது.

ஒலிபரப்புக் கலையின் மூலப்பொருட்கள் நல்ல கலைஞர்களாகும். கலைஞர்களின் திறமைகள் நல்ல தயாரிப்பாளர்களின் நெறியான்கைக்கு உட்படும்போதுதான் தர்மான நிகழ்ச்சிகளை தயாரிக்க முடியும். ஆகவே கலைஞர்களை மதிக்கும் பண்பு தயாரிப்பாளர்கள் மத்தியில் உயர வேண்டும். அப்படியான தயாரிப்பாளர்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட ஒலிபரப்பு நிலையம் தனித்துவமான நல்ல நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து ஒலிபரப்பி, மக்கள் மத்தியில் தலை நிமிர்ந்து நிற்க முடியும். இல்லையேல் வேற்று நாட்டுக் கலைப் படைப்புகளுக்கு கையேந்தும் நிலையங்களாகவும், தமது சொந்த ஆக்கங்களுக்கு ஏங்க வேண்டியவையாகவும் இருக்கும். இதுவே தற்போதைய ஒலிபரப்பு நிலையங்களின் நிலையாகும். ஆகவே ஒலிபரப்பு நிலையங்களின் தரமும் உயர்ச்சியும் தயாரிப்பாளர்கள், அறிவிப்பாளர்கள் ஏனைய ஊழியர்கள் ஆகியோரது கைகளிலேயே தங்கியுள்ளன.

1970இலிருந்து 1981ம் ஆண்டுவரை பல வானொலி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர்களுடன் கடமையாற்றும் வாய்ப்புகள் கிடைத்த காரணத்தினாலும், நானும் ஒரு வானொலி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளனாக இருந்த காரணத்தினாலும் நான் கண்ட வானொலி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர்களை வகைப்படுத்தியுள்ளேன். வானொலியில் கடமையாற்றிய நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர்களை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

1. உத்தியோகத்திற்காக தயாரிப்பாளரானவர்கள்.
2. அரங்காற்றுத் திறன் கொண்ட தயாரிப்பாளர்கள்.
3. பஸ்துறை திறமைகளுடன் தாம் சார்ந்த கலைத்துறையை வளர்க்கும் எண்ணமுள்ள தயாரிப்பாளர்கள்.

உத்தியோகத்திற்காக தயாரிப்பாளரானவர்கள் :

இவர்கள் எந்தவிதமான கலைத்துறைகளோடும் சம்பந்தமில்லாமல் அதிர்ஷ்டவசமாக உத்தியோகத்திற்காகத் தயாரிப்பாளரானவர்கள். இவர்களைப் பொறுத்தவரையில் தமது அலுவலக கடமைகளை மட்டும் சரிவரச் செய்தால் போதும் என்று இருந்தார்கள். இவர்கள், கூட்டுத்தாபனத்திற்கு வரும் கலைஞர்களை உட்செல்லும் அனுமதிப்பத்திரத்துடன் அழைத்து வந்து கலையகத்தினுள் விட்டு, இயந்திரம் போல நிகழ்ச்சிகளை ஒலிப்பதிவு செய்து, நிகழ்ச்சிகளை அட்டவணைப்படுத்தி ஒலிபரப்பு நேரத்தை நிரப்புவார்கள். இவர்களை Routine Producers என்று அழைப்பது சாலப் பொருத்தமாகும். இவர்களில் பலர் உயர்ந்த பதவிகளையும் பெற்றிருந்தார்கள். ஏனெனில் இவர்களுடைய கவனம் முழுவதும் எப்போதும் பதவி உயர்வு பெறுவதிலேயே இருந்தது.

அரங்காற்றுத்திறன் கொண்ட தயாரிப்பாளர்கள் :

நல்ல அரங்காற்றுத்திறன் கொண்ட கலைஞர்கள். இவர்கள் அநேகமாக (Performing Artiste) மிகவும் பிரபலம் வாய்ந்த அவைக்காற்றுக் கலைஞர்களாக இருந்தவர்கள். இவர்களின் அரங்காற்றுத் திறமையை கணக்கிலெடுத்து, தயாரிப்பாளர்களாக நியமிக்கும் வழக்கம் இலங்கை வானொலியில் இருந்தது. தயாரிப்பாளரானதும் தமக்கு கிடைத்த வாய்ப்பை பூரணமாக பயன்படுத்தி தமது அவைக்காற்றும் திறமையை வளர்த்துக் கொள்பவர்களாக இருந்தார்கள். நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்ற வெளியிலிருந்து வரும் கலைஞர்களை ஊக்கப்படுத்த தவறிவிடுவார்கள். இதனால் இவர்கள் நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிப்பவர்களாக இல்லாமல் வெறுமனே தமது கடமைகளை நிறைவேற்றுவவர்களாகவே இருந்தனர்.

இப்படியான தயாரிப்பாளர்கள் தம்மை மற்றைய கலைஞர்களோடு ஒப்பீடு செய்து பார்ப்பார்களேதவிர கலைஞர்களை வளர்த்து விடுவது மிகவும் குறைவாகவே இருந்தது. அவைக்காற்றுத்திறன் கொண்டவர்கள் தயாரிப்பாளர்களாகப் பதவியேற்றாலும், காலப்போக்கில் சிறந்த தயாரிப்பாளராக முடியாமல் மனம் வெந்து அந்தப் பதவிகளை விட்டு வேறு உயர் பதவிகளுக்குச் சென்றதையும் அனுபவ ரீதியாகக் கண்டுள்ளேன். இவர்களுட் சிலர் மற்றைய கலைஞர்கள் பிரபலமாகாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதில் கவனமாக இருந்தார்கள். அவைக்காற்றுத்திறன் கொண்ட கலைஞர்களில் ஒரு சிலரே வெற்றித் தயாரிப்பாளர்களாக விளங்கினர்.

பல்துறை திறமைகளுடன் தாம் சார்ந்த கலைத்துறையை வளர்த்தெடுக்கும் எண்ணமுள்ள தயாரிப்பாளர்கள் :

நல்ல ஆக்கத்திறனுடன் பல்துறை அரங்காற்றுத்திறன் கொண்ட கலைஞர்களாக (Creative, Multi-Efficient Performing Artiste) இருப்பவர்களிடமே இந்தப் பண்பு காணப்படும். தாம் சார்ந்த துறையை

வளர்த்துவிடவேண்டும் என்ற ஆதங்கம் இருக்கும். அதற்காக தமது திறமைகளை அர்ப்பணம் செய்து மற்றைய கலைஞர்களை வளர்த்துவிடும் தியாக மனப்பான்மை உடையவர்களே இவ்வகைத் தயாரிப்பாளர்களாகும். யாராவது ஒரு ஆக்கத்திறன் கொண்ட கலைஞனைக் கண்டதும் அவனின் திறமையை எப்படி வெளிக் கொணர்வது என்பதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாக இருப்பார்கள்.

ஒலிபரப்புத்துறையின் நுணுக்கம் தெரிந்தவர்கள், மற்றவர்களின் திறமைகளை மதிக்கும் குணமுடையவர்களாக இருப்பார்கள். திறமைசாலிகளின் வெளிப்பாடுகளையும் தமது நிகழ்ச்சிகளுக்குள் உள்வாங்கி, நல்ல நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து வழங்குவதே வானொலி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர்களுடைய முதல் கடமையாகும்.

தமது முயற்சியினால் கலைஞர்கள் பிரபலம் பெற்று உயர்ந்து நிற்கும்போது, கீழே நின்று அண்ணாந்து பார்த்து, 'அவன் நான் வளர்த்த பிள்ளை' என்று பெருமிதத்தோடு கூறிக்கொள்ளும் மனப்பக்குவம் படைத்தவர்கள். அப்போது அவர்கள் ஒரு தாயாக, தந்தையாக நின்று பார்த்து பெருமிதம் கொள்வது போலவே இருக்கும்.

சிவஞானம் அண்ணா

மூன்றாவது வகையைச் சேர்ந்த ஒரு தயாரிப்பாளர் சிவஞானம் அண்ணா அவர்கள் என்று சொன்னால் அவரோடு நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றியவர்கள், தயாரிப்புப் பணிக்கு உதவி செய்தவர்கள் அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள்.

அவர் நிகழ்ச்சி ஒலிப்பதிவிற்கு கலையகத்திற்கு வந்தால் என்னை 'தம்பி' என்று அழைப்பது வழக்கம். ஒரு நண்பனைப் போலவும் பழகுவார். கலையகத்திற்குள் சிவஞானம் அண்ணா வந்தால் ஒரு இளைஞனைப்போல மிகவும் சுறுசுறுப்பாக இயங்குவதைப் பார்க்கும்போது எனக்கு மிகவும் அதிசயமாக இருக்கும். எந்த இசைக்கலைஞரும் வரவில்லையே என அவருடைய நிகழ்ச்சி ஒலிப்பதிவுகள் ரத்து செய்யப்பட்டமை கிடையாது. ஏனெனில் அவர் நன்றாகப் பாடுவார், ஆர்மோனியம் வாசிப்பார். இதனால் வராத இசைக் கலைஞர்களின் இடைவெளியை அவர் நிரப்பி விடுவதை வியப்புடன் பார்த்திருக்கிறேன்.

இவர் நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிப்பதற்கு கலையகத்திற்கு வந்துவிட்டால், நேரக்கட்டுப்பாட்டில் மிகவும் கவனமாக இருப்பார். சில வேளைகளில் எதுவித ஆயத்தங்களுமின்றி கலையகத்திற்கு வந்தாலும் ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்துள் குறிப்பிட்டளவு நேரத்திற்கு நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிப்பதில் வல்லமை வாய்ந்தவர். அவர் வெளிநாடுகளில் பெற்ற பயிற்சியே இதற்குக் காரணமாகும்.

சிவஞானம் அண்ணர் நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்குபடுத்தும் முறை தற்போது இத்துறையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு ஓர் முன்னுதாரணமாகும். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக 1973ம் ஆண்டு தை மாதம் 10ந் திகதி, அதாவது தைப்பொங்கலுக்கு நான்கு நாட்களுக்கு முதல் இராமகிருஷ்ண மண்டபத்தில் நடாத்திய மாபெரும் கிராமியக் கலை விழாவினைக் கூறலாம். இந்த நிகழ்விற்கு இலங்கையின் சகல பாகங்களிலிருந்தும் நிகழ்ச்சிகள் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தன. யாழ்ப்பாணம், வவுனியா, முல்லைத்தீவு, மன்னார், மட்டக்களப்பு, சிலாபம், புத்தளம், மலையகம் என சகல பிரிவுகளில் இருந்தும் நிகழ்ச்சிகள் தொகுக்கப்பட்டன. நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் தரம் பிரிக்கப்பட்டு இரசனைக்கேற்ப நிரல்படுத்தப்பட்டன.

நிகழ்வின் ஆரம்பத்தில் இரண்டு கலைஞர்கள் மேடையின் இரண்டு பக்கமும் நின்று இரண்டு நிமிடங்கள் சங்கொலி எழுப்பி அஞ்சலி செலுத்துவர். வாழ்த்துச் செய்தியைத் தொடர்ந்து கோலாட்டம் 7 நிமிடம், மாரியம்மன் பாடல் 8 நிமிடம், காவடி ஆட்டம் 7 நிமிடம், கரகாட்டம் 6 நிமிடம், கோவலன் கூத்து 20 நிமிடம், பின்னர் 10 நிமிட இடைவேளை. இடைவேளையின் பின்னர் காத்தான் கூத்து 20 நிமிடம், மீனவர் பாடல் 10 நிமிடம், காமன் கூத்து 15 நிமிடம், வில்லுப்பாட்டு 15 நிமிடம், இராம நாடகம் 20 நிமிடம் என நிகழ்ச்சிகள் நிரல்படுத்தப்பட்டன.

கலைஞர்களை நிரல்படுத்துவோர் இரா. பத்மநாதன், ஏ.சிறிஸ்கந்தராஜா, ஒளியமைப்பு, திரை ஒழுங்கு எஸ். ஜெயபாலன், ஒலியமைப்பு அ. செல்லத்துரை, ஆர். டேவிட், ஒப்பனை வி. ஏ. கயிலாசநாதன், மேடை ஒருங்கிணைப்பாளர் கே. எம். வாசகர், தயாரிப்பு மேற்பார்வை வி.ஏ.சிவஞானம் எனப் பொறுப்புகள் பிரிக்கப்பட்டன. மேடையில் ஒருவரும் பேசக்கூடாது என்பதற்காக அறிவுறுத்தல்கள் பிரதி வடிவிலே தரப்பட்டிருந்தன.

அவரின் மேடை நிகழ்ச்சித் தயாரிப்புத்திறனை வெளிப்படுத்தும் நோக்கில் முப்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் அவர் தயாரித்திருந்த கிராமியக் கலை விழாவிற்கான மேடை ஒழுங்குப் பிரதியின் சில விவரங்களை மேலே தந்துள்ளேன். இதில் ஒலி, ஒளியமைப்பு, நிகழ்ச்சிகளின் நேரம், மேடையில் கடமையாற்றுவவர்களுக்கான அறிவுறுத்தல்கள் ஆகியனவும் அடங்கியிருந்தன. இதன் பிரதிகளை எங்களிடம் ஒப்படைத்தபோது, அவருடைய பஸ்துறை பாண்டித்தியம் தெரிய வந்தது. இவர் ஒரு சிறந்த தொலைக்காட்சி நெறியாளர் என்பதும் இதற்கான பயிற்சியை அவுஸ்திரேலியாவில் பெற்றிருந்தார் என்பதும், அதனால் அவர் பெற்றிருந்த அனுபவத்தையும் இந்த நிகழ்வுப் பிரதியமைப்பின் மூலம் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தது.

மண்டபம் நிரம்பிய ரசிகர்களுடன் ஆறரை மணிக்கு நிகழ்ச்சிகள் ஆரம்பித்தன. இரவு ஒன்பது மணிக்கு நிகழ்ச்சிகள் நிறைவு பெற்றன. நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கிராமியக் கலைஞர்கள் பங்குகொண்டு வெற்றிகரமாக நடத்தப்பட்ட கிராமியக் கலைவிழா என்று இதனைத் துணிந்து கூறலாம். இதன் பின்னர் இப்படியான முழுமையான கிராமியக் கலைவிழா நடத்தப்படவில்லை.

1973ல் நடத்தப்பட்ட கிராமியக் கலைவிழாவில் இடம்பெற்ற நிகழ்வுப் படங்கள் பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்திருந்தன.

கிராமிய நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர் என்ற வகையிலே நாட்டின் பல பகுதிகளுக்கும் சென்று கலைவடிவங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவற்றை மேடையேற்றிய போது சிவஞானம் அண்ணா தான் அந்தப் பதவிக்கு மிகவும் பொருத்தமானவர் என்பதை நிரூபணம் செய்ததோடு எதிர்காலத்தில் கிராமிய நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர்கள் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு முன்னுதாரணமாகவும் இருந்து காட்டியவர். கிராமிய நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர்கள் என்ற வரிசையில் அவரது பங்களிப்பு முன்னணியில் நிற்பதோடு மறக்கப்பட முடியாதவராகவும் இருக்கிறார். இலங்கையின் தமிழ்ப் பிரதேசங்கள் அனைத்திலும் என்னென்னவிதமான கிராமியக் கலைகள் இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் பிரபலம் பெற்றிருக்கும் அண்ணாவிமார் யார்? கிராமியக் கலைஞர்கள் யார் யார்...? என்பதை மனப்பாடம் செய்து விரல் நுனியில் வைத்திருந்தமையினால் இவரை 'இலங்கைக் கிராமியக் கலைகளின் களஞ்சியம்' என்று அழைத்தல் பொருத்தமானதாகும்.

தற்போதைய இளம் தயாரிப்பாளர்களும் இலங்கையின் பல்வேறு பிரதேச தமிழ் கிராமியக் கலைகளைத் தெரிந்தும், வானொலி நிகழ்ச்சிகளுக்கான தயாரிப்பு பிரதிகளை முன்கூட்டியே தீர்மானித்தும், அதேபோல மேடை நிகழ்ச்சிகளுக்கு மேடையொழுங்குப் பிரதிகளை முன்கூட்டியே எழுதியும், நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிப்பார்களேயானால், அவர்களும் பூரணமான நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர்கள் ஆக முடியும்.

இவர் சேகரித்த தமிழ்க் கிராமியக் கலைவடிவங்களைச் சிங்கள மொழித் தயாரிப்பாளர்கள் கேட்டு வியப்படைந்தனர். அவரோடு பேசுவதை ஒரு பாக்கியமாக நினைத்த அவர்கள் அவருடன் கலந்துரையாடி சிங்களக் கிராமியக் கலைவடிவங்களை உருவாக்கினர். இதனால் இன்றைய சிங்களக் கிராமியக் கலைகளுக்கு ஒரு வடிவத்தைக் கொடுப்பதற்கு சிவஞானம் அண்ணா அவர்களின் பங்களிப்பும் கணிசமானது.

இலங்கை வானொலியின் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளில் நகர்ப்புறக் கலைகளின் ஆதிக்கமும், பாதிப்பும் இலங்கைத் தமிழருக்குரிய கலை வடிவத்தை சிதறடித்து, ஈழத்தமிழர்களின் கலை வடிவம் என்ன என்று கேள்வி கேட்கும் நிலையை உருவாக்கியது. இதனைக்கண்ட சிவஞானம் அண்ணார் அவரது இறுதி நாட்களில் மிகவும் கவலைப்பட்டு கண்கலங்கியதைக் கண்டவர்களுள் நானும் ஒருவன்.

சிவஞானம் அண்ணார் அவர்களுக்கும், கிராமியக் கலைவடிவங்கள் எப்படி அமைய வேண்டும் என்ற அவரின் ஆக்க பூர்வமான சிந்தனைகளுக்கும், இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத் தமிழ்ச்சேவை ஒரு முக்கிய இடத்தைக் கொடுத்திருந்தால், இன்று ஈழத் தமிழர்களின் கலை வடிவம் இதுதான் என்று துணிந்து கூறக்கூடிய அளவிற்கு, ஈழத்து தமிழ்க் கலைகளுக்கான பொது வடிவத்தைக் கண்டிருப்பார். அவருடைய சிந்தனையில் எப்போதும் ஈழத்தமிழர்களை அடையாளப்படுத்தும் பொதுவான கலைவடிவத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வம் இருந்தது. நாட்டின் சகல கிராமியக் கலைகளையும் ஆய்வு செய்து, அதற்கான ஆயத்தங்களையும் செய்தார். ஆனால் துரதிஷ்டவசமாக அவர் எம்மைவிட்டுப் பிரிந்துவிட்டார். நாம் ஏங்கிக் கொண்டிருக்கும் 'ஈழத்தமிழர் கலை வடிவத்தின் சிந்தனைச் சிற்பி சிவஞானம் அண்ணார்' என்பது எனது அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை.

செம்மலி சிவஞானம்

- அல்துஹாஜ் ஏ.எச்.எம்.அஸ்வர்.
(முன்னாள் அமைச்சர்)

எரியும் இனப் பிரச்சினையின் நடுவே - நம் தாய்ப் பூமி இலங்கை எதிர் நோக்கி நிற்கும் சமாதானத்தின் அடிநாதமாகத் தேவைப்படும் சமூக நல்லிணக்கத்திற்கு சாட்சியாக கொழும்பு, மருதானை ஸாஹிறாக் கல்லூரி, முன்னாள் அதிபர் ஏ.ஏம்.ஏ.அஸீஸ் காலத்தில் விளங்கியதை வரலாறு வடித்துரைக்கின்றது.

ஸாஹிறாக் கல்லூரி சன்மார்க்கமாம் இஸ்லாத்தின் மணங்கமழும் ஒரு முஸ்லிம் கலாநிலையம் என்றாலும் - சாதி, இனம், மொழி கடந்து, தேசியத்தின் வேருக்கு வெளிச்சமிடும் கல்லூரியாகத் திகழ்ந்ததை மறுக்கவோ-மறைக்கவோ-மறக்கவோ முடியாது. எவ்வித வேற்றுமையுமின்றி ஒரு தாய் மக்களாக கல்வி கற்று, நற்பண்பின் நாயகர்களாக நாட்டுக்கு காணிக்கையாக்கப்பட்ட மாணவ அறிஞர்கள், இன்றும் அதனை மெய்ப்பித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

ஸாஹிறா கட்டியெழுப்பிய இந்த சமூக நல்லிணக்கத் தேசியப் பண்புக்கு ஆணிவேராக ஆணி செய்தவர்கள், அன்று ஸாஹிறாவில் கல்வி போதனை புரிந்த ஆசிரியர்கள் என்றால், அந்த வரிசையில் எங்கள் சிவஞானம் சேர் ஒரு சீலராக-செம்மலாக, எங்கள் இதயங்களில் ஆசனம் போட்டு அமர்ந்துள்ளார் எனச் சொன்னால், அது மிகைப்படுத்திக் கூறும் தகவல்லல்ல. மனக்கடலில் பழைய நினைவுகள் அலை மோதுகின்றன.

சிவஞானம் சேர் அவர்களே -

நீங்கள் எங்களை எல்லாம் விட்டு மறைந்து விட்டீர்கள். இப்போது நீங்கள் எங்களிடையே இல்லை. ஆனால்-எங்கள் நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் சொன்னது போல், எங்களுக்கு நீங்கள் போதித்த கல்வியின் மூலம் “எங்களில்” இப்போதும் நீங்கள் வாழ்ந்து கொண்டதான் இருக்கின்றீர்கள்; இனி எப்போதும் வாழ்ந்து கொண்டதான் இருப்பீர்கள். ஏனெனில்-எங்களுக்கு நீங்கள் படிப்பித்த கல்வி எங்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது; எங்களை வழிநடத்திக்

கொண்டிருக்கின்றது; வாழ்வின் துணையாக எங்களுடன் வந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றது. அதனால் - நெஞ்சிருக்கும் வரை எங்களின் நினைவு உங்களிடம் தஞ்சம் புகுந்து இருக்கவே செய்யும் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை.

எங்களில் “தங்கிவிட்ட” தமிழாசிரியரும் - கணக்கு ஆசிரியருமான சிவஞானம் சேர் அவர்களே - உங்கள் நினைவுக்கு ஓரிரு பதச்சோறுகளை தொட்டுப்பார்க்கவா?

கணக்குப் பாடத்திற்கு ஓசை எழுப்பியது மணி. எனக்கோ “கினி” யானது. ஆம்... அப்போதெல்லாம் கணக்கு என் மண்டையினுள் ஏறாது. அதனால் வீட்டு வேலையாக நீங்கள் தந்த கணக்குகளை நான் செய்யாமல் வந்திருப்பேன். நீங்கள் என்னருகில் வருவீர்கள், என் ‘கொப்பி’யைப் புரட்டிப் பார்ப்பீர்கள். நான் கணக்கில் “கணக்குப் பண்ணி” இருப்பதைப் பார்த்துவிட்டு என் காதைப் பிடிப்பீர்கள். விரல்களால் அழுத்துவீர்கள் நகத்தால் பிறைவடிவம் படிப்பீர்களே.... நான் வலி தாங்காமல் “ஆ”.... என்பேன். அந்த வலி.... இப்போதும் எனக்கு நோகிறது... சேர்.

இப்போதுள்ள புதிய கட்டடங்கள் எல்லாம் வராத காலம். ஓலைகளினால் வேயப்பட்ட வகுப்பறையில்... நானும் - ஐப்பாரும் - மக்கீனும் - இன்னும் பலரும் படிக்கும் காலம். அப்போதைய 350 ரூபாவுக்கு வாங்கிய புதிய ஹம்பர் சைக்கிளில் வரும் நீங்கள், அதைப் பாதுகாக்கும் ஆர்வத்தில் எங்கள் ஓலை வகுப்புக்குள் அந்த “ஹம்பர்” சைக்கிளைக் கொண்டு வருவீர்கள். வகுப்பாசிரியரின் கதிரைக்குப் பின், ஓலைத் தடுப்பில் அதனை சாய்த்து வைத்தே படிப்பிப்பீர்கள்.

அன்றும் அப்படியொரு நாள் -

மாலை நேரப் பாடசாலை என்பதால், அந்தி நேர மழை மேகம் அணிவகுத்திருந்த - ஈப்பும் மந்தாரமுமான நேரத்தில், உங்கள் பாடம். ஹம்பரை தள்ளிக் கொண்டு வந்து, வகுப்பினுள் நுழைந்து, ஓலைத் தடுப்பில் வழமைபோல ஹம்பரை “பாக்” பண்ணிவிட்டு, படிப்பிக்க ஆரம்பித்தீர்கள்.

மழைமேக இருட்டில் நீங்களும் - நாங்களும் கஷ்டப்படுவதை விரும்பாத வானம், திடீரென இடிமுழக்கத்துடனே, மின்னல் வெட்டியது. மழை சோவென பொழியலாயிற்று. அந்தி மழை அழுதாலும் விடாது என்ற பழமொழியை தமிழ்ப்பாட வகுப்பில் சொல்லித் தந்தீர்களே.... அது மாதிரியே அந்த அடாத மழை விடாது பெய்தது...

எவரும் எதிர்பாராத நிலையில், இடியோசை இரைச்சலின் நடுவே, ஒலையினால் வேயப்பட்ட கூரை அப்படியே முறிந்து விழுந்தது. மாணவ நண்பர்களில் சிலருக்கு அடிபட்ட காயம், பயத்தின் காரணமாக, மாணவர்கள்- பலரும்-நானும் பதறித் துடித்து ஒவென.... அழுதோம். அந்த அழு குரல்களுக்கு நடுவே.... “எனது ஹம்பர், எனது ஹம்பர்”..... என நீங்கள் சப்தித்த வார்த்தைகள் இப்போதும் எந்தன் செவிகளில் எதிரொலிக்கின்றது சேர்.

இப்படி இன்னும் எத்தனையோ சம்பவங்களை என்னால் அசைபோட்டு சொல்லிக் கொண்டே போக முடியும். எதை விடுவது? எதைத் தொடுவது எனப் புரியவில்லை.

நான் அமைச்சரான பின், தங்களிடம் ஆசிபெற உங்களை நாடி வந்தேனே சேர்.... நினைவிருக்கா?

“அடே நீ பிலே ஆள்தான்.... அமைச்சராகிவிட்டாயே...” எனக் கூறியவாறே என்னை ஆரத் தழுவி, ஆசிரிய-மாணவ உறவின் பாசநெகிழ்வை உணர்த்தினீர்களே.... அந்த உங்கள் அணைப்பில் என் தாயின் பாசத்தையும், என் தந்தையின் அன்பையும், ஓர் ஆசிரியரின் ஆசையையும் உணர்ந்தேன். அந்த அணைப்பின் இதம் இப்போதும் உங்கள்மீது எனக்கிருந்த “குருபக்தி”யை நினைவுபடுத்திக் கொண்டே இருக்கின்றது.

இப்படிபோரு பிணைப்பு, சாதி-சமய-இன வேறுபாடுகளை மறந்தும்- துறந்தும் ஏற்பட்டது என்றால், அது ஸாஹித்யாவின் சாதனையே தவிர வேறில்லை. எதிர்கால இலங்கைக்கு இத்தகைய சமூக நல்லிணக்கமே தேவை என்பதை அப்போதே உணர்ந்து, எமது கல்வி வழியாக எம்முள் பாய்ச்சிய சிவஞானம் சேர் போன்ற ஆசிரியப் பெருந்தகைகளை எண்ணி எண்ணிப் பூரிக்கின்றேன்.

சேர்... உங்களது ஆத்மா சாந்தியடைய வேண்டும் என உங்கள் மாணவன் அஸ்வர் இப்போதும் பிரார்த்தனை புரிகிறான் சேர்...

சிவஞானம் மாஸ்டர்

- கலாகுரீ ஆர்.சிவகுருநாதன்

(திரு. சிவகுருநாதன் “தினகரன்” பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியராகப் பல ஆண்டுகள் பதவிவகித்தவர். திரு. சிவஞானம் அவர்களை “மாஸ்டர்” என்று அழைப்பதில் பெருமைப்பட்டவர். இந்நூல் வெளியிட்டு முயற்சி ஆரம்பிக்கப்பட்ட சமயம், இந்நூலுக்கு தமது பங்களிப்பு உண்டு என்றார். ஆயினும், அவரது அகால மரணத்தினால் அது கைகூடாமற் போய்விட்டது. என்றாலும், அவரது ஆக்கம் இந்நூலில் இடம்பெறாதுவிடின் அது பூரணத்துவம் பெறாது என்பதனால் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் பற்றிய “கரவையூற்று” நூலுக்கு திரு.சிவகுருநாதன் எழுதிய கட்டுரையின் பொருத்தமான ஒரு பகுதி இங்கு மீள்பிரசுரம் செய்யப்படுகிறது.

“திரு. சிவத்தம்பியின் கலைத்துறை வாழ்க்கை பற்றி எமக்கெல்லாம் அறிவித்தவர் வீ.ஏ.சிவஞானம் என்ற கல்லூரி ஆசிரியர். நாம் மாணவராக இருந்த போதிலும் விக்கனேஸ்வராக் கல்லூரித் தொடர்பினால் எங்களோடு நன்கு பழகுவார். சிவஞானமும் ஒரு பத்துறைக் கலைஞர். நாடகங்கள் நடத்துப் பாராட்டுப் பெற்றவர். வீணைப் பெட்டி வாசிப்பதிலும் வல்லவர். அதாவது ஹார்மோனியம். அப்பொழுது அவர் திருமணம் செய்திருக்கவில்லை. சிவத்தம்பியோடு அவர் பேசும்போது “அம்புஜம்” என்ற பெயர் அடிக்கடி அடிபடும். இந்த அம்புஜம் யூர் என்று கண்டு பிடிக்க வேண்டும் என நாம் அவாவுற்றோம். ஆனால் பல ஆண்டுகள் கழித்துத்தான் அவரை சிவஞானம் மாஸ்டர் வீட்டில் சந்தித்தோம். எமக்கு இளநீர் தந்து உபசரித்தவர் சிவஞானம் மாஸ்டரின் கனவுக்கன்னியான அம்புஜம் என்று அறிந்தோம். சிவஞானம் மாஸ்டரின் அருமைத் தம்பிமார் திருஞானசுந்தரம், மனோரஞ்சிதன் எமது நண்பர்கள் ஆயினர். பாவம்! மனோரஞ்சிதன் நீடு வாழவில்லை, இறைவன் அவரை இளமையில் பறித்துக் கொண்டான். திருஞானசுந்தரம் இன்றும் எனக்கு உறுதுணையாக இருக்கின்றார்.

சிவத்தம்பியை நாடகத்துறைக்கு அழைத்துச் சென்றவர் ஆசிரியர் சிவஞானம். வானொலிக்கு அறிமுகமாக்கியவர் இவரே. நாடகங்களில் நடிக்க வைத்து கைச்செலவுக்கு பணமும் கிடைக்க வசதி செய்தார். விதானையார் வீட்டில் என்ற தொடர் ரேடியோ நாடகத்தில் நடிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இந்த அனுபவத்தின் காரணமாகவே பின்னர் பல்கலைக்கழகத்தில் சிவத்தம்பியினால் நாடகங்களில் நடிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. பின்னர் வெளிநாட்டில் நாடகம் பற்றி ஆய்வை நடத்துவதற்கும் இவருக்கு உறுதுணையாக இருந்தது இந்த நாடக அறிவே...”

மலரும் நீனைவுகள்

- எஸ். டி. தம்பிராஜா

பண்பெனப்படுவது பாடறிந்து ஒழுகுதல் என்பது கற்றோர் வாக்கு. நல்லுள்ளம் வாழ்வினிலே வளமார்ந்த நன்னிலைக்கு நம்மை இட்டுச் செல்லும்!

மறைந்தும் மறையாது என் உள்ளத்தில் இடம் பிடித்த ஒலிபரப்பாளர், கலைஞர் வே. அ. சிவஞானம் அவர்கள் மனித மேம்பாட்டுக்கு ஒரு உதாரணம். தன்னை அறிந்தவன் தரணியை அறிவான். வாழ்வில் கலைப்பயணத்தை மேற்கொண்ட 'சிவா' தன் செயற்திறனை பூரணமாக பூர்த்தி செய்தமை பாராட்டிற் குரிய விடயமாகும்.

1951 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் வானொலி அறிவிப்பாளர் சங்கீத பூஷணம் திரு. பி. சந்திரசேகரம் அவர்கள் மூலம் கல்வி ஒலிபரப்பு அமைப்பாளரான திரு. வே. அ. சிவஞானம் எனக்கு அறிமுகமானார். அப்போது பணியாற்றிய கல்வி ஒலிபரப்பு அதிகாரிகளான திருமதி மோ. எலியாஸ் (யோசேப்), திருமதி ஞானம் (இரத்தினம்) ஆகியோரின் அனுசரணையோடு இலக்கிய நிகழ்ச்சிகள் தயாரிப்பதற்கு என்னை நண்பர் 'சிவா' ஏற்பாடு செய்தார். நிகழ்ச்சிகள் சிறப்பாக அமைந்ததால் எனக்கு தொடர்ந்து நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்க வாய்ப்புகள் கிடைத்தன.

அக்கால கட்டத்தில் இலங்கை வானொலியில் பணிபுரிந்த, பலரையும் அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு நண்பர் 'சிவா' மூலம் எனக்குக் கிட்டியது. அவர்களுள் மறைந்த கிராமிய நிகழ்ச்சி அதிகாரி V.N. பாலசுப்பிரமணியம் (வீ. என். பி) போன்று சிவாவும் ஒரு சகலகலா வல்லவர். பிரதியாக்கம், இசை அமைப்பு, நாடக தயாரிப்பு போன்ற எல்லா துறைகளிலும் பாண்டித்தியம் படைத்தவர். வானொலிக்கென பிரதிகள் எழுதும்போது நண்பர் சிவாவின் ஆலோசனை பெறுவது என் வழக்கம். நாடகம், கான மஞ்சரி கிராமிய நிகழ்ச்சிகள் இலக்கிய சித்திரங்கள், தேசிய விளையாட்டுகள் போன்ற பல அம்சங்களை ஒலிபரப்புவதற்கு எனக்கு உந்து சக்தியாக 'சிவா' விளங்கினார்.

தமிழ் நிகழ்ச்சி அதிகாரியாக கடமை புரிந்த திரு. க. செ. நடராஜா அவர்கள் ஆலோசனைப்படி கொட்டகைக் கூத்து என்ற தலைப்பில் பிரதிகள் எழுத எனக்கு வாய்ப்புக் கிட்டியது. நண்பர்கள் 'சிவா' வீ. என். பி. பிரதியாக்கம் புரிவதில் எனக்கு பக்கபலமாக இருந்தனர். ஒரு மணிநேர நிகழ்ச்சியில் அண்ணாவியார் தன் சகாக்களுடன் என்ன கூத்து போடுவது யார் யார் எந்தெந்த வேஷம் போடுவது என்று கலந்துரையாடுவதும், இரண்டாவது கட்டமாக ஒத்திகை செய்வதும், கடைசியாக கூத்து மேடையேற்றுவதுமாக பிரதியை தயாரித்தேன். கூத்து ஆடி அனுபவம் பெற்ற 'சிவா' 'சானா' ஆகியவர்களோடு கலந்து பேசி இணுவில் J.P. ஜெயராஜன், காங்கேசன்துறை V.V வைரமுத்து C.T. செல்வராஜன், ஆர்மோனியம் சோமு ஆகியோரை கலையகத்திற்கு வரவழைத்து நிகழ்ச்சி ஒலிபரப்பப்பட்டது. 'சங்கீத கோவலன்' 'சாவித்திரி - சத்தியவான்' 'மயான காண்டம்' போன்ற பல நிகழ்ச்சிகள் தொடர்ச்சியாக ஒலிபரப்பட்டன. அப்போது பல்கலைக்கழக மாணவனாக இருந்த நண்பர் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி இந்நிகழ்ச்சியில் அண்ணாவியாக திறம்பட நடித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நிகழ்ச்சி சிறப்புற ஈடேற பக்க பலமாக உதவியவர்கள் நண்பர்கள் சிவஞானம் வி. என். பி. பிரபல ஒலிபரப்பாளர் வி. சுந்தரலிங்கம் ஆகியோர் என்பதை பலரும் அறிவர்.

இந்திய வானொலிப் பணிப்பாளரும் இலங்கை வானொலி ஆலோசகராகவும் பணிபுரிந்த திரு. இராமச்சந்திராவின் விருப்பப்படி 'பூதத்தம்பி' நாடகம் ஒலிபரப் ஏற்பாடாகியது. பிரதியாக்கப்பணி என்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. நண்பர் வி. என். பி. தயாரிப்பில் ஒரு மணிநேரம் ஒலிபரப்பான இந்நிகழ்ச்சியின் பிரதி சிறப்புற அமைவதற்கு 'சிவா' ஆலோசனை வழங்கினார். நாடகத்தில் 'றேடியோ மாமா' சரவணமுத்து செல்வத்தம்பி, M.S. ரத்தினம், 'சுந்தா' ஆகியோர் பங்குபற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

'சிவா' சிறுவர் மலர் நிகழ்ச்சிகளை சில காலம் தயாரித்து வழங்கினார். அக்காலத்தில் என்னை தன் உதவியாளராக பணிபுரிய வைத்தார். திரு. சரவணமுத்து சிறுவர் மலர் தயாரித்த காலகட்டத்தில் சிவா மெட்டமைத்து உதவியமை பாராட்டிற்குரியதாகும். இதேபோல 'கான மஞ்சரி' என்ற தலைப்பில் கே. எஸ். பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்களின் அனுசரணையோடு நான் தயாரித்த இசை நிகழ்ச்சிக்கு நண்பர்கள் 'சிவா', பி. சந்திரசேகரம் ஆகியோர் உதவி புரிந்தனர்.

வீ. என். பி. தயாரிப்பில் 'தெருப்பேச்சு' என்ற நிகழ்ச்சியில் சிவா பங்களிப்பு செய்தார். சிவா சிபார்சில் நானும் கிராமசஞ்சிகையில் பல நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்றமை மறக்க முடியாத சம்பவம் எனலாம்.

இறுதியாக என் நெஞ்சை விட்டகலாத ஒரு சம்பவம் 'சுந்தா' தயாரிப்பில் இடம் பெற்ற 'மாலை மதியம்' நிகழ்ச்சி மூலம் நடந்தது. நிகழ்ச்சி தயாரிப்பில் நானும் பங்கு பற்றிய நேரம். ஒத்திகை நடைபெற்ற நேரத்தில் சிவா என்னிடம் வந்து "தம்பி! ஒருவரை அறிமுகம் செய்து இவர் என் சகோதரன். ஒரு நிகழ்ச்சி செய்கிறார். கொஞ்சம் சொல்லிக் கொடுத்து உற்சாகப் படுத்திவிட வேண்டும். நான் சொல்வது சரிப்படாது" என்றார். ஒலிவாங்கிமுன் அமர்ந்திருந்த அவரை பிரதியைப் பார்த்து வாசிக்கும்படி சொன்னேன். அவர் கன கச்சிதமாக பேசினார். 'வெரிசூட்' என்று உற்சாகமூட்டியது தான் என் பங்களிப்பு. 'சிவா' சகோதரன் சுயமாகவே நிகழ்ச்சியை செய்து முடித்து 'சுந்தா'வின் பாராட்டையும் பெற்றார். புலியோடு பிறந்தது பூனையாகுமா" என்ற சிந்தனையோடு என் உள்ளம் பூரித்து 'சிவா' உருவில் கீர்த்தி பெற்றவர் 'திரு' என்றால் மிகையாகாது.

வானொலியில் இடம் பெற்ற நாட்டார் பாடல் நிகழ்ச்சி ஒன்று ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. வட்டுக்கோட்டை திரு. இராமலிங்கம் எழுதிய 'ஈச்சங்குருத்தழகி' என்ற தலைப்பில் இடம்பெற்ற கிராமிய சித்திரத்தில் சிவாவும், பரிமளாதேவி விவேகானந்தனும் இணைந்து பாட்டுப் பாடினார்கள். சிவாவின் இசைஞானம் பலராலும் பாராட்டப்பட்டது.

நண்பர் சிவஞானம் என்னோடு 25 வருடங்களுக்கு மேல் நெருக்கிப் பழகியவர். அரசாங்க சேவை மாற்றம் காரணமாக பிற்காலத்தில் நான் அவரைச் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் குன்றிவிட்டது. நான் பத்திரிகைகளில் நகைச்சுவை கட்டுரைகள், சிறுகதை விமர்சனம் என்பவற்றை எழுதுவதற்கு 'சிவா தூண்டுகோலாக இருந்தார். சுதந்திரன், தினகரன், வீரகேசரி, தினபதி மற்றும் சில சஞ்சிகைகளில் 'நவீனன்' என்ற புனைப் பெயரில் நான் எழுதிய பல ஆக்கங்களுக்கு தூண்டுகோலாக இருந்தவர்கள் சிவா மற்றும் திரு. எஸ். டி. சிவநாயகம் ஆகியோர் என்பதை நன்றியோடு தெரிவிக்கின்றேன்.

ஒலிபரப்பாளர் வரிசையில் சிவா ஒரு சிறந்த கலைஞன். இறந்தும் இறவாப் புகழ் படைத்த சிவாவின் நினைவு எமது நெஞ்சை விட்டகலாது. அவர் காட்டிய வழி வளமாந்த நன்னிலைக்கு எம்மை அழைத்துச் செல்லும் என்றால் மிகையாகாது. அவர் என்றும் உள்ளத்தில் உள்ளார் என்பதை அறிந்தவர்கள் உணர்வார்கள்.

10780

நிழலாடும் னைவுகள்

(புகைப்படங்கள்)

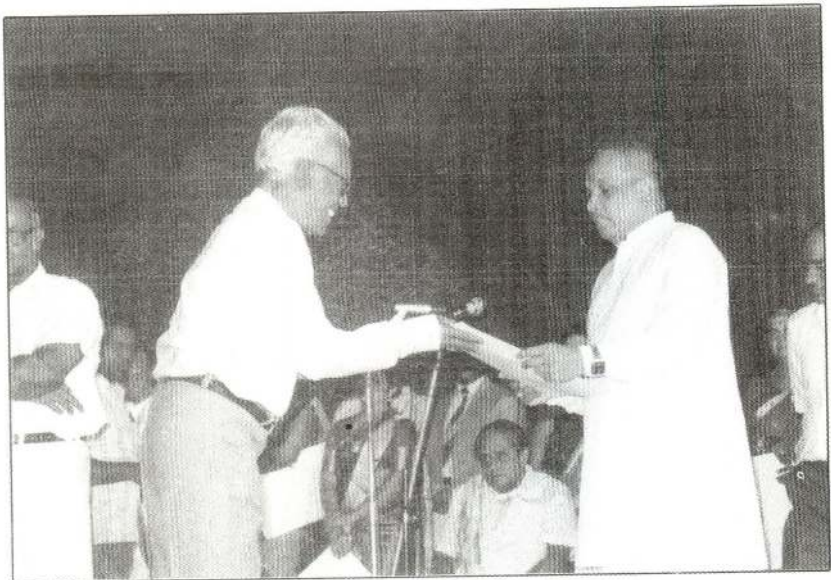
AS
I
WOULD
NOT
BE
A
SLAVE

SO
I
WOULD
NOT
BE
A
MASTER

ART IS MY FOOD

கொழும்பு ஸ்ரீ கதிரேசன் மண்டபத்தில் 1987 ஜனவரி 3 இல் கலைஞர்களுக்கு விருதுகளும் பொற்கிளியும் வழங்கப்பட்ட வைபவத்தில் அப்பொழுது பிரதேச அபிவிருத்தி, இந்து சமய விவகார அமைச்சராக பதவி வகித்த “சொல்லின் செல்வன்” கௌரவ செல்வையா இராசதுரை அவர்கள் லீ. ஏ. சிவஞானம் அவர்களுக்கு “மக்கள் கலைமாமணி” பட்டம் வழங்கி கௌரவித்தபேரே எடுத்த படம்; காலஞ்சென்ற பேராசிரியர் க. வித்தியானந்தன் அவர்களும் படத்தில் காணப்படுகின்றார் என்பது கவனத்துக்குரியது.

1946 இல் வீ. ஏ. சிவஞானம் அவர்கள் கண்டி, கட்டுக்கலையில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த சமயம் கண்டி கல்வித் திணைக்களம் நடத்திய ஆசிரியர்களுக்கான இசைப் போட்டியில் தாம் தயாரித்து மேடையேற்றிய நிகழ்ச்சிக்குத் தங்கப் பதக்கத்தை பெற்றிருந்தார். நிகழ்ச்சியில் பங்கு பற்றிய பிள்ளைகளுடன் சிவஞானம் அவர்கள்.

இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனத்துடன் சிறவுடி நிகழ்ச்சி உதவியாளர்களில் ஒருவரான திரு. வீ. ஏ. சிவஞானம், கொழும்புத் திட்ட உபகாரச் சம்பளத்தின் கீழ் ஆஸ்திரேலியா சென்று, ஒலிபரப்பு-டெலிவிஷன் துறையில் நுரன பயிற்சி பெற்றார். அங்கே தமது பயிற்சிக் காலத்தில், “கண்டி பெரஹரா”, “இலங்கைக் குறவர்” போன்ற பல டெலிவிஷன் நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்ததுடன் “அகதி” என்ற டெலிவிஷன் நாடகத்தில் பிரதம பாகத்தையேற்றுத் திறம்பட நடித்து ஏ. பி. ஸி ஸ்தாபனத்தாரின் பாராட்டையும் பெற்றார். ஓர் இலங்கையர் இப்படியான துறையில் முனைந்து வெற்றி கண்டது இதுவே முதல் தடவையாகும்.

படத்தில் “கண்டி பெரஹரா” என்ற டெலிவிஷன் நிகழ்ச்சியைத் தயாரிக்கும்போது, டெலிவிஷன் ஸ்டூடியோவில் ஆஸ்திரேலியக் கலைஞர்களுக்கு அந்நிகழ்ச்சியில் நடிக்கும் விதத்தைக் கற்றுக் கொடுப்பதைக் காணலாம். (வலது கோடியில் திரு. வீ. ஏ. சிவஞானம்)

- தினகரன் - 1967.10.04

அவுஸ்திரேலியத் தொலைக்காட்சி நிலையத்துக்
கென “அகதி” என்ற ஆங்கில தொலைக்காட்சி
நிகழ்ச்சியில் வீ. ஏ. சிவஞானம் அவர்கள் அகதி
பாத்திரமேற்று நடித்தார்.

அவுஸ்திரேலியா தொலைக்காட்சிக் கலையகத்தில் சிவஞானம் அவர்கள்.

அவுஸ்திரேலியாவில் தமது தொலைக்காட்சி ஆசானுடன் சிவஞானம் அவர்கள்.

அவுஸ்திரேலியாவில் பயிற்சி நெறியில் பங்கு கொண்ட 11 நாடுகளின் பயிற்சியாளர்களுக்கான இராப்போசன விருந்தில் திரு. சிவஞானம்

மலேசியாவில் ஒலிபரப்பு அபிவிருத்திக்கான ஆசிய பசிபிக் நிறுவனத்து பயிற்சி நெறியில் கலந்துகொண்ட வெளிநாட்டு பயிற்சியாளர்களுடன் வீ. ஏ. சிவஞானம் அவர்கள்.

Ceylon broadcasters (L to R), Mr. Chitrananda Abeysekra (Rural), Mr. L. M. P. Jayathunga (Rural), Mr. V. N. Namasivayam (Rural) and Mr. V. A. Sivagnanam (Educationl - Radio/ TV)-, all Colombo plan students of Ceylon Broadcasting Corporation. (From Colombo Plan Publication)

கொழும்புத் திட்டத்தின்கீழ் பயிற்சி பெற்ற இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தைச் சேர்ந்த காலஞ்சென்றவர்களான சித்திரானந்த அபேசேகர, எல். எம். பி. ஜயதுங்க, வி. ஏன். நமசிவாயம், வீ. ஏ. சிவஞானம் ஆகியோரை இங்கு காணலாம்.

அமத்துவரும் பக்கங்களில்
சிவஞானம்
அவர்களின் ஆக்கங்கள் சில...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்
பேரவையுடன்
மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்

மண்ணுலகக் கரட்சியெலாம் கண்ணெதிரே கரணலாம்

அறிவியல், மனித நாகசராசரங்களால் சூழப்பெற்ற உலகனைத்தின் முன்னேற்றத்திற்கும் மிகமிக வேண்டற்பாலதாகும். இன்று மனித வாழ்க்கையின் தேவைகள் அனைத்தும் மிகக் குறுகிய கால எல்லையைக் கொண்டதாகவே இருக்கின்றன. உணவு, உடை, சூழல் ஏன் பெண்களின் சாதாரண வாழ்வில் கொண்டை போடுமளவிற்கு எல்லாம் 'படைக்கப்பட்ட' பண்டமாகவே இருக்கின்றன. இதனை மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் 'சமுதாயம்' குறுகிய காலத்துள் பெருமளவு இன்பம் பெற்று அனுபவிக்க உதவுவது, அறிவியல் ஆய்வுகளாகும். அறிவியல் துறையில், அறிவியல் அறிஞர்களின் பல புதிய கண்டுபிடிப்புக்கள் நாளுக்குநாள் விருத்தியுடன் வித்தியாசம் பெற்று ஆக்கங்களுக்கு ஊக்கம் தந்து வளர்வது கண்கூடு. இன்று அவற்றுள் சிறப்பாக முன்னிற்கும் ஒருசில வானொலி, மின்னாற்றல், தொலைக்காட்சி என்னும் வியப்புறும் சாதனங்களாகும். இவற்றுள் தொலைக்காட்சி மிகச் சிறப்புவாய்ந்த சாதனமாகும்.

புரட்சிக்கவி பாரதிதாசன்

'எங்கெங்கு காணினும் சக்தியெடா' எனக் கனவுக்குரல் கொடுத்தான். இன்றைய விஞ்ஞானிகளின் ஆதங்கமான விஞ்ஞான ஏக்கத்தை எந்த எழுப்பாட்டில் பாடினானோ தெரியாது. அதுமட்டுமல்ல,

“புத்தம் புதிய கலைகள் -
பஞ்ச பூதச் செயல்களின்
நுட்பங்கள் கூறும்
மெத்த வளருது
மேற்கே...”

என எக்களித்துக் கொள்கிறான் மகாகவி பாரதி. வெறிச்சோடிய ஆகாயத்தை, பரந்து திரியும் பட்சி ஜாலங்களை, பூத்துக் குலுங்கும் பூங்காவை, அலைமோதும் சூழ்கடலை, அசைந்தோடும் அருவியை, விழித்துப்பாடிய பாரதி வெகுஜனத் தொடர்பில் ஓர் ஊன்மத்தன். இதே விஞ்ஞான ரீதியில் மானசீகமாகக் கண்ட பாரதி சொல்வது வியப்பைத் தருகின்றது.

காசி நகர்ப்புலவர்
பேசும் உரை
காஞ்சியிற் கேட்கக்
கருவிசெய்வோம்.

இன்றைய வானொலி மட்டும் நமக்குத் தெரியும். அதனைக் கண்டுபிடித்த 'மார்க்கொனி' பற்றியும் சிறிது தெரியலாம். ஆயின் மேற்கூறியபாட்டின் இரு அடிகளிலும் விஞ்ஞானத்தின் விதை பொதிந்திருப்பதை-வானொலி பற்றிய கூற்று மறைந்திருப்பதனை நம்முட் பலர் அறியவில்லை. இதுதான் வெகுஜனத் தொடர்பு என்னும் விருத்திபெற்ற விஞ்ஞானத்தின் நவீன சாதனமாகும். இவ்விதம் வளர்ந்த விஞ்ஞான அறிவியல் அறிஞர்களின் ஆய்வுக்குள் புகுந்து புதுப் புனைவுகளாக உருவெடுத்தன என்பதில் ஐயப்பட ஏதுமில்லை. காலக்கிரமத்தில் பாரதி வழிவந்த பாரதிதாசன் சளைக்காமல் மேலும் ஒருபடி ஏறித் தொடர்ந்தான்.

ஒன்றைத் தின்றால்
இவ்வுலக மக்கள் பேசுவது
நன்றாகக் கேட்கும்
மற்றொன்றை
வாயிற் போட்டால்
மண்ணுலகக் காட்சி
யெல்லாம் மற்றிங்கிருந்தபடி
கண்ணுக் கெதிரே
காணலாம்.

இது 'வள்ளியும் குப்பனும்' சந்தித்துக் கொள்ளும் ஒரு காட்சி. இவ்வரிகளைக் காணும்போது வானொலி, தொலைக்காட்சி என்பன இதனுடே இழையோடியிருப்பதனையும் காணலாம். இதுவே இன்றைய வானொலி, தொலைக்காட்சி என்னும் வளர்ந்துவிட்ட வெகுஜனத் தொடர்புச் சாதனங்களாகும். அறிவியல் அறிஞர்களின் விஞ்ஞான விருத்தியைக் கண்ட கற்பனையாளருக்கும், கருத்தாக்கம் செய்தவர்களுக்கும் நாமும், நாம் வாழும் உலகும் நன்றிக்கடன் பட்டவர்களாவோம்.

ஆதி மனிதனின் தொடர்பு சாதனம்

ஆதிமனிதன் செய்திகளை ஓர் இடத்திலிருந்து பிறிதோர் இடத்திற்கு அனுப்பக் கையாண்ட வழிகளை நினைத்தால் இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் வசிக்கும் எமக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கும். அந்த அளவிற்கு விஞ்ஞானம் வியப்பைத் தரும் வகையில் விரிவடைந்திருப்பது கண்கூடாகும். ஆதிமனிதனின் அங்க

சமிக்ஞைகளால் தான் நினைத்தவற்றை மற்றவர்க்கு வெளிப்படுத்தினான். பின்னால் உருவப்படங்களைக் கீறி தன் கருத்தை வெளிப்படுத்தினான். ஒலிகளை அறியத் தொடங்கியதும் எழுத்துருவம் கொடுத்து எண்ணங்களை வெளிப்படுத்தினான். அவற்றைத் தூர இடங்களுக்குக் கொண்டு செல்ல பறவை, விலங்கு போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தினான். ஆனால் கடந்த உலகப்போர்கள் மனித சமூகத்திற்கு தீங்கு விளைத்தாலும், விஞ்ஞான அறிவியலைப் பொறுத்தவரையில் அதனால் அரும்பெரும், பெற்றுகரிய பேறுகளைப் பெற, பேருதவி புரிந்துள்ளது. அவ்வளர்ச்சி, இன்று விண்ணிலே குறிப்பிட்ட மூன்றிடங்களில் செய்தித் துணைக்கோள்கள் அமைக்கப்படுமானால் உலகில் எந்த ஓர் மூலையிலிருந்து ஒலிபரப்பப்படும் செய்தியை உலகின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் கேட்கவோ, பார்க்கவோ முடியும் என்ற வியத்தகு நிலையை நாம் அடைந்திருப்பது பெரு மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும்.

“வீட்டுக்கு வீடு வாசற்படி” என்பது மாறி இன்னும் ஒரு சில ஆண்டுகளில் வீட்டுக்கு வீடு தொலைபேசித் தொடர்பை வைத்துக் கொள்ளும் நிலை வருவதற்கு ஏதுவுண்டு. இது ஒரு வகையில் தனி நபருக்கான நேரடித் தொடர்பு என்றாலும் ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சி பல வேறுபட்ட தொலைக்காட்சி வானொலி நிகழ்ச்சிகளில் எதையும் தேறிந்து அனுபவிக்கக் கூடிய வசதிகளும் வந்து சேரலாம். இவ்வசதிகள் பரந்துபட்டு வருமேயானால் ஆயிரம் ஆயிரம் மக்கள் ஆங்காங்கே ஒருசேர அனுபவிக்கும் நாள் வந்துவிட்டது. அவ்வப்போது அந்தந்த ஊர்களில் நடக்கும் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள், மக்கள் சபை, அரசியல் வாதபேதங்கள், தூளியாட்டங்கள் போன்றவற்றை நாம் வீட்டிலிருந்தே பார்க்கமுடியும். இதனை எம்முன்னே நோக்கின் இவ்வசதிகள் அடங்கிய ஓர் ஊர் இருக்கும் என்றால் அதை மின்கம்பி நகரம் எனக் கொள்வதில் தப்பில்லை.

வெகுஜனத் தொடர்பின் ஆரம்பத்தாக்கம்

இவையனைத்தும் எம் முந்தையோர் காணாத புதிய முறையன்று. முதலில் நம் நாட்டில் இல்லை ஊரில் இந்த வெகுஜனத் தொடர்பின் ஆரம்பத்தாக்கம் தொடர்ந்து எவ்விதம் எனச் சிறிது சிந்தித்தல் பயன் தருவதாகும்.

- ◆ கோவிலில் புராணபடனம் படித்தல், உபன்னியாசங்கள் பாராயணம் செய்தல், நாட்டியம் (சின்னமேளம்) நடனம், பொம்மையாட்டம் என்பனவெல்லாம் ஒரு கால வகை.

- ❖ வெண்திரைச்சீலை கட்டி கூத்து, நாடகம், பொம்மலாட்டம் என்பன ஆடியது இன்னொரு வகை.
- ❖ பத்திரிகை வளர்ந்து, முதிர்ந்தது பிறிதோர் வகை.
- ❖ சினிமா தனிச்சிறப்புடன் புதிய மெருகு பெற்றது மற்றுமோர் வகை.
- ❖ மகாமேதை அறிவியலாளன் மார்க்கொனி கண்ட வானொலி இன்னுமோர் சிறந்த வகை.
- ❖ இன்றோ வெகுஜனத் தொடர்ச்சாதனத்தில் உச்ச நிலையில் நிற்பது டெலிவிஷன் என்னும் தொலைக்காட்சியாகும்.

வானொலியும், தொலைக்காட்சியும்

வானொலி நிகழ்ச்சிகள் ஒலி அலைகளாகத் தொடங்கி மின் அலைகளாக மாறி மீண்டும் ஒலி அலைகளாக மாறுவதால் இதனை ஒலிபரப்பு என்கிறோம். இதேபோல தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் ஒளிக்கதிர்களாகத் தொடங்கி பின்பு மின் அலைகளாக மாறி மீண்டும் ஒளிக்கதிர்களாகத் தெரிவதனால் இதனை ஒளிபரப்பு என்கிறோம்.

இவ்விரு சாதனங்களும் மாற்றமடையும் வகையில் ஒற்றுமையுடையன. சினிமா, படங்களாகவே எடுக்கப்பட்டு பல காட்சிப் படங்களை ஒட்டிப் படச் சுருளாகவே புறஜெக்டர் மூலமாகக் காட்டப்படுகின்றது. படமாகக் காணும் வகையில் சினிமாவும், தொலைக்காட்சியும் ஒன்றேபோல் இருப்பினும் அவை இயங்கும் வகை பேதப்படுகின்றது.

வெகுஜனத் தொடர்பில் சினிமா நியதியான ஒரு கொட்டகையிலேயே காட்டப்படுகின்றது. அங்கேயே மக்கள் சென்று பார்க்கவேண்டும். ஆனால் வானொலி, தொலைக்காட்சி என்பன 'நாம்' இரூக்குமிடத்திலிருந்தே ஆயிரக்கணக்கானோர் கேட்டுக்கொண்டும், பார்த்துக்கொண்டும் இருக்கிறோம். மேலும் வானொலியைவிட டெலிவிஷன் தொலைக்காட்சி கண்டலையும், கேட்டலையும் ஒருங்கே தன்னருகே தருவதால் மற்றெல்லா வெகுஜனத் தொடர்புச் சாதனங்களையும்விட முதன்மைபெற்று விளங்குகின்றது. இதனால் முன்னேற்றம் அடைந்த நாடுகளில் வானொலியின் இடத்தை தொலைக்காட்சி ஆக்கிரமித்துக் கொண்டது. அதுமட்டுமல்ல வளர்முக நாடுகளிற் கூட தொலைக்காட்சி முதலிடம் பெற்று வருகின்றது. காலவரையறையினால் அல்லது மாற்றத்தினால் பத்திரிகை

உருவெடுத்தது. சினிமா விரிவடைந்தது. தொலைக்காட்சி இன்று வெற்றிநடை போடுகின்றது. வெகுஜனத் தொடர்புசாதனம் என்ற பெயர்பெற்று மக்களிடையே பரபரப்பை ஏற்படுத்தியவை பொதுவாக பத்திரிகை, சினிமா, வானொலி, தொலைக்காட்சி என்பனவாகும். சிறப்பாக இன்று இவற்றுள் போட்டிபோடுவன றேடியோ-வானொலியும், தொலைக்காட்சியுமாகும். இவற்றுள் பெருளாதார முன்னேற்றம் அடைந்த நாடுகளான அமெரிக்கா, பிரித்தானியா, ரஷ்யா, ஜேர்மனி, கனடா, ஜப்பான், அவுஸ்திரேலியா முதலான நாடுகளில் வெகுஜனத் தொடர்புச்சாதனமான டெலிவிஷன்-தொலைக்காட்சி சிறப்புற்று அபரிமிதமான வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளது. அதுமட்டுமல்ல ஏட்டிக்குப் போட்டியாக பல ஒளிபரப்பு நிலையங்களை நிர்மாணித்து, பல நவீன நிகழ்ச்சிகளை ஒளிபரப்புகிறார்கள். வீடுகளில் சாதாரண வீட்டுப் பொருள்களில் ஒன்றாக வைத்துக் காண்கிறார்கள். பல வளர்முக நாடுகளிலும் கூட சிறிய அளவில் தொலைக்காட்சி நிலையங்களை ஸ்தாபித்து ஒளிபரப்புகிறார்கள். இவை பிரதானமாக செய்திகளும், கல்வி ஒளிபரப்பு நிகழ்ச்சிகளையுமே சிறப்பாக ஒளிபரப்புகிறார்கள். இதேவேளையில் இலங்கையிலும் ஒரு ஒளிபரப்பு நிலையம் இருப்பதன் அவசியத்தை உணர்ந்து அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள் என்பது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும்.

அடிப்படைத் தாரதம்மியம்

இனி இந்த வெகுஜனத் தொடர்பு சாதனங்களில் உள்ள அடிப்படைத் தாரதம்மியத்தைச் சிறிது பார்ப்போம். முன் கூறியதுபோல் வெண்திரைக்கூத்து, விஞ்ஞான எலக்ரோனிக் மாற்றத்தால் வெண்திரையில் சினிமாப் படமாகப் பரிணமித்து பின் அதே விஞ்ஞான வளர்ச்சியில் அவை தொலைக்காட்சிப் பெட்டியில் வெண்திரைக்காட்சியாக முழுப் பரிணாமம் பெற்று வண்ணக்காட்சிகளை காட்டுமளவிற்கு வளர்ந்திருக்கின்றது. இவையெல்லாம் பாரதியோ, பாரதிதாசனோ கூறிய சக்தியோ என்னமோ விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்பின் மின்சக்தியும் மனித சிந்தனையின் உத்வேகத்தின் உச்சக்கட்டமுமாகும். வானொலி கூட இதே ஆதார அடிப்படை கொண்டவைதான்.

ஒரு கருத்தைக் காண்டல் அடிப்படையில் நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிக்கும்பொழுது நாடகமேடைக்கு ஒழுங்கு செய்யப்படும் மூலாதாரக் காட்சியமைப்பு சினிமாவுக்கும், தொலைக்காட்சிக்கும் தேவைப்படுகின்றது. சினிமாவுக்கு-ஸ்ரேடியோ-கலையக அமைப்புப் பகுதி ஒன்றினால் அமைக்கப்படும். முடியாவிடில் யதார்த்தமான வெளிப்புறக்காட்சிகளைப் புகைப்படக் கருவி மூலம் தேவைக்குத் தக்கபடி எடுத்துக் கொள்வார்கள். வானொலிக்கு ஒலி ஜாலத்தின் மூலம் காட்சி அமைப்புக்களை நிர்மாணித்துவிடுகிறோம். இதேபோல

தொலைக்காட்சிகளை அமைப்பதற்கென பிரத்தியேகமான காட்சி அமைப்புப் பகுதி ஒன்றுண்டு. மற்றவற்றைக் காட்டிலும் தொலைக்காட்சி தயாரிக்கும் நிலையத்தில் கலையக நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிப்பதற்கு மிக முக்கியமானவற்றில் இப்பகுதி பிரதானமாகும். மற்றும் வானொலி நிகழ்ச்சிகளைப் போலவே செய்திகள், கல்வி ஒலிபரப்புக்கள், விளையாட்டுக்கள், கலையக நிகழ்ச்சிகள் என்பன ஒளிபரப்பப்படுகின்றன. சிறு வித்தியாசம் வானொலி நிகழ்ச்சிகள் போலன்றி அக்கணமே அவ்வப்படியே நாம் காணும் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் அனேகமாக என்று சொல்லப்படும் கண்காட்சியாகும். வானொலி நிகழ்ச்சிகள் நாம் அறிவிப்பாளரையோ, கலைக்கூடக் கலைஞர்களையோ நம்பியே நிகழ்ச்சியின் உண்மைத் தன்மையை அறிகிறோம். ஆனால் தொலைக்காட்சியில் நேரில் பார்ப்பது போன்ற காட்சி எமக்கு எட்டுகின்றது. இத்தகைய ஒளிபரப்பிலும் தயாரிப்பாளர், பொறியியலாளர், படப்பிடிப்பாளர் என்பவர்களின் கை வண்ணத்திறமையே ஒளிபரப்பின் தரத்தை உயர்த்தும். தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிக்கும் தயாரிப்பாளர் அபரிமிதமான அனுமான விவேகமுடையவராய் இருந்தாலே சிறப்பான தயாரிப்பாளர் என்ற தகுதியுடையவராகக் கணிக்கப்படுவர். அவரை நவீன கால சிருஷ்டிகர்த்தா என்று கூறின் மிகையாகாது. இன்றைய நாகரீக உலகில் வானொலியும், தொலைக்காட்சியும் இரு பெண் சினிமா நட்சத்திரங்கள் போல செவிமடுத்துக் கேட்பதனால் வானொலியை 'செவிமடுத்தியார்' என்றும், கண்கூடாகக் காணும் தொலைக்காட்சியைக் 'கண்ணம்மா' என்றும் பெயரிட்டால் காலத்துக்குக் காலம் சினிமா ஸ்டாரின் பெறுமதி குறைவதுபோல ஒரு கால் வெகுஜனத் தொடர்பில் செவிமடுத்தியால் (வானொலி) 'ஸ்டார்' என்ற காலம் போய் தொலைக்காட்சியாம் கண்ணம்மா இன்று 'ஸ்டார்' நடனம் புரிகிறாள். இவை காலத்தின் கோலமன்றி வேறு எதைக்கூற முடியும். ஆகவே தான் நாமும் இன்று தொலைக்காட்சி கண்ணம்மா மீது காதல் கொள்கிறோமோ எனத் தோன்றுகின்றது.

விஞ்ஞான விந்தைகள்

தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சி ஒன்றினைத் தயாரிக்கும் பொழுது செலவிடப்படும் மனித சிந்தனை, பணம் என்பன அதே நீடிப்புள்ள வானொலி நிகழ்ச்சியைத் தயாரிப்பதிலும் பார்க்க நிகழ்ச்சியைத் தயாரிப்பதில் ஈடுபடுடுவோர் தயாரிப்பாளர், கலைஞர்கள், பொறியியலாளர் என்னும் முப்பகுதியினரே. ஆனால் 15 நிமிட தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியைத் தயாரிக்கும் பொழுது நடுநாயகமாகத் தயாரிப்பாளரும், துணையாக பிரதி உதவியாளர், கலைஞர்கள், கலையக சமிக்ஞையாளர், அரங்க அமைப்பாளர், படப்பிடிப்பாளர், பொறியியலாளர், ஒலிப்பதிவாளர், சிறுபடத்துணிக்கை அமைப்பாளர், ஒலி ஜால அமைப்பாளர், ஒலிவாங்கி இயக்குனர், ஒளி அமைப்பு இயக்குனர், ஒப்பனைக்காரர்,

உடையலங்காரம் செய்வோர் போன்ற பலர் வெகுசிரமத்துடன் ஈடுபடவேண்டும். ஆகவே இந்நிகழ்ச்சியைத் தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்ப பன்மடங்கு பணம் செலவாகும் என்பது தெளிவாகும். ஆயினும் நாம் தயாரித்த தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியைக் கண்ணாரக் காணும் பொழுது தயாரித்தவன் பெறும் இன்பம் ஈன்றபொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச் சான்றோன் எனக்கேட்ட தாயின் மகிழ்ச்சியைவிடப் பெரியதாகும். ஆகவே இப்பழுவைத் தாங்கி தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளைக் காணக்கொடுத்துவைத்தவர்கள் பணம் படைத்தவர்களாகத்தான் இருக்க முடியும் எனச் சிலர் ஆரூடம் கூறலாம். ஆனால் பின்னோக்கி சில ஆண்டுகளை அசைபோட்டு எண்ணினால் எங்கள் அனுபவம் அதற்குப் பதில் கூறும். ஒரு காலத்தில் ஒரு மைல் தூரம் நடந்து சென்று 'சந்திக்' கடையில் ஒரு புதினப் பத்திரிகையைக் குழுவினராகச் சேர்ந்து படித்து நமது அறிவுத்தாக்கத்தை தீர்த்த மக்கள் இன்று நாளாந்தம் காலை உணவான பாண் வாங்கிவரும்போது கையில் பத்திரிகை ஒன்றையும் எடுத்துச் செல்லும் பழக்கம் வழக்கமாகிவிட்டது. வானொலி-ரேடியோ நிகழ்ச்சி கேட்பதற்காகச் செல்வாக்குள்ள 'பெஞ்சனியர்'மார் வீட்டில் கூடிநின்று ஆச்சரியத்துடன் நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டதையும் நாம் கண்டிருக்கிறோம். இன்றோ "ரேடியோ இல்லா வீடு பாழ்" என்ற நிலைக்கு வந்து வீட்டுக்கு வீடு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வானொலிப் பெட்டிகளை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது கண்கூடு. ஆகவே இதிலிருந்து நாம் காணக்கூடியது விஞ்ஞானம் வளர்ந்து வரும் இந்த நவநாகரிக காலத்தில் இம்மாற்றங்கள் தவிர்க்க முடியாதன என்பதே. எனவே இதே திருப்பம் "தொலைக்காட்சி" காண்பதிலும் ஏற்படலாம் என ஊகிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது.

நிகழ்ச்சித் தயாரிக்கும் முறை

சிறிது-நிகழ்ச்சி தயாரிக்கும் விதத்தையும் பார்ப்போம். எமது ஒளிபரப்பு நிலையத்தைப் பார்வையிட்டவர்களே முழுமையாக அதை அறிந்துகொள்ள முடியாமல் இருக்கும் பொழுது தொலைக்காட்சி நிலையம் பற்றியும், தயாரிக்கும் வகை பற்றியும் எவ்வளவு விளக்கிக் கூறினாலும் நேரில் காண்பது போன்ற விளக்கத்தைப் பெற முடியாது. சிறிது மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் தொலைக்காட்சிக் கலையகமும், அமைப்பும், வானொலிக் கலையகம் போலல்லாது சிறிது மாறுபட்டதாக இருக்கும். கலையகம் நீர்த்தொட்டிபோல் சிறிது பள்ளமாக, ஆனால் அளவில் பெரியதாகவும் இருக்கும். அதன் ஒருபக்கக் கரையில் உயரமாக 'சுமைதாங்கிபோல்' 4 அல்லது 5 அடி உயரத்தில் மேடை அமைத்திருப்பார்கள். அதிற் தான் தயாரிப்பாளர் பொறியியலாளர் ஒளிப்பதிவு செய்வோர் இருந்து தம் கடமைகளைப் புரிவர். பள்ளமான பகுதியிந்தான் கலைஞர்கள், கமெராக்காரர், சமிஞ்ஞையிடுவோர் ஒலிவாங்கி இயக்குனர் ஆகியோர் இருப்பர். மேடையிலிருக்கும் நடுநாயகமான

தயாரிப்பாளரே எல்லாவற்றிற்கும் பொறுப்பாளராவர். அவர் முன்னுள்ள ஒலிவாங்கி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பில் ஈடுபட்டுள்ள (கலைஞர்கள் தவிர) அத்தனைபேரின் ஒலிச்செவிமடுத்தியுடன் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். ஆகவே சமகாலத்தில் தயாரிப்பாளர் இடும் சமிஞ்ஞைகளை பலரும் கேட்கக் கூடியதாக இருக்கும். தயாரிப்பின்போது நிகழ்ச்சிப் பிரதி உதவியாளர் பக்கலில் இருந்து படித்தபடியே உதவுவார். கமெராக்காரர் முன் குறிப்பிட்டெழுதிய வகையில் படம் பிடிக்காவிடில் முன் பின் அசைவது புதிய கோணங்களில் படம் எடுப்பது பற்றி சமிஞ்ஞைகளைக் கொடுப்பார். ஒலிவாங்கி உதவியாளரும் எத்திக்கில் சுழலவேண்டும் என்பனபோன்ற சமிஞ்ஞைகளைக் கொடுப்பார். ஒலிவாங்கி வானொலிக் கலையத்தில் கலைஞர் முன் இருப்பது போலில்லாது கலைஞர்களின் தலைக்குமேல் ஒரு அடி உயரத்திலிருக்கும். இல்லாவிடில் 'கலைஞரின் படத்தின் முன் ஒலிவாங்கியின் படமும் தெரியுமல்லவா? இப்படி பல சிரமங்களுக்கிடையே நிகழ்ச்சி தயாரிக்கும் விதத்தைச் சுலபத்தில் விளகிவிட முடியாது. இந்த ஒலிப்பதிவு நாடாவை 'வீடியோ' டேப் என்று கூறுவர். எது எப்படியாயினும் தொலைக்காட்சி என்பது வெகுஜனத் தொடர்புக்கு உலக சாதனமாகச் சிறந்து விளங்குகின்றது என ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகும்.

மறக்க முடியாத அனுபவங்கள்

இறுதியாக நான் வெளிநாடுகளில் தொலைக்காட்சிப் பயிற்சி பெற்ற காலத்தில் வேறு நாட்டுச் சக மாணவர்களுடன் பழக வேண்டிய நிர்ப்பந்தம். அப்போது சில சந்தர்ப்பங்களில் ஏற்பட்ட உணர்ச்சித் துடிப்புக்கள் மறக்க முடியாதன. ஒரு "திருமண வைபவத்தின்போது நாலு பெண்கள் தாலியுடன் நிற்க கணவனிருந்து கழுத்தில் தாலி இன்றித் தவித்து நிற்கும் ஐந்தாவது பெண்ணின் நிலை" தான் எனக்கு ஏற்பட்டது. எப்படியாயினும் எமது நாட்டில் இவ்வளவு பூரண நிறைவுள்ள கலை, கலாசாரம், பாரம்பரியம், வரலாறு, கலைஞர்கள், திறமையுடையவர்கள் இருந்தும் இதுவரை இப்படியானதோர் வெகுஜனத் தொடர்புசாதனத்தை-தொலைக்காட்சி-பயன்படுத்த முடியவில்லையே என எக்களித்த நிலைமாறி அண்மித்த அரிய சந்தர்ப்பத்தை நினைத்து மகிழ்ச்சியடைவோம்.

- தினகரன்-கட்டுரை

19.08.1979

காக்கை மரன்மீயம்

ஈங்க காலத்தில் இருந்தே, அன்னம், கிளி, மயில், குயில், புறா போன்ற பறவை இனங்களுக்கு அளவு கடந்த பெரிய மவுசு இருந்ததை அக்கால இலக்கியங்களிலிருந்தும், மாபெருங் காவியங்களிலிருந்தும் பாரம் பரியமாக எமக்குத் தெரிய வருகின்றது. பாலர் கல்வி முதல் பல்கலைவித்தகர், பண்டிதர்கள் ஈறாக ஆடும் மயில் ஆடுமாம் எனத் தொடங்கி பிரம்ம தேவன் அன்னப் பறவை வடிவெடுத்தவரை படித்து வந்தனர். இன்னும் தொடர்ந்து வருகின்றனர். ஏன் இக்காலக் கவிஞர்கள் கூட இப்பறவைகளை சும்மா விட்டாரில்லை. வலிந்திழுத்து கவிதைகள் சமைத்து சுவைத்தும் வருகின்றனர். சங்க காலத்தில் கூட காவியங்களில் தலைவன், தலைவியிடமும் தலைவியர் தலைவனிடமும் தத்தம் தாபத்தைக் கூறி மயில், குயில், அன்னம், கிளி, புறா என்பன போன்ற பறவைகளைத் தூது அனுப்பினார்கள் என்ற கதைகளைக் கேட்டும், படித்துள்ளோம். இன்னும் கவிஞர்களில் கருத்துக்களில் அன்ன நடை அழகி, கிளிச் சொண்டாள், கூவும் குயிலாள், தோகை மயிலாள் என பல பல வகையில் பெண்களை வர்ணித்தும் வருகிறார்கள். பெண்களைப் பெருமை படுத்தவே இப் பறவைகள் உவமான உவமேயங்களாக எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். இந்தப் பறவை இனங்களுக்கு இத்தனை மவுசு மட்டுமா? செல்லப் பிள்ளைகளாக விலை கொடுத்து வாங்கி வீட்டில் வைத்து வாஞ்சையுடன் வளர்த்து, அன்பு காட்டி, அரவணைத்து, உயிருக்குயிராக நேசித்து மகிழ்கிறார்கள். கிளி, மைனாக்களுக்குப் பேசப் பழக்கி, பேணி வளர்த்து கொஞ்சிப் பேசி இன்புறுகிறார்கள்.

இதே நேரம் எங்கள் வீட்டுக்கு அழையா விருந்தாளியாக நாளாந்தம் காலை, மாலை, பகல் என்றில்லாமல் நித்தம் வீட்டுக்கு வரும் காகத்தைப் பற்றிக் கவனிப்பாரில்லை. புகழ் பேசுவாரில்லை. காகத்தை வைத்து விசேடமான புதுக்கவிதை புனைவாருமில்லை.

இக்காக்கை இனத்தில் இருவகை ஒன்று அண்டங்காகம் உருவத்தில் ஓரளவு பெரியது. அலறும் சத்தம் கொண்டது. அவ்வளவு மனித சர்ச்சைக்குரியதல்ல. ஆனாலும் மக்களால் வெறுக்கப்படும் பறவையினமே. மற்றது

அரிசிக்காகம் உருவத்தில் சிறியது. கடுகு சிறியதென்றாலும் காரம் பெரியது என்பது பழமொழி. இப்பழமொழி அரிசிக்காக்கை இனத்துக்கு மிகமிகப் பொருத்தம். இதுவே மனித சர்ச்சைக்கும், பிரச்சினைக்குரியதுமல்லாமல், தேவகண தொடர்புள்ளதுமாகும். என்றாலும் அதே அரிசிக் காகம் மக்களால் வெறுத்து ஒதுக்கப்படும் பறவை இனமாகும். அரிசியையும், நெல்லையும், குழந்தைகளின் தின்பண்டங்களையும் எத்திக் கொத்திப் பறிப்பதனால் தானோ என்னவோ அதற்கு அரிசிக்காகம் எனப் பெயரிட்டனர் போலும்.

மக்களுக்கு சிறுவர் முதல் முதியோர் வரை காகத்தைக் கண்டாலே தனி வெறுப்பு, அருவருப்பு, சினம் சாதாரண மக்கள் வீட்டில், காகத்தைக் கண்டாலே போதும் கண்ட இடத்தில் கலைப்பதும், கல்லெறிந்து தூரத்துவதும், காகம் நாம் வெறுக்கும் கறுப்பு நிறம் என்பதால் மட்டுமல்ல. அதன் எத்தித் திருடும் குணம் வீடுகளில் வந்திருந்து கத்தியோ, கரைந்தோ சினமூட்டும் குணம் மட்டுமல்ல கழிவுப்பொருள், இறந்த பிராணிகளை உண்ணுதல் போன்ற அசிங்கமான உணவுமுறையுமாகும். காகம் சத்தமிடுவதை இருவகையாகக் கூறுவர். காகம் கத்துகிறது என்றும், காகம் கரைகிறதென்றும் கூறுவர். இவ்விரண்டையும் தவிர காகம் எழுப்பும் ஒலிவகை வெவ்வேறு கருத்து எண்ணங்களைக் கொண்டது என ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவர். நாமும் ஓரளவு அதனை அறியலாம். இதனையொட்டியே எமது கிராமங்களில் நாளாந்த வாழ்க்கையில் வீட்டுக் குழந்தையொன்று விடாப்பிடியாக அழுதாலும், சினுங்கினாலும் ஏனடா கத்துகிறாய், ஏனடா கரையிறாய் எனச் சினங்கொள்வதும் கண்கூடு.

காக்கை இனத்தை இழிவாகப் பேசுவதும், வெறுப்பதும் நம் நாட்டு மக்கள் மட்டுமல்ல. எம்மிலும் பார்க்க ஒருபடி முன்னேறி காக்கை இனத்தையே பூண்டோடு அழித்து, ஒழித்து விடுகின்றனராம். உதாரணமாக மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளில் அருமைக்கு ஒரு காகத்தைக் கண்டால் போதும் ஒரு மனிதப் படையே திரண்டு வலை வீசி, அக் காகத்தைக் கொன்று ஒழித்துவிட்டுத்தான் மறு கருமத்தைப் பார்ப்பார்களாம். அதனால் அந்த நாடுகளில் ஒரு காகத்தைக்கூட காணமுடியாதாம். இதுபற்றிய சுவாரஸ்யமான கதை ஒன்றும் உண்டு.

மலேசியாவின் கோப்பித் தோட்டங்களிலே செடிகளின் பூக்களை அழிக்கும் ஒரு வகைப் பூச்சிகளை இல்லாதொழிக்கவென்று அன்றைய கீழைத்தேசங்களை ஆட்சிசெய்த பிரிட்டிஷர் இலங்கையிலிருந்து காக்கைகளை அங்கே கொண்டு சென்று விருத்தி செய்தனராம். காலம் செல்லச்செல்ல மலேசியர் காக்கைகளினால் நாட்டுக்கு ஏற்படும் சுகாதாரக் கேட்டை உணர்ந்து காக்கை இனத்தை பூண்டோடு அழிக்க முயற்சித்தனராம். காக்கைக்கு பறக்கும் தோட்டி எனப் பெயரையும் சூட்டினர்.

இக்காக்கையினத்தை அழித்தொழிப்பதற்கு பல முறைகளைக் கையாண்டு பொறிகளையும், காக்கை கடும் போட்டிகளையும் ஏற்படுத்தி பரிசில்களையும் வழங்கினராம். அவர்களின் கருத்துப்படி நாட்டின், நாட்டு மக்களின் சுகாதாரக் கேட்டுக்குக் காகமே முக்கியக் காரணமெனக் கருதுகிறார்கள். நாமும் அதை ஒத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

ஏன் எமது சகோதர இனத்தவரான சிங்கள மக்கள் இடையேயும் காக்கைக் குணமான கபடக் குணமுள்ள எத்துபவர்களைக் கண்டு இவன் ஒரு கப்புட்டா என இழிவாகக் கூறி அவர்களை வெறுத்து ஒதுக்குவர். கப்புட்டா என்பது காகத்தின் சிங்களப் பெயர் ஆகும். கபடம் என்ற சொல்லடியாக கப்புட்டா பெயர் பிறந்திருக்கலாம்.

ஒரு காலத்தில் பாலர் வகுப்பில் நாம் படித்த காகமும், வடையும் என்ற கதை கூட எமக்கு காக்கைமீதுள்ள வெறுப்பை எடுத்துக்காட்டுகிறது. அதுமட்டுமல்ல எத்தித்திருடுபவனும், ஏமாற்றுவவனும் ஒரு நாள் ஏமாற்றப்படுவான் என்ற உண்மையை அறிவுறுத்துகிறது. இதிலிருந்தே காக்கை பிடித்தல் எனும் சொற்றொடர் வழக்கிலிருக்கிறது போலும்.

இந்தக் காகத்தின் அவல நிலையை நினைத்தோ என்னவோ குயிலைப் பாடியவாயால் புதுமைக் கவிஞன் பாரதி இரங்கி காக்கையையும் பாடுகிறான். “எத்தித் திருடும் அந்தக் காகம் அதற்கு இரக்கப்படவேண்டுமடி பாப்பா” பசியின் காரணத்தாலேயே காகம் எத்திப் பறிக்கிறது, திருடுகிறது. இதே குணமுடைய மக்களையும் பார்த்து, பட்சாதாப்பப்படவேண்டும் என்னும் தத்துவத்தை பாப்பாக்களுக்கு காக்கை மூலம் கூறுவது போல சாதிக்கும் கூறி வைக்கி எத்தர்களாகிய மானுடறான் பாரதி. காக்கை பற்றிய இன்னொரு கதை. இனிய குரலில் கூவும் குயில் தான் இடும் முட்டைகளை இரகசியமாகக் காக்கையின் கூட்டில் இட்டு விட்டு, இரகசியமாகப் பறந்து போய்விடும். விவரம் தெரியாத காகம், எல்லாமே தனது வெண்ணிற முட்டை என எண்ணி, அடை காத்து, குஞ்சுகளாக வெளிப்பட்டதும் குரலில் பேதங் கண்டு, குயில் குஞ்சுகளை கொத்திக் கலைத்துவிடுவது வழக்கம். இது பாரம்பரியமான நடைமுறை எனினும், ஏமாறிய காகத்தின் பெருந்தன்மைக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு என்றும் சொல்லலாமல்லவா.

எத்தித் திருடும் காக்கைக்கு இரக்கப்பட்ட புதுமைக் கவிஞன் காக்கைகளிலும் ஒருசில சிறப்பான அம்சங்களையும் கண்டான். அவை பாமரர் ஈறாக பரவியது. அதுதான் ஒற்றுமை என்னும் உயர் குணம். காக்கை ஒரிடத்தில்

ஏதாவது உணவைக் கண்டால் உடனே கா... கா... கா என உரக்கக் கத்தி உற்றார், உறவினர்களையும் கூவியழைத்து, ஒன்று கூடி உண்ணும் பெரும் பண்பு கொண்டது காகம் எனக் கூறுகிறான் பாரதி. நாமும் கண்கூடாகக் காணும் காட்சி இது.

நாமெல்லோரும் ஓர் இனம். ஒற்றுமையாக உண்டு, உடுத்து வாழ வேண்டும் என்பதை காக்கையின் வாழ்க்கை மூலம் காட்டும் பாரதி.

“காக்கை குருவி எங்கள் சாதி” என்றும், “கா வென்று கத்திடும் காக்கை எந்தன் கண்ணுக்கினிய கருநிறக் காக்கை” என்றும், “காக்கைச் சிறகினிலே நந்தலாலா உன் கரிய நிறம் தோன்றுதடா” என்றும், காக்கைக்கு உயர்ந்த இடத்தைத் தருகிறான் பாரதி. மேற்கூறிய பாடல்களில் காகத்தின் சுதந்திரமான வாழும் முறையைச் சுட்டிக்காட்டி ஆற்றிவு மானிடர்க்கு உபதேசிக்கிறான் பாரதி.

இன ஒற்றுமைக்கு காக்கையில் காணும் இன்னொரு வியப்பான செயல் இறந்த ஒரு காக்கையின் பிணத்தைக் கண்ட இன்னொரு காகம், கா... கா... என உரக்கக் கத்தி தம் இனத்தவரை கூட்டி அழைத்து ஒன்றுகூடிக் கா... கா... எனக் கத்தி தம் கவலையைக் கத்தித் தீர்க்கும். இதுவும் நாம் அடிக்கடி காணும் நிகழ்வே.

வேறும் ஒரு புலவர் ஆற்றிவு படைத்த மனிதர்களாகிய நம்மை விளித்து கற்றாயோ காக்கைக் குணம் எனக் கேட்கிறார். காக்கை இடம் இருந்து நாம் கற்க வேண்டிய பாடங்கள் பல உண்டாம். அவற்றில் சில இதோ “காலை எழுந்திருத்தல், காணாமலே புணர்தல், மாலை குளித்து மனைபுகுதல்—சாலை, உற்றாரோடுண்ணல், உறவாடல் இவ்வாறும் கற்றாயோ காக்கைக் குணம்” என வியத்தகு கருத்தை காக்கையை எடுத்துக்காட்டி எமக்கும் போதிக்கிறார் புலவர். காக்கையானது அதிகாலையிலேயே துயில் விட்டெழுகிறது. எவரும் கண்டுகொள்ளமுடியாத இடத்திலே மனையாளுடன் சேருகிறது. அந்தி குளித்துவிட்டு, தனது கூட்டையடைந்து, குஞ்சுகளுக்கு உணவு ஊட்டி, கொஞ்சிக் குலாவுகிறது. உண்ணும்போது உறவினரைக் கூவியழைத்து, உறவாடக்கூடி உண்ணும் உவந்திருக்கும் இத்தகைய பழக்க வழக்கங்களை அற்பம் ஒரு சிறு காக்கையிடமாவது கற்றுக் கொள்ளும்படி மக்களிடம் கூறுகிறார் புலவர். தெய்வத்திருமறையாம் வள்ளுவர் தந்த திருக்குறளில் ஒரு வரி காக்கையின் வலிமையை எடுத்துக் கூறுகிறது. “பகல் வெல்லும் கூகையை காக்கை இகல் வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது” காகம் சிறு பறவையானாலும் தனக்குத்தகுந்த வாய்ப்பான நேரமான பகலிலே வலிமையான கூகையையும் காகம் சண்டையில் வென்று விடும் என்று கூறுகிறார். புலவர்கள் பலர் காகத்தை உவமித்து பல பாடல்களில் வெவ்வேறு நோக்கில் பாடிள்ளனர். ஒருவரது இயற்கைக்

குணத்தினை மாற்றுவது மிகச் சிரமமானது என்று கூறும் புலவர் “ஆலைப் பலா ஆக்கலாமோ அருஞ்சுனைங்கன் வாலை நிமிர்த்த வசமாமோ-நீல நிறக் காக்கைதனை பேசவிக்கலாமோ கருணையிலா மூர்க்கனைச் சீர் ஆக்கலாமோ” தனிப்பாடல்/ஒளவையார் என்று புலவர் காக்கையைக் கிளி போல பேச வைக்க முடியாது அதுபோல மூர்க்கனையும் நற்குணமுடைய வனாக்குதல் முடியாத காரியம் என்கிறார். இன்னொரு பாடல் ..... “ஆற்றங் கரையின் அருகிருக்கும் மாமரத்தில் காக்கை இருந்து கா... கா... கா எனும் காக்கைதனை எய்யக் கோலில்லாமல் என்றானே வையக் கோனாரின் மகன்” - தனிப்பாடல்/இடைச்சாடர் இவ்விதமே பழங்காலப் பாடல்களில் காக்கையின் பரீட்சயம் பல உண்டு. அதுபோல நாட்டார் பாடலொன்றில் முக்காலும் காகம் முழுகிக் குளித்தாலும் வெள்ளைக் கொக்காகிடுமோ. மூன்று வேளை குளித்தாலும் காக்கையின் கரிய நிறம் மாறாது என ஒளவையாரின் கூற்றை ஒட்டிப் பாடுகிறார்கள். அதே நேரம் ஒளவையார் கூறிய “நீல நிறக் காக்கையை பேசவிக்கலாமோ?” என்ற கூற்று இன்றைய நாகரீக உலகில் கேள்விக்குறியாகிறது. அண்மையில் படித்த பத்திரிகைச் செய்தியொன்று கேள்விக்குறியை உறுதிப்படுத்துகிறது. செய்தி இதுதான் ஐப்பானில் மியாசாகி நகருக்கருகே பறந்து திரிந்த பெண் காகம் (அரிசிக்காகம்) ஒன்று ஐப்பான் மொழியிலேயே பேசி வருவோர், போவோரிடம் குசலம் விசாரிப்பதுடன் உதவிகளும் செய்யும் வழக்கத்தையும் கொண்டிருந்ததாம். ஏன் பஞ்ச தந்திரக் கதைகளில் லகுபுனன் என்றொரு காகம் பல தந்திர உபாயங்களைச் செய்து பல சாதனைகளைப் புரிந்ததென நாம் படித்திருக்கிறோம். மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் செல்லப் பறவையாக கிளிகளைக் கூண்டில் வைத்து, நாம் வளர்ப்பது போல, காகத்தை கூண்டில் வைத்து செல்லப் பறவையாக வளர்க்கிறார்களாம். சேரிடம் தெரிந்து சேர்ந்தால் எதற்கும் மதிப்புண்டு என்பது எவ்வளவு உண்மை பொதிந்த கூற்று. மேலும் காக்கை பாடினியார் என்ற பெயருடன் பழங்காலப் புகழ் பூத்த புலவர் கூட வாழ்ந்துள்ளார் என்பது காக்கையின் பெயருக்கு மேலும் பெருமை தருவதாகும்.

காகம் பற்றிய இன்னொரு வியப்பான கர்ண பரம்பரை கதை இல்லை - காவியக்கதை உண்டு.

காகத்துக்கும் மற்றும் உயிரினங்களைப்போல பார்வைக்கு இரு கண்கள் ஆனால், பார்வைக்கு ஒரே ஒரு கண்மணி மட்டும்தான் இரு கருவிழிகளுள்ள செயல்படுகிறதாம். அதனால்தான் காக்கை இரு பக்கமும் ஒருச்சரிந்து மாறி மாறி பார்க்கிறதாம். இரு கண்கள் இல்லாத உயிரினமே இல்லை. காக்கைக்கு மட்டும் இரு கண்கள் இருந்தும் ஒற்றைக்கண் பார்வை ஏன்? கம்ப இராமாயணத்தில் ஒரு சம்பவம் இதற்கான விளக்கத்தைத் தருகிறது.

“சிறையில் இருந்த சீதா பிராட்டியும், நாயகன் இராகவனோடு கல்லும் முள்ளும், பள்ளமும் மேடும் நிறைந்த காட்டு வழி நடந்த களைப்பில் சித்திரகூட மலைச்சாரலில் சற்றேசாந்தது களைத்தீர் காலம் இடம் மறந்து, சிறிது கண்ணயர்ந்தனர். அப்போது எங்கிருந்தோ இந்திரன் புதல்வன் ஜயந்தனின் கண்கள் இரண்டும் சீதா பிராட்டியின் மார் பக்கங்களின் மேல் விழுந்தது. மதிமயங்கிய ஜயந்தன், மனித உருவில் தன்னிச்சையை நிறைவேற்ற முடியாது எனக்கருதி, காக்கை உருவெடுத்துச் சென்று சீதா பிராட்டியின் மலரன்ன மார்பங்களை வருடுவது கலபம் என அவன் சபலப் புத்தி உறுத்தியது. அவ்விதமே காக்கை உருவில் சென்ற ஜயந்தன் சீதா தேவியின் அருகே சென்று தனது காக்கை கால்களை நகம் விரித்து உயர்த்தினான். அயர்வில் விழித்தெழுந்த இராமபிரான் இக்கொடுங் காட்சியைக் கண்டதும் பெருமினான். காமுகக் காகத்தைக் கண்டு, சுற்று முற்றும் பார்த்தான். எந்தவொரு ஆயுதமும் கிடைக்கவில்லை. அருகிருந்த நாணற் புல்லைப் பறித்து, வளைத்தடித்தான். அக்கணமே காக உருவில் வந்த ஜயந்தன் ஒரு கண்ணை இழந்தான். அன்று தொட்டு காகத்தின் பரம்பரைக்கே ஒரு கண் மணி இல்லையாம். கதை எப்படியோ என்றாலும் எத்தித் திருடும் காகத்திற்கு ஒற்றைப் பார்வை என்பது உண்மையே. இதனால் தான் கபடப்பார்வையுள்ளது காகம் என்பர். இதனால்தான் சகோதரர்கள் கபடப்பார்வையுள்ள காகத்தை கப்புட்டா என்றழைப்பர். கபடம் என்ற சொல்லடியாகவே கப்புட்டா என்ற சிங்களச் சொல் மருவி இருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு. இரு சொற்களும் தந்திரம் என்ற ஒரே கருத்தைக் கொண்டனவாக இருத்தலையும் காணலாம்.

காகம் வீட்டில் கரைவதும், கத்துவதும் ஏதோ தூர்குறி என்ற பயத்தினால் தமக்கு ஏதோ கஷ்டமோ, தீங்கோ நேரிடப்போகிறது என்பதோடு, மக்களுக்கு காகம் செய்யும் சினமூட்டும் செயல்களாலும், காகத்தை வெறுத்தாலும், காக்கைக்கும் இந்து சமயத்தவர்க்கும் ஏதோ ஒரு தொடர்பு உண்டு என்பதை பாரம்பரியமாகக் காணக்கிடைக்கிறது.

இந்துக்களை பரிபாலிக்கும் நவக்கிரகங்களில் ஒன்றான சக்திமிக்க சனீஸ்வரனுக்கு வாகனம் காகம். சனீஸ்வரனும், காகமும் மக்களுக்கு கஷ்டம், துன்பம் தருபவர்கள் என்பது பொதுவாக இந்துக்களின் நம்பிக்கை. அதிபதி சனீஸ்வரனும், காகமும் ஒரே கருநிறங்கொண்டவர்கள். இதனாலேயே இந்துக் கோயில்களில் நவக்கிரகங்களில் ஒன்றான சனீஸ்வரனையும், காக்கை வாகனத்தையும் ஒருசேர மிகுந்த பயபக்தியுடன் வணங்கி வருகிறார்கள். அதனால் சனீஸ்வர தோஷம் அகன்று, சீரும் சிறப்புடனும் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல விசேடமாக புரட்டாதி மாதத்தில் வரும் சனீஸ்வரனுக்குரிய விசேட

தினமான சனிக்கிழமைகளில் மக்கள் உபவாசம் அனுஷ்டித்து, தமக்கு எதுவித துன்பமும் ஏற்படாமலும், துன்பப்படுவோர் துன்பத்தைப் போக்கவும், எள் எண்ணெய் எரித்து, கறுப்பு பட்டுச் சாத்தி, காக வாகனனுக்கு கிரக தோஷத்தை நிவர்த்திக்க ஆராதனைகள் செய்வர். அன்றைய விரத உணவில் தாம் உண்ணும் முன் காகங்களை கா... கா... எனக் கூவி அழைத்து சம்பிரதாய முறைப்படி தனியே ஓரிடத்தில் முதலில் படைத்த உணவைக் காகங்கள் உண்ட பின்பே, தாழும் உணவருந்துவது மக்கள் வழக்கம். இந்த ஆராதனைகளின்போது நவக்கிரக காயத்திரியில் சனீஸ்வரனுக்கு பூசைசெய்யும் அவ்வேளை “காக த்வஜாய வித்மஹே கட்க ஹஸ்தாய திமகி தன்னோ மந்த; ப்ரசோதயாத்”-நவக்கிரக காயத்திரி என ஒதி வழிபாடு செய்வர். இத் திருத்தியங்கள் சனீஸ்வரனுக்கும் வாகனமான காகத்தையும் சென்றடைகின்றது. இவ்விதம் இக்கரு நிறக் காக்கைக்குத் தெய்வ பலமும் உண்டென நினைக்கும்போது வியப்பு மட்டுமல்ல உள்நூர பயபக்தியும் ஏற்படுவது நியாயப்படுத்தக் கூடியதே; அது மட்டுமா; எல்லா இந்து வைஷ்ணவ கோயில்களிலும் நவக்கிரகங்களுக்கென தனி மண்டபம் உண்டு அங்கே சனீஸ்வரனுக்கும், வாகனம் காகத்துக்கும் சிறப்பான இடமுண்டு. சனீஸ்வரனுக்கென தனியே ஆலயங்களும் உண்டு. இந்தியா தமிழ் நாட்டில் காரைக்காலை அடுத்த திருநள்ளாறு சனீஸ்வரன் கோயில் மிகப் பிரசித்தமானது. இப்பிரமாண்டமான ஆலயத்திற்கு மேலும் முப்பது இலட்சம் ரூபா செலவில் ஏழு நிலை மாடக்கோபுரம் சாஸ்திர முறைப்படி கட்டப்பட்டு, சென்ற இரண்டொரு வருடங்களுக்கு முன் தேரோட்டம் நடைபெற்றது. இவ்வாலயத்தில் ஆண்டுதோறும் ‘பிரமோத்சவ’ விழா நடைபெறுவது வழக்கம். விழாவில் சனீஸ்வரன் அலங்கரிக்கப்பட்ட வாகனத்தில் வீதி வலம் வரும் காட்சியைக் காண பல்லாயிரக்கணக்கான பக்தகோடிகள் அங்குகூடி வலம் வருவது கண்கொள்ளாக்காட்சியாகும்.

மேலும் காகத்துக்கு தெய்வப் பலன் உண்டு என்பதை எமது யாழ் குடாநாட்டில் பறாளப்ப விநாயகர் ஆலயத்தில் பல வருடங்களுக்கு முன் நடந்த சம்பவம் ஒன்று எடுத்துக் கூறுகிறது. அக்கர்ண பரம்பரைக் கதை இது யாழ்ப்பாணத்தில் பறளாய் என்னும் கிராமத்தில் பாடல் பெற்ற மூர்த்தியான பறளாய் விநாயகர் என்னும் அற்புத மூர்த்தி கோயில் கொண்டிருந்த ஆலயத்தை-ஒல்லாந்தர் எம்மை ஆண்ட காலத்தில் அவர்கள் இவ்வாலயத்தை-இடித்து அழிக்க வந்துள்ளனர். அப்போது எங்கிருந்தோ காகம் ஒன்று பறந்து வந்து, ஆலயத்தை இடிக்க வந்த, தலைவனின் மூக்கை பலமாகக் கொத்தியதாம். அத்துடன் ஆலய இடிப்பு வேலை நிறுத்தப்பட்டதாம். கிராமத்து மக்கள் இன்றும் இப்புதுமையைக் கூறுவர்.

மேலும் தமிழ்த் திருநாள் பொங்கலை அடுத்துவரும் 'கனு' பொங்கல் அன்று, பெண்கள் தம் சுற்றத்தவர் நல்வாழ்வுக்காக, பிதிர்ப்பாகமாக, பற்பல வர்ணங்களில் பலவகைப் பொங்கல் செய்து, பிசைந்து விசேடமாக காக்கைக்கு உணவு இடுகிறார்கள். காரணம் ஒருமுறை யமதர்மன் காக்கை உருவெடுக்க நேர்ந்ததாம். அந்தக் காக்கை உருவில் வந்த யமதர்மனை சாந்தப்படுத்தவே, தம் உடன் பிறப்புக்கள், உறவினர் நீண்ட ஆயுளைப் பெற்றுத் தரவே 'கனு' பொங்கல் அன்று காக்கைக்கு இவ்வகை அன்னம் இடப்படுவதாக கர்ணப் பரம்பரை கதை ஒன்றும் உண்டு.

மேலும் சிறப்பாக கிராமிய மக்களுடன் காகம் தொடர்பான பல பாரம்பரிய சம்பிரதாயப் பழக்கவழக்கங்கள், ஐதீகங்கள் இன்றும் வழக்கில் இருப்பதைக் காணலாம். அவற்றுள் ஒன்று அப்பம் பிட்டு, பலகாரம் போன்ற காலைப் பலகாரம் சுட்டு விற்கும் பாட்டிமார்—முன்னாள் வடையைப் பறிகொடுத்த கதையை மறந்து—காலையில் முதன்முதலாக சுடும் பலகாரத்தை எடுத்து, காக்கைகளை கா... கா... என்று கூவி அழைத்து, பலகாரத்தைப் பிய்த்து காக்கைகளுக்கு எறிவார்கள். இது காக்கைகளுக்கு நாளாந்தம் பழக்கச் செயலாகிவிடுகிறது. ஆகவே பலகாரம் விரைவில் விலைபாட்டுவிடும் என்பது கிராமிய மக்களின் நம்பிக்கை. பலகாரம் சுடும் பாட்டிமார் மட்டுமல்ல, கிராமப்புற தேனீர்கடைகளிலும் இன்றும் இவ்வழக்கம் இருந்து வருவதைக் காணலாம்.

இன்னொன்று அரிசிக்காகங்கள் தேவையின்றி, நோக்கம் எதுவும் இல்லாமல் வீட்டுவாசலிலோ, சுற்று முற்றத்திலோ ஒன்றுக்கொன்று கொத்திச் சண்டையிட்டுக் கொண்டால் வீட்டில் ஏதோ அசம்பாவிதமான சண்டைச் சச்சரவுக்கு இடமுண்டு என்பதை முன்கூட்டியே காகங்கள் அறிவிக்கின்றது என்று அவற்றை 'சனியே தொலைந்து போ' என்று ஏசிக் கலைத்துவிட்டு, அவ்விடத்துக்கு சில துளி எள்ளெண்ணெய் தெளித்து, தீங்கு ஏதும் ஏற்படக்கூடாதென தோஷத்தைக் கழிப்பர். இச்சம்பிரதாயம் இன்றும் நம்மவர் வழக்கிலிருந்து வருவதைக் காணலாம்.

தமிழ் கிராமிய மக்களிடம் காக்கைச் சாத்திரம் பார்க்கும் வழக்கம் ஒன்று பண்டைக்காலம் தொட்டு பாரம்பரியமாக வழங்கிவரும் ஒரு பழக்கமாகும். இதனைச் சிறப்பாக மட்டக்களப்பு மக்களிடையே கிராமந்தோறும் இருந்து வருவதைக் காணலாம். வீட்டு வாயிலிலோ, முற்றத்து மரங்களிலோ காகம் இருந்து 'கர்புர்' என்று கரையுமானால் அதனைக் கேட்கும் வீட்டார் காகம் ஏதோ புதினம் சொல்வதாகக் கொள்வர். அதாவது இன்று விருந்தினர் யாரோ வரப்போகிறார்கள்,

அல்லது வெளியூரில் இருந்து செய்தி ஒன்று வரப்போகிறது என்று அர்த்தங் கொள்வர். அவ்வாறே அது தவறாமல் நடை பெற்று விடுவதும் உண்டு. இதனால் காக்கைச் சாஸ்திரத்தில் கிராமிய மக்களுக்கு அசையாத நம்பிக்கையும் உண்டு. இதனை மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் 'கொடிக்குறி' பார்த்தல் என்றும் கூறுவர்.

இதற்கொப்ப மணி வாசகர் அருளிய திருக்கோவையாரில் கூட ஒரு காட்சி வருகிறது. பாடல் இது,

10780

‘பனங்கலைஞ் சாலும் பருவர வார்த்தவன் தில்லையன்ன
மணங்கொளஞ் சாயலும் மன்னனும் இன்னே வரக்கரைந்தால்
உணங்கலஞ் சாதுண்ண லாமின் ணீண்ப்பலிக் ஒகுவன் மாக்
குணங்கலஞ் சாற்பொலி யும்நல சேட்டைக் குலக்கொடியே’

காட்சியாவது நெடுநாளாக களவொழுக்கத்தில் களித்த தலைவி தாய் தந்தையறியாது ஒரு நாள் தலைவனுடன் சென்று விட்டாள். கண்ணின் மணியான மகளின் பிரிவை ஆற்றாது தலைகுனிந்தபடி கவலையுடன் முற்றத்தைக் கீறியபடி, யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்தாள். அப்பொழுது அவள் எதிரில் மரத்தின் மீதிருந்த காகம் ஒன்று ‘கர்புர்’ எனக் கரையத் தொடங்கியது. அதனைக் கண்ட தாய் மகிழ்வுடன் நிமிர்ந்து, அதனை விழித்து ‘காக்கையே உனது பலவகையான நல்ல பண்புகளை என்னென்று எடுத்துச் சொல்வேன் அவ்வளவு மதிப்பிற்குரிய நீ எனக்கு ஒரு உதவி செய்வாயா? கைமாறாக நல்லுணவுடன் தெய்வத்திற்கு வைத்த நினைப்பாலியையும் நீ பயப்படாமல் உண்ணக் கொடுப்பேன்-என்னைப் பிரிந்த அன்பு மகளையும், அவள் தன் தலைவனையும் மீண்டும் வரும்படி கரைவாயா?’ எனக் காகத்திடம் இரந்து கேட்டதாக இந்தக் காட்சி அமைகிறது. இது பழங்கால மரபுவழி வந்ததென்றாலும், மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் இன்றும் உள்ளது.

காக்கைச் சரீத்திரம் அல்லது கொடிக் குறி பார்த்தல் இன்றும் நடக்கும் இன்னொரு காட்சி; காகம் ஒன்று வீட்டு முற்றத்து மதிலிலே, மரத்திலோ வந்திருந்து ‘கர்புர்’ என்று கரையும் போது வீட்டிலிருக்கும் இளம்பெண்கள் உட்பட ‘காக்காச்சி மூக்காச்சி கறுத்த பெண்டாட்டி கட்டிமீனும், சோறும் கடப்படியில் வைத்திடுவேன் பிரிந்து சென்ற என் கணவர் நடந்து வருவாரோ, பறந்து வருவாரோ’ எனப் பாடி காகத்தைக் கேட்பார்கள். அப்போது காகம் தத்தி தத்தி நடந்தால் பிரிந்து சென்றவர் நடந்து வருகிறார் என்றும், காகம் பறந்து போய் வேறோர் இடத்தில் இருந்தால் வண்டி, வாகனத்தில் விரைவாக வருவார் என்றும்

நம்பிக் கொள்வர். இவை வாழையடி வாழையாக தொன்றுதொட்டு வரும் கிராம மக்களின் நம்பிக்கை ஆகும். இவைகளை எழுதாக் காவியமான நாட்டார் பாடல்களில் காணலாம். இதே போன்ற இன்னொரு காட்சி.

தொழில் தேடி பொருள் கொள்ள வேற்றாருக்குச் சென்ற தலைவன் குறிப்பிட்ட நாளில் திரும்பான்மையினால் விரக்தியடைந்த தலைவி பலமுறை கரையும் காகத்தால் ஏமாற்றமடைந்தவள் மீண்டும் ஒருநாள் காகம் கரைவதைக் கண்டதும் கோபமேலிட்டாள்,

‘கத்தாதே காகம்

கரையாதே நீ காகம், எத்தாதே காகம்

-இப்போ

எறிஞ்சிடுவன் கல்லால்’

என்று பாட்டாலே திட்டினாள். சற்று நேரத்தில் பிரிந்து சென்ற தலைவன் வந்து சேர்ந்துவிட்டான். அவள் மகிழ்ச்சிக்கு அளவேயில்லை. என்றாலும் கல் வீசிய காகத்துக்காக சிறிது கவலைப்பட்டாள்.

கொடி குறி பார்த்தல் காக்கைச் சாஸ்திரத்தில் இன்னொரு வகையுமுண்டு. சில வேளைகளில் அநேகமாக முற்பகலில் வீட்டு வாயிலில் அல்லது முற்றத்தில் காகம் ‘கர்புர்’ என்று கரையும்போது அதனைக் கேட்ட வீட்டார் சிறுவன் ஒருவனை அழைத்து, ‘காகம் கறுப்புறுக்கிறது அதனைக் கலைத்துவிட்டு, அடியை அளந்து வா’ என்று சொல்ல சிறுவன் தனது சூரிய நிழலை தன் பாதங்களால் அளந்து இத்தனை அடிகள் எனக் கூறுவான். அப்போது வீட்டார் பின்வரும் பாடலைப் பாடி பசுவை அறிந்து கொள்வர்.

‘கருமகள் அழுத போது

கடுகவே அடி அளந்து

ஒருபதுடன் இரண்டும் கூட்டி

ஒரேமுகக் கீந்தாயாகில்

வருவது சுகம், லாபம் மழை

படை, அயனம், வெற்றி

கருதருசாவே’ என்று

கருமகள் அழுதிட்டாளாம்’

என்ற பாட்டைப் பாடி வகைப்படுத்தி சிறுவன் கூறிய தொகையுடன் பத்தையும் கூட்டி அதனை ஏழால் வகுத்தால் வரும் சேடம் (மிகுதி) ஒன்றிலிருந்து ஆறு வரைக்கும் முறையே சுகம், லாபம், மழை, படை, அயனம், வெற்றி என பலனைக் கண்டு கொள்வர். சேடம் (மிகுதி) இல்லாவிடில் கருதருசாவே ஏதோ மரணச் செய்தியை எதிர் பார்க்கலாம் என கருமகள் அழுதிட்டாள் என கவலை கொள்வர். இவை

இலங்கையில் தமிழர் வாழும் கிராமமெங்கும் சம்பிரதாயமாக வழக்கிருந்து வருவதைக் காணலாம். இவ் வகையில் இன்னும் பல காகம் தொடர்பான வழக்கங்கள் இருக்கலாம்.

கிராமத்து மரணச் சடங்குகளில் கூட ஒப்பாரி வைக்கும் பெண்களிடையே காக்கைக் குறி பற்றிய ஒப்பாரிகள் இடம் பெறுவதைக் காணலாம்.

மரண வீடொன்றில் கிட்டிய உரித்தாளிகள் நேரம் தாழ்த்தி வந்தார்களே என்று ஒருத்தி இடித்துரைத்து ஒப்பாரி வைக்க வந்தவள் பதிலாக,

‘காகம் பறக்க வில்லை-

எங்களுக்கு

கண்டவர்கள் சொல்ல வில்லை

தேசம் பறக்கவில்லை-

எங்களுக்கு

தெரிந்தவர்கள் சொல்ல வில்லை’

என ஒப்பாரி மூலம் காகம் கூடக் கரையவில்லையே என்பதில் கூறுகிறாள் கிராமியப் பெண்.

கிராமங்களில் காகத்தைத் தொட்ட கருத்துள்ள பழ மொழிகள் பல இன்றும் வழக்கில் உண்டு. ஒரு சில,

‘காக்கைக்கும் தன் குஞ்சு பொன் குஞ்சு’ - அன்பு, பாசம்

‘காகம் இருக்க பனம் விழுந்த மாதிரி’ - தற்செயல் சம்பவம்

‘காகம் திட்டி மாடு சாகாது’ - சிறியோர்குறை பயன் தராது

‘எச்சில் கையால் காகம் துரத்தாதவன்’ - உலோபி, கஞ்சன்

‘காகம் அன்னநடை நடக்கப் போய் தன்னடையும் கெட்டது’

- இயலாக் கருமம்

‘முக்காலும் காகம் முழுகிக் குளித்தாலும் வெள்ளைக் கொக்காகாது’

- பிறவிக் குணம் மாறாது.

இதே போல பள்ளி செல்லும் பாலகனுக்கு ‘காகமும் வடையும்’, ‘காகமும் தண்ணீர் குடமும்’ போன்ற காகத்துடன் தொடர்பான கதைகளும் ‘காக்கா கண்ணுக்கு மை கொண்டு வா’, ‘காக்கா குஞ்சுக்குக் கல்யாணம்’ போன்ற பாடல்களையும் ஆசிரியர் கற்றுத் தருவதையும் காணலாம்.

மேலும் யாழ்ப்பாணம் தலை நகருக்கு அண்மையிலுள்ள, ஆனைக்கோட்டைப் பகுதியில் உள்ள கடற்கரையோரத்திலுள்ள பிரசித்தமான மீன் பிடித்துறைக்கு காக்கைத்தீவு என்று பெயர். மீன் பிடித்துறையாதலின் அதிக

அளவிலான காக்கைகள் கூடுவதனால் காக்கைத் தீவு எனப் பெயரிட்டனர் போலும். அதேபோல கொழும்பு முகத்துவாரப் பகுதியில் உள்ள காக்கைத் தீவு இன்று மக்கள் வாழும் களனியாகத் திகழ்கிறது.

இப்படிப் பல புகழ்ச்சி, இகழ்ச்சி, நன்மை, தீமை என பல களரிகண்ட காகம் இன்றைய நாகரிக உலகில் சினிமாத்துறையிலும் இடம் பெறாமலில்லை.

பராசக்தி படத்தில் கா... கா... என்ற பாடல் நல்ல கருத்துடன் பாடப்பட்டது. வேறு ஒரு பழைய படத்தில் டி.ஏ. மதுரம், என்.எஸ். கிருஷ்ணனுக்கு அன்னத்தைத் தூதுவிடுவது போல் காகத்தைத் தூது விடும் நகைச்சுவைக் காட்சி இடம் பெற்றது மட்டுமல்ல, தென்னிந்திய சிறந்த நகைச்சுவை நடிகரான ராதா கிருஷ்ணனுக்கு 'காக்கா ராதாகிருஷ்ணன்' எனச் சிறப்புப் பெயரும் கிடைத்தது. இன்னும் சொன்னால் தென்னிந்தியாவில் 'காக்காக்கடி' என்ற முழு நீளத் திரைப்படமே தயாரித்தார்களாம். நமது இலங்கையரும் அதற்குச் சளைத்தவர்கள் அல்ல என்பது போல 'கபுட்டா சக மினிசா' என்ற சிங்களத் திரைப்படம் கூட (காகமும், மனிதனும்) வெளிவந்துள்ளது என்பதை நினைவு கூரலாம்.

'காகத்தைக் கவனிப்பாரில்லை' என ஆரம்பித்த வியப்புக்குரிய காக்கை மான்மியத்தை நீட்டி, முடக்கி எழுதிக்கொண்டே போகலாம். அப்படியே எழுதினால் சனீஸ்வரன் தோஷமோ அல்லது 'காக்கை வலிப்பு' என்ற பொல்லாத நோய் வந்தாலும் வரும் என்ற பயத்தினால் நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

தினகரன் வாரமஞ்சரி

11.18.02.1990

தீய கண்பட்டால் தீமை

“அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும்” என்பது முதுமொழி. இந்த முதுமொழி எத்துணை கருத்தாழம் கொண்டது என்பது நாம் யாவருமறிந்த ஒன்றாகும். உள்ளத்தின் கண்ணாடி முகம் என்பது உளவியலாளர் கருத்து. ‘எண் சாண் உடம்பில் சிரசே பிரதானம்’ என்பர். அதே சிரசிலும் தலையிலும் சிறப்பானது முகம், முகத்திலும் அதிசிறந்த முக்கிய ஸ்தானத்தை உடையது ஒருவருடைய கண்கள். “கண்ணற்றார் மண்ணற்றார்” என்பர், கண்ணில்லாதவர்கள் மண்ணில் – உலகில் வாழ்வது கஷ்டம். ஒருவரின் மனநிலையை, உளப்பாங்கை ஒளிக்காமல் பிரதிபலிப்பது முகம். சிறப்பாகக் கண்கள் தான். இதை நாம் நாளாந்த அனுபவத்தில் காண்கிறோம். உலக அண்ட சராசரங்களையும் காண்பதும் நம் கண்களே, ஆகவே கண்கள், மனித உறுப்புக்கள் எல்லாவற்றையும் விட மிகப் பிரதானமானது என்பது நாம் யாவரும் அறிந்த உண்மை.

மேலும் கிராமிய நோக்கில் கவனித்தால் கண்ணின் தனிச் சிறப்பைக் காணலாம். மக்களுக்கு மண்ணோ, பொன்னோ, இரத்தினமோ, முத்தோ எதுவாயினும் கண்ணிலும் பார்க்கப் பெறுமதியானதாகாது. அதற்கும் மேலாக விலைமதிக்க முடியாத ஒன்றுதான், தான் பெற்ற செல்வக் குழந்தை. பெற்ற பிள்ளைக்கு ஈடு இந்த உலகில் எதுவுமில்லை என்பதை,

‘கொட்டி வைத்த முத்தே

குவித்து வைத்த ரத்தினமே

கட்டிப் பகம் பொன்னே

என் ‘கண்’மணியே

கண் வளராய்’

எனத் தாலாட்டும் தாய் கூறுகிறாள். உலகில் அந்தத் தாயறிந்த அதியுயர்ந்த பொருள்களுள் முத்தும், ரத்தினமும், பகம் பொன்னும் சேர்ந்த குவியல்களுக்குத் தன் மகவை ஒப்பிட்டவன், மனங்கொள்ளாது “கண்மணியே கண் வளராய்” எனத் தன் கண்ணுக்கு மேலாகத் தான் பெற்ற செல்வத்தை ஒப்பிட்டுத் தாலாட்டுகிறாள்.

சத்தியம் செய்தல், ஆணையிடுதல் (சங்க இலக்கியத்தில் இதனை 'சூளுறவு' என்பர்) என்பன பண்டுதொட்டு பாரம்பரியமாக வழக்கிலிருந்து வருகிறது. ஒருவன் தனது நிரபராத நிலையையோ, உரிமையையோ நிலை நாட்டுவதற்காக - உறுதிப்படுத்துவதற்காக தந்தை, தாய், மனைவி, மக்கள், சகோதரர், உண்ணும் உணவு, உடுக்கும் உடை, தெய்வங்கள் மேல் ஆணையிட்டு- சத்தியம் செய்து கூறுவது கிராமிய வழக்கம். நாட்டார் பாடலொன்றில் இலக்கிய மரபு குன்றாமல் எடுத்துரைக்கிறார். பாடலும் கவை கொண்டது.

“கண்ணுலே அடிச்சத்தாரேன்
கண்டசத்தியம் பண்ணித்தாரேன்
சிக்கந்தர் மலைக்கு வாங்க
சேலை போட்டுத் தாண்டித்தாறன்”

என்று கண்ணிலும் உயர்ந்த பொருளில்லை எனத் தன் உண்மையான காதலை உறுதிப்படுத்த கண்ணைக் கொண்டே சத்தியம் செய்கிறாள் கிராமியப் பெண். இவ்வகைச் சத்தியம் பொய்ப்பதனால் அவற்றால் துன்பம் ஏற்படும், கண்ணை- பார்வையை இழக்க நேரிடும் எனக் கருத்துக் கொள்வர். இன்றுகூட தெய்வ ஆணை-சத்தியம் நீதி மன்றங்களால் ஏற்கப்படுகிறது. பாரதியார்கூட கண்ணின் சிறப்பை கூறும் போது, “கண்ணிரண்டும் விற்றுச் சித்திரம் வாங்கினால் கைகொட்டிச் சிரியாரோ” என்றும் “ஒளி படைத்த கண்ணினாய் வா” வெனக்கூறி கண்ணைப் பெருமைப்படுத்துகிறார். நாட்டு வழக்கில் “கண்ணைப்போல் வளர்த்தேன், கண்ணைப்போல் பத்திரம் பண்ணினேன்” எனக் கண்ணின் உயர்வைக் குறித்துப் பேசுவது வழக்கம்.

ஒரு மனிதனின் உண்மையான உள்ளத்தைப் பிரதிபலிப்பது முகத்திலுள்ள கூரிய ஒளி படைத்த கண்களே, ஆந்தைவிழி விழிக்கும் திருடனையும் கடைக்கண்ணால் பார்க்கும் கஞ்சனையும், காதலர்களையும் இனம் காட்டிக் கொடுப்பது முக்கியமாகக் கண்களே. இதே கண்கள் ஒருவர் மனத்தின் அந்தரங்கமான போக்கு, மனதில் தோன்றும் விருப்பு, வெறுப்பு, பொறாமை, ஆத்திரம், பயம், துக்கம், கருணை முதலான அகவெளிப்பாடுகளை கண்ணாடி போல் அப்பட்டமாக கலபத்தில் காட்டிவிடும்.

இதே கருணை பொழி விலைமதிக்க முடியாத கண்களின் பார்வையினால் பலவகையான தீமைகளும் ஏற்படுவதுண்டு என்பதை நம்ப முடியாவிட்டாலும் அதிலும் உண்மையுண்டு என்பதை ஒத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். மேலும் அனுபவ ரீதியில் கண்ட உண்மையும்கூட.

கிராமங்களில் வாழும் மக்கள் ஒருசிலரது கண்பார்வையினால் ஏற்படும் தீமைகளை கண்பட்டுவிட்டது, கண்ணூறு பட்டுவிட்டது-அதாவது

கண்பார்வையினால் ஏற்பட்ட 'ஊறு'-தீமை என்றும் கண்ணினால் கண்டவற்றை நாவினால் கூறுவதால் ஏற்படும் 'ஊறு'-தீமை நாலுறு என்றும், 'கண்திருஷ்டி'-அதாவது கண்பார்வையால் ஏற்படும் திருஷ்டி-தீமை எனவும் பலவகையாகக் கூறுவர். முன்னாளில் கரி நாப்புவவர் ஒருவர் இருந்தார் எனப் படித்துள்ளோம். நாலிலே கறுப்பு மச்சமுள்ளவர்கள் பேச்சில் திருஷ்டி உண்டென்றும் நம் கிராமத்தவர் கூறுவர். குறிப்பாகச் சிலரது கண்பட்டால் கட்டாயம் திருஷ்டிபடும் என்பது கிராமத்தவர் கணிப்பு. அப்படியானவர்களைக் கொள்ளிக்கண்ணி, கொள்ளிக்கண்ணன் என்று நெருப்பிலும் கொடிய கண்களை உடையவர்கள் எனக் கிராமத்து மக்கள் கூறுவர். பண்டுதொட்டுப் பாரம்பரியமாக வரும் இந்த நம்பிக்கை, தமிழ் மக்களிடையே மட்டுமல்ல, சிங்கள, முஸ்லிம் மக்களிடையேயும் இருந்து வருகிறது. இதற்கான வைத்திய முறைகளும் இருந்து வருவதையும் காணலாம். சிங்களக் கிராமிய மக்கள் “ஐஸ்வதா” கண்ணூறு, கட்டவகா, நாலுறு என்றும் முஸ்லிம்கள் இதை 'ஸ்ம்' என்றும் கூறுவர். இதுவும் ஒருவகை பேராசை, பொறாமையினால் ஏற்படும் செயற்பாடு எனக்கூறுவதும் பொருந்தும்.

தெய்வங்கள்கூட கெட்ட கண்பட்ட பலனை அனுபவித்துள்ளார்கள் எனப் புராண இதிகாசங்கள் கூறும். சனீஸ்வரனின் கண்பார்வை பட்டு பார்வதி தேவியின் முதல் குழந்தை விநாயகரின் தலை இட்டுப்போய் இன்று யானை முகத்தவனாகக் காட்சியளிக்கின்றார். மமதை கொண்ட மன்மதனை சிவபிரான் கோபாக்கினி கண்பார்வையால் எரித்தான் என்பது காமன் கதையில் காணும் காட்சி. ஏன் கண்ணகை கோரப் பார்வையால் மதுரை மாநகரமே எரிந்து சாம்பலானது சிலப்பதிகாரக் கதை.

சில ஆலயங்களில் வாயிற்புறத்தில் கால் அடிச்சுவடு போல செதுக்கிய கற்கள் பதித்திருப்பதைக் காணலாம். வழிபாட்டுக்கு வரும் பக்தர்கள் அச்சுவடுகளைத் தரிசித்துக் கண்பார்வையைக் களங்கமற்றதாகக்கிய பின்பு உட்பிரகாரம் செல்வர். மேலும் மூர்த்தி தரிசனத்தைப் பூசிக்கும்போது அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆண்டவன் வீது பூசகரின் கண்படக் கூடாதென கண்களை மூடியே பூசகர் நிவேதன பூசைகளை நடத்துவர். சில ஆலயங்களில் வாயையே துணியால் கட்டி பூஜை செய்வது வழக்கம். உதாரணமாக சேல்வச்சந்நிதி, கதிர்காமம் போன்ற ஆலயங்களில் காணலாம். மேலும், பூஜை வேளையில் பக்தர்கள் கண்கள் திடீரெனப் படாதிருக்கத் திரைபோட்டு அல்லது கதவைத் தாளிட்டு அலங்கார மூர்த்திக்குப் பூஜை செய்து, பஞ்சாலாத்தி காட்டும் நேரத்தில் திரைநீக்கம் செய்வர். இதற்குப் எதிராக இந்தியாவில் 'பிஜூர்' கிராமத்தில் ஓர் அம்மன் ஆலயமுண்டு. அம்மனை அலங்கரித்திருக்கும்போது கர்ப்பிணிப் பெண்கள் பார்க்கக் கூடாதாம். அந்த அம்மன் விக்ரிகத்தின் பார்வையில் ஏதோ தீய சக்தி

உண்டாம். அவ்வூர் மக்களில் தொன்றுவிட்டு வந்த ஐதீகம் நம் நாட்டைப் பொறுத்தவரை நகர, பட்டினங்களில் நாகரிகமாக வாழும் மக்களிடையேகூட கண்ணூறு, வாயுறு பற்றி-சிறப்பாக சிறுவர், குழந்தைகளை, பொறுத்தவரை-பெற்றார் அதிக கவனமெடுப்பர்.

இக் கண்ணூறு காரணமாக சில பழக்க வழக்கங்கள் பண்பாட்டு முறையில் தொன்றுதொட்டு இன்றுவரை எம்மிடையே இருந்து வருகிறது. இவை சாதி, மத, இன பேதமற்று பொதுவாக நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. கல்யாண வைபவம் போன்ற மங்கள நாட்களில் திருமணத் தம்பதியருக்கு அல்லது வரவேற்பவர்க்கு ஆரத்தி சுற்றி எடுக்கும் வழக்கம் இன்றும் இருந்து வருகிறது. மணமக்கள் அல்லது வரவேற்பவர் மீது விழாவுக்கு வந்தவர்களது கண் திருஷ்டி பட்டுவிடக் கூடாதே என்று ஒரு பரிகாரமாகவே கண்டிப்பாக இந்த ஆரத்தியை எடுக்கிறார்கள்.

அதனை மங்களகரமான ஒரு செயற்பாடென்றும் கருதுவர். ஆலயங்களிலும் ஆராத்தி இவ்விரு நோக்கங்களுக்காகவே எடுக்கப்படுகிறது.

மேலும் புதிய உடுப்பு உடுப்பவர்கள்கூட வேட்டி சால்வை, சேலையின் முன் தலைப்பில் மஞ்சள் தொட்டு வைத்த பின் உடுக்கிறார்கள். புதிய வீடு கட்டுபவர்கள் புதுமனை புது விழா முடிந்ததும் வெள்ளை பூசினிக்காயை வெட்டி திருஷ்டி கழித்து, வீட்டு நாலு மூலையிலும் முன் முகட்டிலும் கட்டித் தொங்கவிடுவர். சிலர் வீட்டு முகப்பு முகட்டில் பூசினி உருளையுள்ள விகாரமான மனித உருவஞ் செய்து நிரந்தரமாகவே ஓவப்பர். இவ்வழக்கங்கள் சிறப்பாக மலையாளத்திலும் பொதுவாக தென்னிந்தியா இலங்கை போன்ற நாடுகளில் காணலாம். இதேபோல ஒரு வீட்டினுள் வருபவரது கண்ணூறு படாதிருக்கவும் சீரும், செல்வமும் கொழிக்கவும் வாயில் படியிலே வலம்புரிச் சங்கு பதித்து வைப்பதும் வழக்கம்.

விவசாயிகள் தாம் விளைவிக்கும் தோட்டம், கொல்லை, வயல்களில் விளையும் பொருட்கள் பார்ப்போர் கண்பட்டு ஊறுபடாதிருக்க வெருளி என்றொரு அலங்கோல உருவத்தை வைக்கோல் பழந்துணி, உடைந்த மண்பானை கொண்டு பொருந்தி நாட்டி வைப்பர். இது இன்று வரையும் கால காலமாக நடந்து வரும் நடைமுறையாகும். மற்றும் கறவைப் பசுக்களில் பால் கறக்கும்போது பிறர் கண் காணாது வீட்டின் பின்புற மறைவிலேயே கறப்பர். பசு, எருது போன்ற வீட்டுப் பிராணிகள் மேல் கண்ணூறு படாதிருக்கவே அவற்றிற்கு வெண்கலம், பித்தளை, உலோகங்களினால் செய்யப்பட்ட மணி சலங்கை, வெண்டயங்களை அதன் கழுத்தில் கட்டித் தொங்க விடுவது வழக்கம். வீட்டில் குழந்தைகளுக்கு நெற்றியில்

கறுத்தப்பொட்டு இடுவது, இடுப்பில் வெள்ளி அரை நாண் அல்லது கறுத்த நூல் அரைநாண் கட்டுவதும் கண்ணூறு பாதிருக்கவே. இதேபோல மலைச் சாதியினர், தெலுங்கு குறவர், என்போர் கிளிஞ்சில் பாசிமணி போன்றவற்றை காது, கழுத்தில் அணிவதும் திருஷ்டி பரிகாரம் தான் என்பர்.

குழந்தை பால் குடிக்கும்போது கண்ணூறு பட்டுவிட்டதை மறுதலவை பால் பருக்கச் செல்லும்போது குழந்தை வெறுப்பதிலிருந்து தாய் அறிந்து கொள்வாள். அதற்கு பரிகாரமாக தயாரித்த பாலில் முதல் இரண்டு மூன்று துளிகளை பூனை, நாய்க்கு கொடுத்த பின் பிள்ளைக்கு பருக்குவாள்.

சிறியவர்களுக்கோ, பெரியவர்களுக்கோ இவ்வித கண்திருஷ்டி கண்ணூறு பட்டுவிட்டால் காய்ச்சல், மண்டையிடி முதலியன தோன்றும். அவர்களைப் பரிகரிக்க வீட்டுப் பாட்டிமாரே சிறந்த வைத்தியர்களாக எமது கிராமத்தவர் கொள்வர். அவ்வித பாட்டி வைத்திய முறையில் வாய் பேசாதவராய் மூன்று காய்ந்த மிளகாய், மூன்று கல் உப்பு, சிறிதளவு கடுகு, கண்பட்டவரின் கால்பட்ட சிறிதளவு மண் சேர்த்து அந்தி மங்கும் வேளையில் சிறு தீ மூட்டி சேர்த்தவற்றை கண்பட்டவரின் தலையை மூன்று முறை சுற்றி தீயின் முன்னால் அவரை இருத்தி சுத்தியவற்றை தீயில் இடுவர். அவை வெடித்து எரிந்தால் கண்ணூறு கழிந்ததாக நம்புவர். பின்பு எரிந்த மிளகாயின் சாம்பலை எடுத்து நோயாளியின் நெற்றியில் பூசிவிடுவர். பின் மூன்று முறை எச்சில் துப்பி கண் தீட்டைக் கழிப்பர். இன்னொரு வகை இரும்புத் துண்டொன்றை நெரும்புத் தணலில் சிவக்கக் காய்ச்சி, ஒரு பாத்திரத்தில் குளிர்ந்த நீரை நிரப்பி சிவக்கக் காய்ச்சிய இரும்புத்துண்டைப் போட்டு 'சுர்' என்ற சத்தத்துடன் வெளிப்படும் ஆவியை திருஷ்டி பட்டவரை முகரச் செய்து, பின் அதே சுடு நீரால் நோயாளியின் முகத்தைக் கழுவி விடுவர். இதைவிட மற்றொரு விதம் அரிசி மாவினால் பொம்மை செய்து அதில் தாமிர நாணயங்களையோ, உலோக வகையிலான நாணயங்களையோ, புதைத்து முச்சந்தியிலே திருஷ்டிபட்டவரை சூள் வெளிச்சத்தில் இருத்தி திருஷ்டி கழிக்கும் வழக்கமும் நம் கிராம மக்களிடையே உண்டு. இன்னொரு விதம் வெள்ளை பூசணிக்காய்க்குள் மஞ்சள் தூளையும், சுண்ணாம்பையும் வைத்து நோயாளியின் தலையை மூன்று முறை சுற்றி முச்சந்தியில் காயை வெட்டி திருஷ்டி கழிப்பதும் உண்டு.

இஸ்லாமியர் சமய குரவர்களாகிய முகால்லிம் ஆலிம்சா கூறி அவரைக் கொண்டே பரிகாரம் தேடுவர். முஹல்லிம் மூங்கிலிலே கிடைக்கும் சிறுதண்டினை தூரிகையாகச் செய்து (இதனை 'கலம்' எனக் கூறுவர்) அரிசியைக் கருக வறுத்து.

கருமையான மை செய்து, அதிலே தொட்டு வெறும் வெற்றிலையிலோ, தளிர் வாழையிலோ அல்லது வெள்ளைப் பீங்கானிலோ 'ஸ்ம்' மாறுவதற்கான வசனங்களை 'கலம்' என்று கூறப்படும் தூரிகையால் அரபு மொழியில் எழுதுவர். அதன் பின் சுத்த நீரினால் எழுதியவற்றைக் கழுவி நோயாளியை பருகச் செய்வர்.

சிங்கள மக்கள் கட்டாடி என்று கூறப்படும் பூசாரி ஒருவரைக் கொண்டு 'ஐஸவக, கட்டவக, மத்துனவா' என்று ஒருவகை கிரியை செய்து கண்திருஷ்டியைக் கழிப்பார்கள்.

ஆதிகாலம் தொட்டு பாரம்பரியமாக இந்திய கேரளா மாநிலத்தில் இக்கிராம வழக்கங்கள் பழக்கமாகி கண்டிப்பாக கடைப்பிடித்து வருவதனாலும், வேறுபல காரணங்களாலும் கேரளத்திலிருந்தே இவ் வழக்கங்கள் எம்மிடையேயும் பரவி உள்ளதெனக் கருத இடமுண்டு.

எது எப்படி இருப்பினும், எமது கிராமிய வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்கும் சில பழக்க வழக்கங்கள் புரிந்தோ, புரியாமலோ வழக்கிலிருந்து வருவதாலும் எமது அனுபவத்தில் கண்ட உண்மை என்பதாலும் அவற்றில் சில அர்த்த புஷ்டியான உளவியல், விஞ்ஞான செயற்பாடுகள் உண்டென்பதையும் மறுக்க முடியாது.

- தினகரன் வாரமஞ்சரி

11.03.1990

தேனவர்கூத்து - மரையுடன் பேரீட்டு ....

வனவாசிகளாக இடத்துக்கு இடம் பெயர்ந்து தம் வாழ்நாட்களைக் கழிக்கும் மக்கள் கூட்டம் உலகெங்கும் அவ்வவ் விடத்துக்கு ஏற்ற தனித்துவமுறையில் வனவாசிகளாக வாழ்கின்றனர். இவ்வகையை ஒத்த ஒரு பரம்பரை மீன் பாடும் தேன்நாடாம் கிழக்கில் மட்டக்களப்பு வனச்சாரலிலே இன்றும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் மலை அடிவாரங்களையும், அடர்ந்த சோலைக் காடுகளையுமே தமது உறைவிடமாகக் கொள்வர். அவர்கள் வாழ்க்கை தனித்துவமானது. இவர்களின் தொழில்களுக்கேற்ற சூழ்நிலை சுவாத்தியம் இருப்பிட வசதி இங்கேயே உண்டு. இவர்களின் பிரதான தொழில் வேட்டை ஆடுவதும், தேன் எடுத்துச் சேகரித்ததுமாகும். காடு முழுவதும் திரிந்து தேனைச் சேகரித்து சுரைகுடு போன்றவற்றில் நிரப்பி வைத்து கிராமப்புற நகர்ப்புற கரையோரங்களில் விற்று பண்டமாற்று செய்வது இவர்களது தொழில். இதனால் இவர்கள் தேனவர் என அழைக்கப்பட்டனர். தேன் எடுக்கும் தொழில் அத்தனை இலகுவானதல்ல. பயங்கரமானது, ஆபத்தானது. அவர்கள் பண்டமாற்றுச் செய்யும் வேளை மொழிகூட சிறிது விசித்திரமானது. பரிச்சயமான ஒரு சிலருக்குத்தான் புரியும் வேறும் ஒரு பகுதியினர் புரியக்கூடிய வகையில் பேசுவார்கள்.

தேனவன்

தேனெடுத்துச் சீவிக்கும் தேனவன் ஒருவன் தன் தொழிலுக்குப் புறப்பட எண்ணும் போதே பூரிப்படைகிறான். தனது வீரப்பிரதாபத்தை பாட்டாக வெளிப்படுத்துகிறான்.

சுரைமுட்டி கொழுவினே
கக்காணைத் தோளிலே
கமந்துமே நல்ல
நடை நடந்து,
தரை தட்ட அரையிலே
சொருகிட்ட கத்தியும்
தலையிலே தோல் தொப்பி
அணிந்து

வரை முட்ட வதை யிட்டு
வைத்திட்ட தேனின்
வகை வகையாக
அகழ்ந்தெடுக்க
மரைமுட்டி மாறிட்ட
மார்பிற் தழும் பொடு
வைரமுடன் வந்து
தோற்றுக்கின்றேனே.

வீரமுடன் இந்த வேடன்
வனத்தனில்
தீரமுடன் நுழைவேன்
நானே
சூரத்தனமும் துடி
துடிப்பும் கொண்டு
கோரமுடன் நுழைவேன்
நானே - வீரமுட
என்னை யெதிர்த்திடும்
வல்லவிலங்கினம்
தன்னை அழித்திடுவேன்
நானே.

சொன்ன மந்திரத்தாலே
துரத்திடும் அவைகளைத்
தாரத்துக் கணுப்பிடுவேன்
நானே-வீரமுட
• உயர்ந்த நெருங்கி
வளர்ந்த வனத்திலே
பதுங்கி நுழைந்திடுவேன்
நானே

பயந்து வெருண்டு
பதுங்கிடும் விலங்கினை
பாய்ந்து அடித்துக்
• கொல்வேன் நானே- வீரமுட
• மலையடிவாரத்தில் சுளை
சுளையாகவே
குலை கட்டித் தொங்கியிருக்கின்ற
பல பல தேன்களை வதை
வதையாகவே
பார்த்துப் பிடுங்கிடுவேன்
நானே - வீரமுட.

போர்

காட்டு மிருகங்களின் மத்தியில் வசிக்கும் இத்தேனவன் ஒரு தினம் மரையுடன் முட்டிப் போரிட்டான். இதனால் இவன் மார்பில் மரையின் கொம்பு குத்திக் காயம் ஏற்பட்டது. அக்காயம் ஆறிய தழும்பு, இன்றும் அவன் மார்பில் இருக்கிறது. தேன் எடுப்பதற்குரிய ஆயுதங்களுடன் தேன் சேகரிக்கும் சுரை முட்டியுடன் தான் காட்டுக்குச் செல்லும் கோலத்தை அழகாகச் சொல்லுகிறான்.

மறுபுறம் தேனவன் குடித்தனம் செய்யும் குடிசையை நோக்கினால் தேனவன் மனைவி படுந்துயர் தெரிகிறது. விடியுமுன் இருட்டோடு புறப்பட்டுச் சென்ற தன் கணவனுக்கு ஒருவித ஆபத்தும் வரக்கூடாதென்று தேனவன் மனைவி இறைவனை வேண்டுகிறாள். இந்த தேனவர் குடும்பத்திற்கு பசுக் கூட்டங்களும், ஆட்டுக் கூட்டங்களுமிருக்கின்றன. பருவ மங்கை ஒருத்தி இவர்களது மகள். அம்மகளை தாய் விளித்து 'கஷ்டப்படுத்தும் பசுக்களிலே பாலை நான் கறந்தெடுக்கிறேன் நீ ஆட்டுக் கூட்டங்களை கூட்டிப்போய் வெட்டையான இடங்களில் மேயவிட்டு வா' என்று கூறுகிறாள் தேனவன் மனைவி. அவையாவும் பாட்டாக வெளிவருகிறது.

வெள்ளி கறுக்க

விடிந்தவர- அந்த

வேளையில் பெருவனம்

போனவற்கு

எள்ளளவும் தன்பம்

இல்லாதிருக்க - என்

இறைவா துணைசெய்ய

வேண்டுமங்கே

காலையில் போனவர்

மாலைவரும்வரை

காத்திருப்பேன் கண்

இமைக்காமல்

சோலை ஓரத்திலே

காளைகள் ஒடுது

துரத்தியிங்கனுப்புவாய்

சின்னப் பெண்ணே,

கன்னிப் பசுவினம் காலால்

உதைக்கும் நீ

கறக்கமாட்டாய் பாலை

நான் கறப்பேன்

புன்னை மரப்பக்கம்
 போன ஆட்டுக் கூட்டம்
 என்ன செய்யுதென்று
 பாராய் பெண்ணே,
 மாவடி முன் மாரி
 வெட்டையிலே குழை
 ஏராளமாயுண்டு
 கேட்டிடுவாய்
 வாயாடி ஆடுகள்
 கூட்டத்தினைக் கொண்டு
 மேயவிட்டங்கே
 இருந்திடு நீ.

ஆடுகள்

சின்னப் பெண் தனது தாயின் சொற்படி மேய்த்துச் செல்கிறாள். அங்கே பற்றைக்குப் பற்றை பதுங்கி இருக்கும் மிருகங்களின் கண்களிலே படவொட்டாமல் கவனமாகவே மேய விட்டிருக்கிறாள். ஆடுகளின் போக்கிலே தேனவன் மகள் பாடிக்கொண்டே செல்கிறாள்.

ஆடி அசைந்ததைந்த
 - ஒன்றாய்க்
 கூடிச் செல்லும் ஆடுகளே
 காடுவருகுதங்கே
 - மெத்தக்
 கவனமாய்ச் செல்லுங்களே.
 வெள்ளை வெள்ளைப்
 புள்ளிபோட்ட
 - எத்தன்
 உள்ளம் கவர்ந்தகுட்டி
 துள்ளித்துள்ளி
 ஒடிவாடா - குழை
 அள்ளி அள்ளித்
 தாறேன் வாடா.
 ஈறல் பற்றை ஒரத்தாலே
 - நீங்கள்
 போற நல்ல புத்தியில்லே
 கோரப்பல்லு மிருகம்
 வந்து - உம்மை

கொன்று தின்னப்
 பார்த்திடுமே.
 ஆகா இந்த வெட்டையில
 - நல்ல
 தாராளமாய்
 மேய்ந்திடுங்கோ
 வேகாவெய்யில்
 எறிக்குதிங்கே - இந்த
 வாகை நிழலில்
 நானிருக்கேன்.

காட்டுக்குப் போன தேவன் தேன்காட்டிலே தேனீக்கள் தேனைச்
 சேகரிக்கும் முறையினையும், அவை தேன் கூடுகளைப் பாதுகாக்கும்
 வகையினையும் இடங்களையும் பாட்டால் விவரிக்கிறான். நாவல், இலுப்பை, நுரை,
 பாலை மரங்களின் பூவிலிருந்து தேனீக்கள் தேனைச் சேகரிக்கின்றன என்றும்
 மலை இடுக்குகளிலும், மரக் கொம்பர்களிலும் தேன் கூடுகளை
 வைக்கின்றனவென்றும் எடுத்துக் கூறுகிறான். “செந்தேனே உன்னை எடுத்துச்
 செல்லவந்தேனே” என்று களிப்புடன் கவிபாடுகிறான். தேன் இனிமை தரும்
 தெம்மாங்கு பாடுகிறான் தேனவன். அவன் சரீரத்திலும் தேனின் இனிமை
 சொட்டுகிறது.

வளர்ந்த பெரு
 மரங்களிலே
 மலர்ந்த நறும்
 மலர்களிலே
 இருந்த துளிதுளியான
 செந்தேனே - உன்னை
 எடுத்துச் செல்ல
 நானும் இங்கு வந்தேனே

பூச்சிக் கூட்டம்
 ஆயிரமாய்ப்
 போபெயடுத்தப் பக்குவமாய்
 சேர்த்திப் பாதுகாத்து
 வைத்த செந்தேனே -
 உன்னைத்
 தேடியோடியானும்
 இங்கு வந்தேனே

நாவல் மரம்
 இலுப்பை மரம்
 நல்லினப்பு நுரை மரங்கள்
 பாலை மரப்பூ விலிருந்த
 செந்தேனே - உன்னைப்
 பார்த் தெடுக்க
 நானும் இங்கு வந்தேனே

ஆறு கல்லுத்
 தூரம் இருந்தும்
 அள்ளிக்கொண்டு
 சேர்த்து வைத்த
 நானும் நல்ல இனிப்புமுள்ள
 செந்தேனே - உன்னை
 நானும் எடுத்துச்செல்ல
 இங்கு வந்தேனே

மலை இடுக்கு வழிகளிலும்
 மரத்தின் உயர்
 கொம்பரிலும்
 துளைகளிலும் சேர்த்து
 வைத்த செந்தேனே -
 உன்னைத் தூக்கிச் செல்ல
 நானும் இங்கு வந்தேனே

அணி அணியாய் ஆயிரமாய்
 மணிகள் போன்ற
 பூச்சிகளால் துளிதுளியாய்
 சேர்த்து வைத்த
 செந்தேனே - உன்னைத்
 துயரமின்றி தூக்கிச்
 செல்ல வந்தேனே

கண்ணைப்போல
 சின்னச் சின்னக்
 கனிந்திருக்கும்
 வதைகளிலே
 பொன்னைப் போல
 நிறைந்திருக்கும்
 செந்தேனே - உன்னைப்
 பொத்திப் பிழிந்தெடுக்க
 இங்கு வந்தேனே

என்னைப் போல
 மனிதர்கட்கு
 இனிமையூட்டும்
 மகிமையுள்ள உன்னைப்
 போலயாரும் உண்டோ
 செந்தேனே - உன்னைக்
 கன்னம் வைத்துப்போக
 இங்கு வந்தேனே

மக்கள் நல்லவாழ்வினுக்கும்
 மருந்து பல
 பொருள்களுக்கும்
 தக்கதான தேவையுள்ள
 செந்தேனே - உன்னை
 தாவி எடுத்துப்போக
 இங்கு வந்தேனே

பக்குவமாய் உன்னைப்பலர்
 மிக்க மரியாதையுடன்
 பார்த்துப் பராமரிப்பார்
 செந்தேனே - உன்னைச்
 சேர்த்தெடுத்துச் செல்ல
 இங்கு வந்தேனே

பதறுகிறாள் பாவை

மாலை நேரம் வந்துவிட்டது. காட்டுக்குப் போன கணவன் இன்னும் வீட்டுக்கு வரவில்லையே என்று பதறுகிறாள் தேனவன் மனைவி. அதோடு வீட்டு வேலைகளையும் கவனித்து நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது. இவர்கள் வீட்டிலே

மாண்குட்டி ஒன்றும் வளர்கிறது. பாலைத் தயிராக்கி மோர் கடைந்து நெய் எடுக்கும் வேலையும் நடைபெறுகிறது. கணவன் கொண்டுவரும் தேனையும் சேர்த்து வைக்க சுரைமுட்டியும் காய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இறைச்சித் துண்டுகளும் உலர்ந்திருக்கின்றன. கிழங்கு வகைகளும் நெருப்பில் வேகின்றன. இந்நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் பொதிந்த கவிதைகள் தேனவன் மனைவியின் வாயிலிருந்து தேனாக வெளிவருகின்றன. அது எமக்கும் சுவை தருகின்றன. பாடுகிறாள்

மாலைநேரம் வந்ததடி - நம்
மனசும்மலர்ந்திடலாச்சுதடி
சோலை நடுப்போன
உந்தன் அப்பா
சாலவே வந்து சேர்வாரடி

வேலை பல
முடிந்திடுவோம் - அந்த
வீடலைப் பகவுக்கு
தீனை வைப்போம்
காலைகளைக் கூட்டிச்
சுத்தஞ் செய்து
கன்று காலியை
அடைத்திடுவோம்

பாலைக் காய்ச்சிக் கலந்து
வைப்போம் - அவர்
பக்குவமாகவே
குடிக்க வென்று
மோரைக் கடைந்து
நெய்யைத் திரட்டி
முட்டியிலே
சேர்த்தடைத்து வைப்போம்

மான் குட்டி நல்லாய்
துள்ளுதடி - அதை
மடக்கியே கொண்டு
கட்டிடடி
தேன்முட்டி நல்லாய்
காயுதடி - அதைத்
திருப்பி மறுபக்கம்
துண்டு துண்டாய்
வைத்திடடி

வெட்டி வெயில்லே
 சூட்டிலே வைத்த
 இறைச்சிகளைக்
 கொண்டுவந்து இதில்
 சேர்த்திட்டி - நாங்கள்
 கொண்டு செல்ல
 குறிபார்க்குதடி

கன்றுகளைப் பிடித்து அந்தக்
 கணுக்களில் கட்டி
 ஒட்டியேவை
 நன்றாக விளைந்த
 கிழங்குகளை
 நாலைந்தை
 எடுத்தடுப்பிலே வை
 குறிப்பு -
 காலை - மாட்டு தொழுவம்
 குறி - காகம்

களை ஆறல்

எங்கும் இருள் பரந்து கொண்டிருக்கிறது. வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தான் தேனவன். மனைவி, மகளுக்கோ, அளவிலா ஆனந்தம். தேனவன் மனைவி தனது கணவன் தேனவனுக்கு ஆகவேண்டிய சிரம பரிகாரங்களை தீட்டுதிடு எனச் செய்து களை ஆற்றுகிறார் தேனெடுக்கப்போன இடத்துச் சேதிகளை விசாரிக்கிறான். ஒவ்வொன்றும் அவளுக்கு புதுமையும், மகிழ்ச்சியும் தருகிறது. மேலும் அவள் கணவன் கொண்டுவந்த பாலைப்பூ தேனை அவாவுடன் எடுக்கிறாள். “அந்தக் காட்டிலே வனவிலங்குகள் உண்டல்லவா? உங்களுக்கு அவற்றினால் ஏதும் இடர் ஏற்பட்டதா?” என்று வினவுகிறாள். இதைக்கேட்ட தேனவன், “பட்டமரக் கொம்பிலே உள்ள தேனை மரத்திலேறி வெட்டும்போது கீழே ஒரு நாகம் வந்து என்னை குறிவைத்து படமெடுத்தது, நானா அதற்குப் பயந்தவன். மரத்தில் இருந்து குதித்தன், இடுப்பிலிருந்த தத்தியை உருவினேன், வெட்டினேன் மூன்று துண்டாக நாகம் மடிந்தது” என்று கூறினான். தன் கணவனின் வீரப் பிரதாபத்தைக் கேட்டு உள்ளம் பூரித்த மனைவி “சாமி எம்மைக் காப்பாற்றினார்” என்று கூறி மனநிம்மதியடைகிறாள். தேனவனும், மனைவியும், கேள்வியும் பதிலுமாக பாடுகின்றனர். பாடலும் அவ்விதமே அமைகிறது.

வாராயோ வாராயோ
என் கணவா - நான்
வழிபார்த்திருந்தேனே
என் துணைவா
பேரான வனந்தனில் போனீரென்று - நானும்
நேராத நேர்த்திகள்
வைத்தேனையா

ஒற்றடிப் பாதையு
மில்லா ஈறல்
பற்றை வனந்தனில்
நான் நுழைந்தேன்
அக்கம் பக்கம் யாவும்
விலங்கினங்கள் - உந்தன்
அன்பின் வலி
என்னைக் காத்தது

காட்டில் தனிவழி
போனீரென்று - இங்கு
வீட்டில் என் மனசு
நிலைக்கவில்லை
பூச்சிலங்குகள்
நிர்ப்பந்தங்கள் - உமக்
காச்சோ அல்லவோ
என நானறியேன்

மலையின் இடுக்கொன்றில்
தேனைக் கண்டேன் - அங்கு
மடிகளில் நடந்து
அருகே சென்றேன்
தொலைவில் விரிநாகம்
ஒன்றைக் கண்டேன் - ஒரு
துயர் ஏதும் எனக்கில்லையடி

பாலைப்பூ தேனிதோ
நிறைந்திருக்கு - அங்கே
சோலைநடுவினில்
போனதுண்டோ
ஆளைக்கொல்லும்
விலங்கினங்கள் - ஒன்றும்
அங்கும்மை
காணாதொழிந்தனவோ

10780

பட்டமரக் கொம்பின்
உச்சியிலே - இது
கொட்டுக் கொட்டாய்
வைத்ததேனல்லவோ
கெட்டொன்றில் ஏறினேன்
நாகமொன்று - என்னை
கீழேவந்து நின்று
மரட்டியதே
சட்டென்று குதித்தேன்
கீழ்வரம்பில்
தாவியே வெட்டினேன்
இரண்டாக
வெட்டொன்று விட்டேன்
இடுப்பினிலே - அங்கு
வீழ்ந்து தொலைந்ததே
மூன்றாக

சாமி நம்மைக்
காத்தார் என் கணவா
பூமியில் நாம்
குற்றம் செய்தோமா
சீனியிலும் இந்த
இன்பம் இல்லை - இனி
நாமே களிப்புடன்
வாழ்ந்தீடுவோம்

இப்படியே தேனவர் வாழ்க்கை ஒரு கூத்தாக அமைகிறது.

- தினகரன் வாரமஞ்சரி

29.11.1987

கண்ணீர் சிந்தும் கணவன்மார்

இறைவன் ஒருவன் முற்பிறப்பில் செய்த ஈகை, தயை, இரக்கம், கருணை, பச்சாதாபம், அன்பு, பண்பு, நாணயம் போன்ற புண்ணியங்கள் கரும் காரியங்களால் ஒருவன் இப்பிறவியின் பதினாறு பேறுகளையும் பெற்று சீரும் சிறப்புமாய் வாழச் செய்கிறான். இறைவனிடம் இவையனைத்தையும் பெற்றவன் உலகில் வாழும் போது, பாவங்களைச் செய்யாது, மீண்டும் புண்ணிய கருமங்களையே செய்கிறானா? என்பது அவனுக்கு அதே இறைவனால் நிர்ணயிக்கப்படும் 'திருமணம்' என்னும் பரீட்சையாகும். இதனால் தானோ என்னவோ திருமணங்கள் எல்லாம் மோட்சத்தில்தான் நிச்சயிக்கப்படுகின்றன. என்றார்கள். 'ஆசை அறுபது நாள் மோகம் முப்பது நாள்' சென்றதும் முந்தானை முடிச்சுப் போட்டதுமே அகத்தாள் சிறிது மூர்க்கத்தனத்துடன் வாழ்க்கையை ஆரம்பித்து விடுகிறாள். அவசியம் ஏற்பட்டால் பாடசாலைப் பிரம்புக்குப் பதில் அகப்பையும் ஆயுதமாவதுண்டு. இது போன்ற அனுபவங்கள் அக்கம் பக்கம் வீடுகளில், ஏன் எங்கள் சொந்த வீடுகளிலுமே நடைபெறுவதையும் நாம் கண்டு கேட்டு அனுபவித்துள்ளோம். வீட்டுக்கு வீடு வாசல்படிதானே.

வெளியே சென்று சற்று காலதாமதமாகி வரும் கணவனை எதிர்நோக்கி வரவேற்கும் இல்லத்தரசிகள் பலர் எங்கே போயிருந்தீர்கள்? ஏன் இவ்வளவு தாமதம்? வீடு ஒன்று இருக்கென்ற நினைப்பிருக்கா? என்று சரமாரியாக கேள்விகளை தொடுத்து வரவேற்புரை வழங்கப்படுவது சர்வ சாதாரணம். பாவம் கணவன் கட்டியவன் தானே வேலைத்தலத்தில் என்ன சிரமப்பட்டானோ? அல்லது வேறு ஏதும் பிரச்சினைப்பட்டு வந்திருப்பாரோ? என்று கிஞ்சித்தும் சிந்திப்பதில்லை. இவற்றை நினைக்கும்போது மகாத்மா காந்தியடிகளின் கருத்துரை ஞாபகத்துக்கு வருகிறது.

‘பெண்களுக்கு வலிமை

குறைவுதான் -

ஆனால்

பெண்களிடம் உள்ள

துணிச்சல் ஆணுக்கு

உள்ளதைவிட

அதிகம்’

ஆம், பேச்சு வழக்கில் கூட பெண்கள் நினைத்தால் செய்ய முடியாத காரியம் ஒன்றில்லை. அவர்களின் துணிவே அதற்குத் துணை என்பர். விவேகானந்தர் மேலும் ஒருபடி உயர்த்தி, 'பெண்களை பராசத்தியின் திருவடிவங்களாகக் கொண்டு அவர்களை வழிபடுபவனே உண்மை சக்தி உபாசகனாவான்.'

இது மட்டுமா பேரறிஞர் ரியூட்டர் நிக் எவ்வளவு புத்திசாலியான ஆணும் ஒரு பெண்ணிடம் ஏமாறுகிறான். அதே வேளை எவ்வளவு ஏமாளியான பெண்ணும் ஆணிடம் எச்சரிக்கையாக இருக்கிறாள்.

இன்று நேற்றல்ல காலங்காலமாக நடந்து வருகிற நிகழ்ச்சிகள்தான் இது. எத்தனையோ மாமேதைகளைக் கூட மனைவிமார் ஆட்டிப் படைத்தனர் என்று சரித்திரம் கூறுகிறது. அறிஞர்கள், மேதைகள், விஞ்ஞானிகள் குடும்ப வாழ்க்கையில் தம் மனைவியின் இராட்சத கொடுமைகளுக்கு ஆளாகி சீர் அழிந்திருக்கின்றனர். என்பதும் அறியக் கிடக்கிறது. இவர்களில் ஒருவர் கிரேக்க தத்துவஞானி சோக்கிரட்டீஸ். ஒரு முறை தனது நண்பர்களுடன் மேதை சோக்கிரட்டீஸ் உரையாடிக் கொண்டிருக்கையில் காட்டுக்கத்தாக கத்தி முழங்கிய அவரது மனைவியாள் அவர்களைக் கட்டளையிட்டு கலைத்துவிட்டார். மனம் நொந்துபோன சோக்கிரட்டீஸ், மறுநாள் வீதியோரத்தில் தன் கலந்துரையாடலைத் தொடர்ந்தார். அவர்களின் கலந்துரையாடலைக் கண்ட அவர் மனைவி கொதித்தெழுந்து, மாடி மீதேறி நின்று ஒரு வாளி நீரைத் தன் கோபம் தீர கணவனின் தலைமீது ஊற்றி அபிஷேகம் செய்தாராம். பொறுமைக்கும் மேதையான சோக்கிரட்டீஸ் புன்சிரிப்புடன் 'இடி முழக்கத்தின் பின் மழை பொழிவது இயற்கை தானே' என நகைபுடக் கூறினாராம்.

இதே வகையில் உலகப் புகழ் படைத்த மாவீரன் அமெரிக்காவின் அன்றைய ஜனாதிபதி ஆபிரகாம் லிங்கனுக்கும் குடும்ப சுகம் இருக்கவில்லையாம். அது மட்டுமல்ல உலகப் புகழ்பெற்ற அறிஞரும் ரஷ்ய நாவலாசிரியருமான டால்ஸ் டாய்ஸ்கு வாய்த்த மனைவி கூட கொடுமையும், கண்டிப்பானவளாகவும் இருந்தாளாம். மனைவியின் கடிடனைக் கொடுமைகளைத் தாங்க முடியாது உபத்திரவப்பட்ட டால்ஸ்டாய் ஆருமற்ற அனாதையாக தனது 83 வது வயதில் இறக்கும்போது கூறிய வார்த்தைகள் கண்ணீர் உகுக்கும். 'என் மனைவிக்கு என் உடலை தொடவோ, காட்டவோ வேண்டாம். இறக்கும் போதாவது எனக்கு நிம்மதி வேண்டும்.' இது அவரது இறுதி வார்த்தை.

பெண்களைப் பற்றி யாரோ கூறியது - 'பெண் எந்தக் காலத்திலும் அசைந்து ஆடிக் கொண்டு இருக்கும் நாணலைப் போன்றவள். ஆனால் பெரும்

புயல் காற்றிலும் ஒடிந்துவிழுமாட்டாள். அத்தனை மன உறுதியுள்ளவள் பெண். பெண் என்றால் பேயும் இரங்கும் தானே.’ *

இன்னுமொருவர் கூறியது - ஆண்களைவிட பெண்களுக்கு பசி இரண்டு மடங்கு, புத்தி நாலு மடங்கு, ஆசை எட்டு மடங்கு, எண்ணங்கள் பதினாறு மடங்கு.

இவை எத்தனை அனுபவ வார்த்தைகளே. இதிலிருந்து பெண்கள் எவ்வளவு சக்தியும், துணியும், சாதுரியமும் கொண்டவர்கள் என்பது புலனாகின்றது. இதைத்தான் சைவசமயிகள் ‘சக்தி இன்றேல் சிவனில்லை’ என்ற தத்துவ வார்த்தையாகக் கூறுகிறார்களோ தெரியாது.

இவற்றையெல்லாம் சிந்திக்க எனக்கு இருப்புக் கொள்ளவில்லை. ஒரு சிலரிடம் மனம் விட்டுப் பேசித்தெளிய வேண்டும் போலிருந்தது. வெளியேறி முதலில் சந்தித்த பிரமுகர்...

திரு.எஸ். பண்டிதர் பரிமேலழகர் - அதையேன் கேட்கிறியள்? காலையில் கூட நம்ம குழந்தையைத் தாலாட்டினாள் என் மனைவி. பாடலைக் குழந்தை விளங்கியிருக்காது என்றாலும் என் மனையாளின் ஏகாந்தப் போக்கும், அதிகாரத் தொனியும் பெண் வார்க்கத்தின் அதிகாரத் தொனியும் அந்தப் பாட்டில் பளிச்சிட்டது. ஏன் தாலாட்டைத்தான் கேளுங்க -

‘அம்மான் அடிச்சாரோ

ஆவரசங் கம்பாலே

மாமா அடிச்சாரோ

மாவிலங்கந் தடியாலே

அடிச்சாரைச் சொல்லிஅழு

ஆக்கினைகள் செய்துவைப்பேன்....’

‘ஆக்கினை’ என்றால் ஆணை இடுதல் என்பது பொருள். ஆகவே அதிகாரம் செய்யாமல் பெண்களால் இருக்கமுடியாது. தூரப் போவானேன் பெண் வார்க்கம் இன்னும் கேளு தம்பி இராமாயணத்தில் வரும் கைகேயி என்ற கதாபாத்திரம் நமக்கு எதை உணர்த்துகிறது? இராமாயணத்திலிருந்தே பெண்கள் அதிகாரம் ஆரம்பித்துவிட்டது. அதிகாரம் என்பது பெண்களுடன் கூடிப் பிறந்திருக்க வேண்டும். கேள் தம்பி.

ஏதாவது யாப்பு, அணி என்று வீட்டில் படித்தாலோ வீட்டுக்கு வரும் சக பண்டிதர்களுடன் கலந்துரையாடினாலோ அன்று படுக்கைக்குப் போகும்வரை ஒரே

தொண தெண்ணப்பு. உங்க யாப்பும் அணியும் அதை தூர எறிந்திட்டு ஏதாவது நாலு பிள்ளைகளுக்கு பாடம் சொல்லி நாலு காசு தேட வழியப்பாருங்க. நாலு பேரைப் பார்த்தாவது ஏதாவது பிழைக்க வழி தேடுங்கோ. பேச்சுக்கு மட்டும் பண்டிதர் பெண்சாதி 'ஊர்துவக்கம் வீடு பட்டினி' என்று சும்மாவா சொன்னாங்க. 'சும்மா இருந்தா சோறாகுமா - வாடா சித்தா காலாட்ட' என்ற மாதிரி கல்லாட்டமாக ஒரு யோசினையும் இல்லாமல்... என்று ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலம் செளபத்தினி. இதை 'யாருக்கெடுத்துரைப்போம்? யாரை நொந்தழுவோம்? இறைவா கச்சியேகம்பனே' ம்.... சுருக்கமாச் சொன்னால் பெண்களால் அதிகாரம் செலுத்தாமல் இருக்க முடியாது.

சேரி சோலை முத்து -
கடலை வியாபாரி

அதையேன் கேக்கிறீங்க சாமி வீட்டுக்குப்போறதென்றாலே கழுத்தில் சுருக்கு போடுற மாதிரிங்க. நானோ அன்றாடங்காச்சி அன்னிக்கு உழைச்சா உண்டு. இல்லைன்னா... ம் சொல்றேன். கேளுங்க, எனக்கு தெரிஞ்ச தொழில் இது தாங்க. பெரிய முதலிட்டு யாவாரம் பண்ண எங்கிட்டே துட்டிலிங்க. சின்ன முதல்லோட யாவாரம் நாலு 'சேர்' கடலை வாங்கி அவிச்சு, அதுக்கேத்தாப்பலே பச்சை மிளகாய் காஞ்சு கொச்சிக்காய் வெட்டிப் பொரித்து, வண்டியிலே இந்த எம்மா வெயிலில தள்ளுட்டுப் போனா ரூபா பத்தோ பதினைந்தோ தேறும். ஐயாக்கு பொய் சொல்லுவானேன். வேலை முடிச்ச அலைஞ்ச அலைஞ்ச வந்த களைப்பில் உடம்பு வலிக்கா ஏதாவது இரண்டோ மூன்றோ ரூபாக்கு ஏதாவது கொஞ்சமா பாவிச்சிட்டு, நேராக வீட்டுக்குப் போவேணுங்க. வாசப்படியிலே நிக்கிற நம்ம சம்சாரம் நம்ம புருஷன் களைச்சவற்றானே, எம்பாட்டு மழை, வெய்யில நனைஞ்சவாரானே என்று நெனைக்காம பத்திரகாளியாட்டம் காத்தா பீத்தா என்று கண்டபடி என்னைத் திட்டுவா. நான் ஒண்ணுமே பேசமாட்டேங்க. ஓரமா கடலை வண்டியை நிறுத்திட்டு சாமி ஈறையிலே சித்தே களை ஆறுவேன். அப்ப கூட நம்ம சம்சாரம் சும்மா இருக்கமாட்டாதுங்க, 'நீ உழைக்கிற ஒசத்தியில கன்றாவி குடிவேறையா? இந்தா நாளையில இருந்து நான் கடலை அவிச்ச தரமாட்டான். உம்பாட்டில நீயே அவிச்சுக்க' என்னு கண்டிசன் போட்டிட்டு தம்பாட்டில போயிடுவா... தலை விதின்னு இருந்திடுவேன். சும்மா இல்ல சாமி சம்சாரம் இப்பிடின்னு தெரிஞ்சா சத்தியமா கல்யாணம் பண்ணியிருக்கவே மாட்டேன்க. இந்த ஜென்மங்களே இப்படித்தாங்க கசுமாலங்கள் ஏதோ நம்ப குடும்பத்தை அந்த மாரியாத்தா தான் காப்பாத்தனுங்க...

ரி. தேவபாலன்

பத்திரிகையாளன்

பேஷ் பேஷ் கேளுங்கோ என்று தீருமோ இந்தப் பிரச்சினை இன்று கூட என் மேசையிலே ஏராளமான கட்டுரைகள் பிரசுரத்துக்கு வந்தது. எல்லாமே 'பெண்கள் சமத்துவம்' என்ற தலைப்பில் வந்து குவிந்திருக்கிறது. எல்லாமே பெண்கள் சமத்துவம் தேவை என்ற சார்பில் எழுதி அனுப்பியிருக்கிறாங்க. அதிகப் பேர் ஆண்களே எழுதியிருக்கிறார்கள். அவற்றைப் படித்ததும் எனக்கு உள்ளூரச் சிரிப்புதான். ஆனா ஒன்று எனது பரந்த அனுபவத்திலே இது புதிதல்ல. நேயர்கள் பலர் வாதப்பிரதிவாதமாக எழுதியும் இருக்கிறார்கள். கருத்தரங்குகள் கூட நடத்தியிருக்கிறார்களாம். இவற்றையெல்லாம் ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்த்தால் ஒருசில உண்மைகள் புலப்படுகின்றன. தனக்கு உரிமை இருக்கிறது அதைக் காட்டிக் கொள்ளாவிடில் தன்னை ஒருவரும் மதிக்கமாட்டார்கள் என்ற தாழ்வு மனப்பான்மையினால் உருவெடுத்த 'எழுச்சி' அதிகாரம், அகங்காரம், ஆணவமாகப் பிரதிபலிக்கிறது. எதுவாயிருப்பினும் ஒரு வீட்டில் ஒரு காரியத்தைச் செய்ய நியாயமான அளவு பெண் அதிகாரம் இருக்குமேயானால் கணவனும் ஓரளவு விட்டுக் கொடுக்கலாம் தான். எல்லாவற்றிற்கும் ஆண் 'ஆமாம்' போட நேர்ந்தால் அவன் நிலை பரிதாபத்துக்குரியதே என்றாலும் பெண்களால் அதிகாரம் செலுத்தாமல் இருக்க முடியாது. இதனை எதிர்க்கும் கண்ணீர் சிந்தும் கணவன்மார் ஒன்றுசேர்ந்து ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலம் செய்தாலும் வியப்பில்லை. ஐயையோ நேரமாச்சு வீட்டில் என் அகத்தாள் என்ன சொல்லுவாளோ?....

ரி. முருகமூர்த்தி

அனெக்ஸ் வீட்டுவாசி

அதேயேன் கேக்கிறியள், தனக்கெண்டு நாலு சுவருக்கிடையில் அறை இருந்தால் அதைப் போல சுவர்க்கம் வேறை கிடையாது. எங்க வீட்டு சொந்தக்காரி அம்மாளின் கொக்கரிப்பைக் கேட்டுக் கேட்டு சலிச்சுப்போச்சு அப்பாவி அந்த வீட்டு சொந்த வீட்டுக்காரி மனிசன் அவர் மகானுபாவர். குடியிருப்பவர்களின் குறையை பெரிதான மாடி வீடு கட்டினதாக எடுத்துக் கொள்ளமாட்டார். கண்டும் காணாதவர் போல நடக்கும் சாது. அம்மாளோ வீடு ஒரே குப்பையைக் கொட்டி வைச்சிருக்கிறீங்க? சுத்தமா வைச்சிருக்கத் தெரியாதா? காட்டு மிராண்டிகள் என்று நச்சரித்துக் கொண்டே இருப்பாள். ஒரு வசனம் சொல்லவாய் எடுத்தால் போதும் இந்த வீட்டுச் சொந்தக்காரி நான்தான். ஐயா அல்ல ஐயாவுக்கு உலகமே தெரியாது. இங்க இருக்க விருப்பமில்லாட்டி வீட்டைக்காலி பண்ணுங்கோ, வேறு பேச்சில்லை, இது அம்மாளின் அதிகாரத்

தோரணை. எகிறி விழுந்த அம்மாளைக் கண்ட எஜமான் வீட்டறையுள் கண்மூடி அல்ல காது மூடி மௌனியாக இருப்பார். இதைவிட என்ன சொல்ல. தம்பி, பெண்களால் அதிகாரம் செலுத்தாமல் இருக்க முடியாது.

திருமதி பவானி இராஜகோபால்

ஆசிரியை

சொல்கிறேன் கேள் தம்பி, குழந்தைகள் நல் வழியில் செல்ல நற்பழக்க வழக்கங்கள் பழக 'அதைச் செய்யாதே இதைச் செய்யாதே' எனத் தாயார் (நான்) சொல்லி பிள்ளைகளைக் கட்டுப்படுத்தினால் அதைத் தகப்பனும் ஏற்கத்தான் வேண்டும். தாய் தன் பிள்ளைகளை பாசத்தின் நிமித்தத்தால் தான் கண்டிப்பாக வளர்கிறாள். தந்தை பாச மேலீட்டால் அதைத் தடுப்பது தவறு. மேலும் குடும்பத் தலைவன் குடும்பத் தலைவியை மதிக்காவிடில் குழந்தைகள் தாயாரை மதிக்காதே. ஒத்துக் கொள்கிறீர்களா?

எஸ். பாலேந்திரன்

நடிகர்

இதில் என்ன சொல்ல இருக்கு, நானொரு கலைப் பைத்தியம். கடந்த பல வருடங்களாக மேடை வானொலி என்று நடித்து வருகிறேன். ஏதோ நல்ல நடிகன் என்ற பேரும் கிடைச்சிருக்கு. நடிச்சுக் கொண்டே இருக்கிறேன். அதை நம்ம சம்சாரம் ஒத்துக்கிறதாயில்லை. காரணம் நான் அதிகமாக வானொலி நாடகங்களிலே காதல் காட்சிகளில் நடப்பதைக் கேட்டப்புறம் அவ மனமே சரியில்லை. ஒலிப்பதிவுக்காக சில சமயங்களில் லேட்டாய் வந்துட்டாப் போதும் எரிமலையா எரிந்து விழுகிறா. அதுமட்டுமா 'இனிமே' நாடகமொன்றும் நடிக்கக்கூடாது' என்று கண்டிஷன் கூட போட்டிட்டா. 'நேர வழிக்கு வீட்டுக்கு வாறதில்லை. வீட்டு எண்ணமில்லை. வாழ்க்கையே நாடகம் என்ற நினைப்பா இனி இந்த வீட்டில் நாடகம் என்ற நினைப்பா இனி இந்த வீட்டில் நாடகம் பற்றி பேசவே வேண்டாம் ஆமா' இது எனது சகதர்மினியின் ஆணை. அதுதான் யோசிச்சுக்கிட்டு இருக்கேன். இதுதான் என் தலைவிதி என்றால் ஆரை நோவது?

கே. பொன்னம்பலம்

பென்சனியர்

[ஓய்வூதியம் பெறுபவர்]

தம்பி, நான் சொல்லுறதை கேளுங்கோ, மனிதன் விவசாயத்தையோ கைத் தொழிலையோ செய்கிறவன் இறுதிகாலம்வரை - அதாவது இறக்கும்வரை செய்யலாம். இந்த அரசாங்க உத்தியோகம் பார்த்துவிட்டு, இறுதியில் பென்சன்

எடுக்கிற காலம் இருக்கே... மாதம் முழுவதும் வீட்டு முகட்டை அண்ணார்ந்து பார்த்தபடி இருந்துவிட்டு, பென்ஷன் கிடைக்கிற திகதி கியூவிலை நின்று ஏதோ கிடைக்கிறதை வீட்டுக்கு கொண்டு வந்தால் எனது வீட்டுடையாள் பத்திரகாளியாய் மாறிவிடுவாள். 'நீங்களே இதைக் கொண்டுபோய் சமைக்கிறதுக்கான சாமான் சண்டிகளை வாங்கி வாருங்கோ. இண்டைக்கு சாமான் விக்கிற விலையிலை இதைக்கொண்டு போய் என்னாலை வாங்க முடியாது. மாதம் முழுவதும் எலியாட்டம் வீட்டுக்குள்ளை படுத்துக்கிடந்துட்டு, இண்டைக்கு ஏதோ ராசா மாதிரிப் பேச உசார் வந்திட்டுது. நீங்கள் ஒரு நேரம் தேத் தண்ணி குடிச்சாப் போதும், நானும் ஒரு கட்டை இருக்கிற மட்டை குறைவில்லாமல் அவிச்சப் போடுறன். அது தெரியாது. ஏதோ பென்சன் கூடுது எண்டு சொன்னீங்களே எங்கே? சும்மா வெறுவாய் சப்புறதுதான் தெரியும்' தம்பி இப்பிடி ஓய்வு பெறுபவனும் ஓய்வூதியம் பெறுபவனும் படும்பாடு சொல்லி முடியாது.

ஆர். வெங்கடேச சர்மா

சாத்திரியார்

இதில் என்னங்க, எல்லாம் ஜெகதம்யம், 'முருத்பிண்டம் ஏகம் வெகுபாண்ட ரூபம்', 'இட்டமுடன் என் தலையில் இன்னபடி என்றெழுதி விட்ட சிவன்....' வழி எல்லாம் நடக்கும். 'தாரமும் குருவும் தலைவிதிப்படியே' ஓம் நாராயண.

நந்தாவதி பெரேரா

ஆயா

என்னங்க அந்த அம்மா வீட்டில் வேலை கஷ்டம். அங்க அந்த அம்மா ஐயாவை ஏசுவாங்க. அந்த ஐயா நல்ல தொர. அம்மா பொல்லாதவங்க. நசராணி கெட்ட பேச்சு பேசுவாங்க. அங்க நான் வேலைக்குப் புரியமில்லை. மம கமட்ட யனவா.

அத்தனையும் கேட்ட என் தலை சக்கரமாய் சுழன்றது. வீட்டுக்குச் சென்ற நான் சாய்வு நாற்காலியில் 'படமுடியாது இனித்துயரம்' என சிறிது அசந்து அயர்ந்தேன். ஊர் சுற்றி வந்த எனக்கு தாக சாந்தியாக ஒரு வேளை குளிர்ந்த ஜலம் தான் எனது அகத்தானின் தண்டனை.

(உண்மை கலந்த கற்பனைச் சித்திரம்)

- தினகரன் வாரமஞ்சரி

16.04.1989

தமிழரின் பாரம்பரிய விளையாட்டு - “வண்டிச்சவாரி”

நேற்று பிரமோதூத வருடம் பிறந்தது. தமிழ் - சிங்கள, இந்து, பௌத்தர்கள் பாரம்பரியமாக கொண்டாடும் புதுவருடத் திருநாள். இன்றும்புமல்ல. இந்த சித்திரை மாதம் முழுவதுமே கொண்டாட்டங்கள், களியாட்டங்களுக்கே குறைவில்லை. நல்லன செய்தலும் நல்லனவற்றை எண்ணுதலும், செய்தொழில் ஆரம்பிப்பதும், கைவிசேட கொடுப்பனவுகள் உற்றார், உறவினர் கலந்து விருந்துண்ணலும் பரம்பரையாக ஆரூட முறைப்படி நடப்பனவாகும். புதுவருடப் பலன் எப்படி இருந்தாலும் மகிழ்ச்சிக்கும், கொண்டாட்டங்களுக்கும் குறைவே இருக்காது. இப்புத்தாண்டு காலத்தில் பாரம்பரியமாக கொண்டாடும் கேளிக்கைகள் பல. அவை ஆண்களுக்கெனவும், பெண்களுக்கெனவும் சிறியோர், முதியோர் போன்ற பராயத்தினருக்கும் ஏற்றவையாக அமைகிறது. அவற்றுள் சில நமது கிராமங்கள் தோறும் வருடா வருடமாக இன்றுவரை ஆடிக்களிப்பதுண்டு.

இலங்கை வானொலியின் ‘கிராம சஞ்சிகை’ நிகழ்ச்சிக்கென முதலில் இசையிடப்பட்ட ஓர் உரைச் சித்திரமாக உருவாக்கி, பின்னர் அதையே கட்டுரையாக்கினார்.

மாட்டு வண்டிச்சவாரி

‘கீச்சி மாச்சித் தம்பலம்’, ‘கப்புத்தத்தல்’, ‘கொக்கான் வெட்டுதல்’, ‘சொக்கட்டான் போடுதல்’, ‘தாயம் போடுதல்’, ‘சடுகுடு ஓட்டம்’, ‘கிட்டிப்புள் அடித்தல்’, ‘அம்பெறிதல்’, ‘வாரோட்டம்’, ‘குண்டுடுக்கிக்கும்மி’, ‘கண்ணாழுஞ்சி ஓட்டம்’, ‘கிளித்தட்டுப் பாய்தல்’ (இதனையாடி பாய்தல், தாச்சி ஓட்டம் எனவும் கூறுவர்) ‘பாண்டி விளையாட்டு’, ‘நாயும் புலியும்’, ‘போர்த் தேங்காய் அடித்தல்’, ‘கோலாட்டம்’ (இதனை வஸந்தன் அடித்தல் என்றும் கூறுவர்) ‘காளை அடக்குதல்’, ‘மாட்டுச்சவாரி’, ‘மாட்டு வண்டிச்சவாரி’, ‘பட்டம் விடுதல்’ போன்ற இப்படியான

விளையாட்டுகளில் போட்டி போட்டு ஆடிக் களிப்பர். இவற்றுள் மாட்டு வண்டிச்சவாரி போட்டி ஒரு கிராமத்தீவர்கள் மட்டும் பங்கு பற்றும் போட்டியல்ல. அடுத்திருக்கும் இரண்டு, மூன்று கிராமத்தவரும் பங்கு கொள்ளும் போட்டி நிகழ்ச்சியாகும். இன்றைய நாகரிக உலகில் நடக்கும் போட்டிகளான சைக்கிள் ஓட்டப் போட்டி, மோட்டார் சைக்கிள் ஓட்டப் போட்டி, மோட்டார் வாகனப் போட்டி என்பனவற்றிற்கு முன்னோடியானதே எமது பரம்பரை வண்டிச்சவாரிப் போட்டி இன்றைய சவாரிப் போட்டிகளில் வெற்றி பெறுபவன் 'ஹீரோ' ஆவதைப் போலவே மாட்டு வண்டிச் சவாரியில் வெற்றி பெறுபவன் போட்டி நாயகனாக மதிக்கப்பட்டு, பாராட்டையும் பெறுகிறான். அதனாலேயே இன்றைய தேசிய தினங்களில் வண்டிச்சவாரியும் தேசிய விளையாட்டாக மதிப்பளித்து அந்தஸ்துடன் கௌரவிக்கப்படுகிறது. இதே போலவே இன்றைய மேல்நாட்டு விளையாட்டான கிட்டிப்புள் அடிக்கும் விளையாட்டு என்று கூறினால் அது பிழையாகாது. சாதாரணமாக இரட்டை மாட்டுவண்டிச்சவாரியே மிகவும் பிரபலமானது. ஆனால் சிங்கள - முஸ்லிம் மக்கள் ஒற்றை மாட்டு வண்டிச்சவாரியையே விரும்புவதும் வழக்கமுமாகும். அதனைத் தமிழ் மக்கள் 'திருக்கல்' வண்டிச்சவாரி என்று குறிப்பிடுவர். இன்று இவ்வகைக் களியாட்டங்கள் அருகி வந்தாலும், முற்காலத்தில் வண்டிச்சவாரியில் வெற்றி பெறும் போட்டி நாயகனுக்கு கிராம மட்டத்தில் பல விருதுகள் கிடைப்பது வழக்கம்.

மாங்கல்ய தாரணம்

அதிலே மிகச் சிறப்பான விருதுதான் 'மாங்கல்ய தாரணம்' இது ஒரு மிக விசேடமான நிகழ்வாகும். அதாவது கிராமத்துக் கன்னியர் வண்டிச் சவாரியில் வெற்றி நாயகனையே திருமணம் செய்வோம் என உறுதி கூறி வெற்றி பெற்றவனையோ, வெற்றிக்கு வாகாய் இருந்தவனையோ திருமணம் செய்து கொள்வது வழக்கம். வில்லை வளைத்து ஸ்ரீராமன் சீதையை மணம் முடித்ததும் நளமகாராசனை தமயந்தி தெரிவு செய்ததும் 'சுயம்வரம்' என்றால் நம் மூதாதையர் நடத்தியதும் ஒரு வகைச் 'சுயம்வரம்' தானே. ஏன் இன்றைய விளையாட்டு வீரர்களைக் கூட இன்றைய இளநங்கையர் வரிப்பதும் ஒருவகைச் சுயம்வரம் தானே. ஆம், அன்றைய எம் மூதாதையர் நடத்தியது 'கிராமிய சுயம்வரம்' என்று கூறுதல் பொருந்தும்.

வண்டிச்சவாரி, காளைகளை அடக்குதல் போன்ற விளையாட்டுகள், போட்டிகள், கேளிக்கைகள், விவசாயம் செய்யும் பிரதேசங்களிலும் பாரம்பரியமாக நடந்துவரும் நிகழ்ச்சிகளாகும். நாம் நமது விளையாட்டு கேளிக்கைகளை

பாரம்பரியமாக தேசிய விளையாட்டாகப் பேணிக்காப்பது போலவே மற்ற மற்ற நாடுகளிலும் பேணிக் காத்து வருகிறார்கள். அவற்றுள் சிறப்பானவைதான் மாட்டுச்வண்டிச்சவாரி காளைகளை தடமிடப் பிடித்தல் போன்றவை.

மஞ்சி விரட்டு

விவசாய* நாகரிகம் விருத்தியுறும் நாடுகளில் மந்தைக் கூட்டமே பெருஞ்செல்வமாக கருதப்படுகிறது. அவற்றைக் கொண்டே அவ்விவசாயிகளின் செல்வச் சிறப்பு கணிக்கப்படுகிறது. இந்தியாவிலே தமிழ் நாட்டில் 'மஞ்சி விரட்டு' என்னும் விளையாட்டு. மனிதக் காளைகள் தாம் வளர்க்கும் காளைகளை அடக்கி வெற்றிபெறும் 'ரிஷப விழா' மிகச் சிறப்பு வாய்ந்தது. அதேபோல ஐப்பாளிலும் நடைபெறுகிறது. இதற்கு 'சுசூக்கி' என்று கூறுவர் ஸ்பெயின் தேசத்தில் 'மற்றடோர்' என்பது மற்றுமோர் விளையாட்டு. மாட்டை கொம்புகளில் பிடித்துக் கட்டுப்படுத்தும் வீர விளையாட்டாகும்.

ஆபிரிக்காவில் இன்றும் சில வகுப்பினர் சவாரி மாடுகளை பெண் கொடுக்கும் மாமனுக்கு பரிசாகக் கொடுத்தே மகளைத் திருமணம் செய்வர். மேற்கிந்திய தீவுகளில் 'லசேர்' என்னும் ஒரு விளையாட்டு. காளை மாடுகளையும், குதிரைகளையும் கயிற்றில் தடம் செய்து, அதனை காளைகளின் கழுத்தில் எறிந்து, காளைகளைப் பிடிப்பது இன்றும் வழக்கத்திலிருந்து வருகிறது.

இதேவிதமாகவே நமது நாட்டில் தீவகப் பகுதி நெடுந்தீவிலும் மாடுகளைப் பிடிப்பது வழக்கம். ஆம், கிராம ராஜ்யம் எங்குமே ஒன்றுதானே.*

இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் ஒலியிலும் வேகமாக விமானங்கள், றொக்கட்டுகள் மின்ஒளியாய் பறக்கும் பொழுது நம் நாட்டு கிராமிய மட்டத்தில் நடக்கும் வண்டிச் சவாரியென்றால் அங்கு கூடும் மக்கள் தொகை எண்ணிலடங்கா. கடும் வெயில், காற்று என்று ஸாராமல் மக்கள் கூடி ஆர்ப்பரித்து ஆனந்தங் கொள்கின்றனர்.

திருவிழாக்களில் சவாரி

புதுவருடம், பொங்கல், தீபாவளி, தேசிய தினம் போன்ற காலங்களில் மட்டுமல்ல வண்டிச்சவாரிப் போட்டி பிரபலமான தேர், தீர்த்தம் போன்ற ஆலயத் திருவிழாக் காலங்களிலும் வண்டிச்சவாரி நடைபெறுவது சகஜம். இதனை நாட்டுப் பாடல் ஒன்று எடுத்துக் காட்டுகிறது.

பொதுசன நூலகம்
- 99 -
யாழ்ப்பாணம்.
இலே. சேக்சுமணி ஹூட்

‘அச்சவேலித் திருவிழாவாம்
அதற்கேற்ற சப்பறமாம் *
வாண விளையாட்டுகளாம்
வண்டிச் சவாரிகளாம்’

இவ்வகையில் செல்வச் சந்நிதி, வல்லிபுரக்கோயில், மருதடி, சீரணி, சுட்டிபுரம் பன்றித்தலைச்சி ஆகிய கோயில்களில் விழாக்காலமென்றால் வெண்டைய ஒலி சலசலக்க, சலங்கை கிலுகிலுக்க, பட்டுக்குஞ்சம் அலங்கரிக்க சிங்காரச் சிறப்புடன் தெருவெல்லாம் மாட்டுவண்டி சவாரிகளைக் காண்பது கண்கொள்ளாக் காட்சிதான். அது மட்டுமல்ல சவாரிக்கானைகளுக்கு உணவு தந்து பராமரிப்பதும் கலபமானதல்ல. கானைகளுக்கு காலைக் குளிப்பு அவசியம் தொடர்ந்து உணவாக வைக்கோல், அறுகம்புல்லு, தவிடு, அதைவிட கலப்புத்தீன் விசேடமாக உழுந்து, கடலை, பச்சையாக வெட்டின குரக்கன் பொத்தி, அரை இடியல் நெல்லு, அவித்த வெந்தயம் கலந்தே கொடுப்பார்கள். சகவீனமென்றால் வைத்தியர் வேறு, சவாரி மாட்டை வாங்கும்போதும் நல்லினப் பெருக்கம், வளர்ப்பு, அதன் பாரம்பரியம் என்று பலவற்றைக் கொண்டே விலைக்கு வாங்குவர். மேலும் இரண்டு வயதில் ஓட்டத்தில் சவாரியில் ஈடுபடுத்தும் கன்றுகள் அதன் நாலாவது வயதில் இனப் பெருக்கம் செய்யும் சக்தியற்றவையாக்கப்படும்.

நாயகன்

வண்டிச் சவாரியில் ஆர்வங்கொண்ட விவசாயி ஒரு நல்லினச் சோடி மாட்டை வாங்க தங்களை மனையாளின் நகை நடட்டையே அடகு வைக்கவும் தயங்க மாட்டான். வண்டிச்சவாரி நாயகன் என்பதே அவனது ஒரே குறிக்கோள். சவாரிக்கென உருவாக்கும் வண்டி கூட விசேடமாகச் செய்யப்படுவன. வண்டிகள் இலேசானவையாகவும் துலாவுக்கு பனையும், நுகத்துக்கு மஞ்சவெண்ணா மற்றவை பூவரசு, முதிரை போன்ற மரங்களினால் ஆனவை. இவற்றில் உதை கிட்டிகள் சவாரி செய்பவர் உதைத்துக் கொண்டு உறுதியாய் இருப்பதற்கு கிளீ, புறா முதலான அழகு வடிவங்களில் அமைக்கப்படும். இவையெல்லாவற்றையும் சவாரி மாட்டையும் அலங்கரித்து சவாரி நாயகன் வீற்றிருந்து நாணயக் கயிற்றை ஒரு கையிலும் தமர் ஊசி ஏற்றிய துவரந் தடியை மறுகையிலுமாக வண்டி* ஆசனத்தில் வீற்றிருந்து வீரனைப்போல காட்சியளிப்பான். வட பகுதியில் சவாரிப்போட்டி அநேகமாக நீர்வேலி பிணாக்கை, மயிலிட்டி, நாயக்குட்டி வாய்க்கால், வல்லிபுரக் குறிச்சி போன்ற இடங்களில் இடம்பெறுவது வழக்கம். சவாரி மாடுகளுக்கு அதன் திறமை விறுத்தம் இவற்றை ஓட்டி மயிலை, கழுகன் சோடி, மாவெள்ளை இரட்டைச் சுழியன்,

செங்காரி எனப் பலபட அன்புப் பெயர் வைப்பார்கள். இத்தனையும் ஏதாவது பொருளையோ, பண்டத்தையோ எதிர்பார்த்து கிராம விவசாய வாலிபர்கள் பங்கு பற்றுவதில்லை. அவர்களது ஒரே ஒரு நோக்கம் வண்டிசவாரியில் தன்மானமுள்ள வெற்றி நாயகனாக வெல்ல வேண்டுமென்பதே. இப்போட்டியில் போட்டியாளருக்கு இடையே கைகலப்பு ஏற்படுவதும் உண்டு.

வல்லிபுர பாடல்

வல்லிபுரக் கோயில் சப்பறத்திருவிழா மிகவும் பிரசித்தி பெற்றது. அங்கு செல்லும் வண்டிச் சவாரி பற்றிய நாட்டார் பாடலொன்று விரிவாக எடுத்துக் கூறுகிறது.

வல்லி புரத்தே
எல்லினில் நடக்கும்
சப்பற விழாவை
தப்பற அடைய
தெளிந்த கள்ளை
வலிந்து பருக்கி
வெறிமிக் கேறிய
காளை எருத்தை
சோடி சேர்ந்து
சோடினை செய்து
பூட்டி வண்டியில்
நீட்டக் கால்களை
ஆசன மீதினில்
இனிதமர்ந் திருந்து
நாணயக் கயிற்றைப்
பேணி ஒருவன்
பற்றுவோர் கையால்
மற்றீ கையதில்
சவுக்கினை உயர்த்திச்
சடசடவென்ன
அடித்து வாலைக்
கடித்துத் துரத்த
வண்டிக்குள்ளே
வளமா யிருந்தோர்

கீழ்க்கை யடித்துச்
 சேர்ந்ததுடன் உரப்ப
 நுகத்துக் கடைய
 கிட்டிபி டித்து
 திண்திறல் ஒருவன்
 வண்டிதன் முன்னே
 உடம்பு வேர்வை
 வடிந்து சிந்தக்
 களைத்துக் களைத்து
 கடிதினில் ஓடி
 விரைந்து முன்னோடும்
 வேறொரு வண்டியை
 முந்தி விலத்த முயன்றுமுயன்று
 சவாரி வரிசை சரிந்து சரிந்து
 வழியில் செல்வோர்
 வருவோர் தம்மை
 ஏறியும் நெரித்தும்
 இன்னல்செய் திடவே
 வேலியால் கன்னியர்
 வேல்வீழி பாச்ச
 வேகமாய் ஒடுது
 • • • வேங்கைபோல் வண்டிலே.

இவ்விதம் வண்டிச்சவாரியோடு ஓட்டிய கிராமத்து நாட்டுப் பாடல்கள் பல
 உண்டு. தேசிய விளையாட்டுகளுக்கு மதிப்பு அளிக்கும் இந்நாளில் தேசியக்
 கொண்டாட்டங்களில் எமது பாரம்பரியமான 'வண்டிச்சவாரி'யும் ஒன்றாக
 இடம்பெறுவது பெருமைக்குரியதொன்றாகும்.

- தினகரன் வாரமஞ்சரி

15.04.1990

10780

சின்னச் சின்ன மரம்பழம்

தின்ன நல்ல மரம்பழம்

குண்டுபோல மரம்பழம்

குந்தில்லாத மரம்பழம்

பந்துபோல மரம்பழம்

பழுத்த நல்ல மரம்பழம்

தம்பிக்கொரு மரம்பழம் *

தங்கைக்கொரு மரம்பழம்

எனக்குமொரு மரம்பழம்

உனக்குமொரு மரம்பழம் . . .

அக்காவுக்கும் அண்ணாவுக்கும்

ஆளுக்கொரு மரம்பழம்

அப்பாவுக்கும் அம்மாவுக்கும்

ஆளுக்கொரு மரம்பழம்

பத்து நல்ல மரம்பழம்

பகிர்ந்தெடுத்துத் தின்போமே.

- ஸாஹிராக் கல்ஹாஃ,
கொழும்பு.

ஆண் : வஞ்சிக் கொடியே எந்தன்
வயற்காட்டு நங்கணமே
வந்திருந்து கொஞ்சமொழி
தந்திடடி எந்தனுக்கு.

பெண் : காவல் அரணோ மச்சான்
கள்ளனுக்கு முள் அரணோ
வேலி அரணோ மச்சான்
வேணுமென்றி கள்ளனுக்கு

ஆண் : காவல் இருந்துமென்ன - எந்தன்
கால் கடுக்க நின்றுமென்ன
• சோலைக்கிளியே உந்தன்
சொற்பனந்தான் என் மனதில்

பெண் : நித்திரைக் கண்ணிலையும்
நினைவினிலும் தோணுகிறது
அத்தானின் அன்பொழுதும் :
ஆசைமுகம் தான் தெரியும்

ஆண் : கன்னக் குழியும் உந்தன்
கனத்தபெரு வேல்விழியும்
கிள்ளை மொழிபேசு சொண்டும்
கிறுகிறுக்க வைக்குதடி.

பெண் : இரவிலே வீசும் அந்த
இளங்காற்றும் சந்திரனும்
அராவா வாளினைப்போல்
அறுக்குத்தான் என் மனதை

ஆண் : சூஞ்சி அழகும் உந்தன்
குமிழ்சிரிப்பும் என்னை வாட்டி
குத்திக் கிளறுதடி
கோமளமே என் மனசை

பெண் : ஏறுநடையும் அத்தான்
எக்காளம் போடுவதும்
பார்க்கப் பசிதீரும் அத்தான்
பாவிக்கது கிட்டிடுமோ.

ஆண் : உன்னை மறப்பதென்றால்
உயிரோடு வாழாமல்
மாண்டு மடிவதுதான்
மறப்பதற்கு மாற்றுவழி

பெண் : அத்தானை மறப்பதென்றால்
ஆவிதரிக்காது
மாண்டு மடிவதுதான்
மறப்பதற்கு மாற்றுவழி

இருவரும் : பார்ப்பவர்கள் எந்தவித
பழிபாவம் சொல்லாமல்
ஈருடலும் ஒருயிர்போல்
ஊரறிய வாழ்ந்திடுவோம்.

சிட்டுக்குருவி வா வா .

- 'மகரம்'

1. சிட்டுக்குருவி சிட்டுக்குருவி
கிட்டக் கிட்ட வா வா
பட்டுப் போன்ற இறகுகளைத்
தட்டித் தட்டி வா வா
2. சிட்டுக்குருவி சிட்டுக்குருவி
தொட்டுப் பார்க்க வா வா
வட்டம் போட்டுப் பறந்து பறந்து
பாட்டுப் பாட வா வா
3. சிட்டுக்குருவி சிட்டுக்குருவி
•செட்டு வேண்டாம் வா வா
சின்னஞ் சிறுவர் எங்களோடு
சேர்ந்து பாட வா வா
4. சிட்டுக்குருவி சிட்டுக்குருவி
• மொட்டுத்தாரோம் வா வா •
கொட்ட மேளம் கையிலுண்டு
கிட்டக் கிட்ட வா வா •

(ஒடி விளையாடு பாப்பா நிகழ்ச்சியில் ஒலிபரப்பப்பட்டது)

ஈழநாடுவந்த எங்கள் மாட்சிமைதங்கிய 2-வது
 எலிஸபெத் மகாராணியும், மகோன்னதை
 எடின்பரோகோமகனும் ஈழநாட்டுமக்களைக்
 களிப்பெனுங் கடலிலாழ்த்தி மகிழ்வித்துப்
 பிரிந்து செல்லும்போது வாழ்த்திய
 வாழ்த்துப் பாடல்கள்.

ராகம்:— ஹம்ஸத்வனி

தாளம்:— திசரஏகம்

1. வாழ்க வாழ்கவே வாழ்க வாழ்கவே
 எங்கள் ராணி இன்று போல நன்று வாழ்கவே (வாழ்)
 இதயநாத கோமகன் எடின்பரோவுடன். (வாழ்)
2. இளைய அரசர் சார்ள்ஸுக்கும் .
 இளைய அரசி அன்னிக்கும்
 இலங்கை மக்கள் ஆசி சொல்ல
 அவர்கள் வாழ்கவே. (எங்)
3. ஒப்பரிய குலத்திலே
 உயர்குடிப் பிறப்பினாய்
 உம்மை நீடு வாழ்த்துவோம்
 வாழ்க வாழ்கவே. (எங்)
4. ஈழநாடு செய்து வைத்த
 எழுதவப் பயனினால்
 எலிஸபெத்து ராணி வந்தாய்
 வாழ்க வாழ்கவே (எங்)

5. அறிவுச்சுடர் ஒளியிலும்
அருள்பொழியும் அன்பிலும்
அறம்விளைய ஆக்கவைத்தாய்
வாழ்க வாழ்கவே. (எங்)
6. மதிநிகர்த்த முகவொளி
மழை நிகர்த்த மணிமொழி
அருள்நிறை உருவினாய்
வாழ்க வாழ்கவே. (எங்)
7. மாதம் மூன்றுமாரி பெய்து
மானிலம் செழிக்கவே
மாந்தர் இன்ப வாழ்வுதந்த
ராணி வாழ்கவே. (எங்)
8. அன்பினாலே ஆட்சி செய்து
அனுதண்டை யகற்றிட
அரிய வழிகாட்டி அன்னை
நீடு வாழ்கவே. (எங்)
9. எட்டுத்திக்கும் ஓங்கவே
எழில்புகழ் படைத்துமே
எலிசபெத்து ராணியே
வாழ்க வாழ்கவே. (எங்)
10. இங்கிலாந்து ஆட்சியின்
ஏட்டிலே எழுத நீ
ஈழம்வந்த இன்பம் என்றும்
வாழ்க வாழ்கவே. (எங்)

வேறு

ராகம்:— ஹிந்துகாமி

தாளம்:— திஸ்ரஏகம்

எலிஸபெத்து ராணியே என்றும் நீடுவாழ்கவே
சென்று வருக சென்று வருக.

1. அம்புவி யெலாம் புகழும்
அரசகுலதிபமே
அன்பினாலே மாலைசெய்து
அர்ப்பணித்தோம் ஆசிதந்து—சென்றுவருக
சென்று வருக.
2. இலங்கை மக்கள் சுதந்திரத்தை
இலங்க வைக்குமின்பமே
எங்கள் நாட்டில் நின்வரவால்
எழில்வளர்த்த தேவியே—சென்று வருக சென்றுவருக
3. சித்திரமும் சிகிரியாவின்
சிற்பக்கலை ஓவியங்கள்
எத்திசையும் எட்டவைத்த
எலிஸபெத்து ராணியே—சென்று வருக சென்றுவருக.
4. ஆதிமன்னர் ஆக்கவைத்த
அரிய கலைச் செல்வங்கண்டு
அன்னையும் தகங்களித்த
அழகினை மறந்திடேம்—சென்று வருக சென்றுவருக.
5. மலையினைக் குடைந்தெடுத்து
சிலையினைச் செதுக்கிய
கலையினைக் களித்த உயர்
தலைவியே வர்புத்துகிறோம்—சென்று வருக
சென்று வருக.
6. அழகினுக் கழகுதந்த
அருளொழுகு பார்வையை
அமிழ்தினுமினிய தமிழ்
அறிவு கொண்டு வாழ்த்துகிறோம்—சென்று வருக
சென்றுவருக.

7. ஈழமக்கள் வாழ்விலே
எழுச்சி தந்த ராணியே
இன்றுபோல என்றும் வாழ்க
இயற்கை தந்த அன்னையே—சென்றுவருக
சென்றுவருக.
8. இச்சிறிய நாட்டிலே
இனியதவப் பேற்றினால்
இனவகை பலவெனினும்
இட்டமுடன் ஏத்துகிறோம்—சென்று வருக
சென்று வருக.
9. கழுகுனோடு தெங்குபனை
கனிவளங்கள் நிரம்பிய
கலை மணங்கமழும் உயர்
காட்சிகளைக் காணமேலும்—சென்று வருக
சென்று வருக.
10. இன்னலெதுவுமின் றியே
இங்கிலாந்து சேரவே
இனிய ஆட்சி தழைக்கவே
இறைவனைவழுத்துவோம்—சென்று வருக
சென்று வருக.
11. தரணி யெலாம் புகழ்ப்படைத்த
தனி முடியைக் கண்டுதமிழ்
அமிழ்தினால் வாழ்த்துகிறோம்
அன்பு பொங்கவே—சென்று வருக சென்று வருக.

ஆக்கியோன் :-
வே. அ. சிவஞானம்
சங்கீத அமைப்பு :-
டி. எஸ். மணி பாகவதர் } இலங்கை வாணொலி

21-4-54

AUSTRALIAN BROADCASTING COMMISSION

This is to certify that

Velupillai Annamalai Sivagnanam

was awarded a

Colombo Plan Fellowship

and has completed a Training Course in

EDUCATIONAL BROADCASTING

conducted by the

AUSTRALIAN BROADCASTING COMMISSION

in conjunction with the

DEPARTMENT of EXTERNAL AFFAIRS

Period of Study... 24th April, 1967... to... 17th August, 1967...

Subjects Studied:

The Role of Broadcasting in Education

The Organisation and Administration of Educational Broadcasting

Supervision and Leadership

Radio Production Techniques

Television Production Techniques

Film Direction Techniques

Dated this... sixteenth... day
of... August... 1967

Shewleip
Superintendent of Training

James Saxe
Director of Education

Blumhardt
General Manager

**ASIAN INSTITUTE FOR BROADCASTING
DEVELOPMENT**

This is to certify that

V. A. Sivagnanam

(Sri Lanka)

has attended a

*Regional Course in
Rural and Development Broadcasting*

at the

*Tun Abdul Razak Broadcasting Institute
Kuala Lumpur*

sponsored by

Commonwealth Fund For Technical Co-operation

from 26. 9. 1977.

to 21. 10. 1977.

Barnes
Consultant

Iskandar
Director

தமிழக அரசு
இந்திய அமைச்சு
MINISTRY OF REGIONAL DEVELOPMENT

மக்கள் கலாமணி

திரு. வி. ஏ. சிவநாணம் அவர்களுக்கு

மக்கள் கலாமணி

எனக்கும் விகிதம்

இத்தால் வழங்கப் படுகிறது

ஓ. திரு. சிவநாணம்
மேலதிக அமைச்சு அமைச்சர்

Jayaraman
மேலதிக அமைச்சு அமைச்சர்
வெளியமைச்சர்

03 - 01 - 1987.

காற்றைக் கருவி கொண்டு

கலை படைத்தவர்கள்

1985ம் ஆண்டில் “ஞாயிறு தினகரன்” பத்திரிகையில் மேற்கண்ட தலைப்பில், இலங்கை வானொலியைத் தமிழ் பேச வைத்த வித்தகர்கள் பலரைப் பற்றி சிறுகுறிப்புக்களை அவர்களின் புகைப்படங்களுடன் சேர்த்து வெளியிட்டிருந்தேன். சிவஞானம் அண்ணா அவர்களைப் பற்றி வெளியிடும் இந்நூலில் அவர் காலத்தில் அலட்டிக் கொள்ளாமல் அமைதியாகப் பணிபுரிந்து, பெரும் புகழைச் சேர்த்துக் கொண்ட ஒலிபரப்புத் துறையினர் சிலரின் புகைப்படங்களேனும் இடம்பெறுதல் பொருத்தமுடையது என்று கருதி, இந்நூலின் கடைசி வெளிப்புக்க அட்டையில் பிரகரித்துள்ளேன். அடையாளங் காண படங்களிலும் உரிய இலக்கங்கள் பதியப்பட்டுள்ளன. இது முழுமையான பட்டியல் அல்லவென்பதை வாசகர்கள் கவனத்திற் கொள்க - திரு.

01. அமரர் சோ. சீவபாதசந்தரம் - பி.பி.சியில் தமிழோசை ஒலிக்கச் செய்த “சோ.சி” இலங்கை ஒலிபரப்பு நிலைய நிகழ்ச்சி அதிகாரி; ஒலிபரப்பு அவருக்கு கைவந்த கலை.
02. அமரர் கலாநிதி க.சி. நடராசா - “நாவற்குழியூரான்” என்கின்ற இக்கவிஞன் இலங்கை வானொலியின் இயற்பகுதிப் பொறுப்பாளராக இருந்து, இடையே மேலதிக தேசிய சேவைப் பணிப்பாளராகி, இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத் தமிழ் சேவைப் பணிப்பாளராக ஓய்வு பெற்று, பின்னர் பணிப்பாளர் சபை உறுப்பினராகவுமானார்.
03. அமரர் வி.என். பாலசுப்ரமணியம் - இயல், இசை, நாடக, கிராமியக் கலை வித்தகரான இவர், கொழும்பு கொட்டா றோட், கொழும்பு றேடியோ நிலையத்தின் நான்காவது தமிழ் அறிவிப்பாளரானவர்.
04. அமரர் நாவலியூர் சோ. நடராஜன் - இலங்கைத் தமிழ் வானொலி நிலையத்து முன்னோடிகளில் ஒருவர்; இரண்டாவது அறிவிப்பாளரானவர்.
05. திருமதி ஞானம் இரத்தினம் - இலங்கை வானொலியின் தமிழ்க் கல்வி ஒலிபரப்பின் நிகழ்ச்சி உதவியாளர்; இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன தமிழ் தேசிய சேவையின் மேலதிகப் பணிப்பாளர். தேசிய தொலைக்காட்சியின் முதலாவது நிகழ்ச்சிப் பணிப்பாளர்.

06. காலஞ் சென்ற திருமதி ஏ.எம். ஜோசப் - சேர நாட்டில் பிறந்து, யாழ்ப்பாணத்தில் வளர்ந்து, வட்டுக்கோட்டையில் கல்வி கற்று, மேற்படிப்புக்காக சோழ நாடு சென்று, பல்கலைத் திறமையும் பெற்ற செல்வி அன்னாமோலி எலியாஸ் ஆகவிருந்த இவர், கொழும்பு ரேடியோவின் தமிழ்ப் பகுதி பொறுப்பாளர்; இலங்கை வானொலியின் கல்வி ஒலிபரப்புச் சேவைத் தலைவி; இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனக் கல்விச் சேவையின் பணிப்பாளர்.
07. மர்ஹூம் கலாநிதி எம்.எம். உவைஸ் - இலங்கை வானொலியின் முஸ்லிம் சேவை நிகழ்ச்சி உதவியாளர்; தமிழ் இலக்கியத்துக்கு முஸ்லிம்களின் பங்கினை பாங்குற எடுத்துரைத்தவர்.
08. அமரர் எஸ். சண்முகநாதன் - “பரியாரியார் பரமு” வை அடையாளங் காட்டிய, ஓர் ஒவியரான “சானா” இலங்கை வானொலித் தமிழ் நாடகப் பகுதித் தலைவர்; இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன தமிழ் தேசிய சேவையின் நாடகக் கட்டுப்பாட்டாளரானவர்.
09. அமரர் டி.எஸ். மணிபாகவதர் - இலங்கை வானொலியின் இசைத்துறை முன்னோடியான இவர், இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத் தமிழ் தேசிய சேவையின் வாத்தியக் கோஷ்டத் தலைவர்.
10. திரு. எஸ். சத்தியலிங்கம் - இலங்கை வானொலித் தமிழ் இசை நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பு உதவியாளராக இருந்த இவர் “சங்கீத சிரோன்மணி”.
11. திருமதி. பொன்மணி குலசிங்கம் - இலங்கை வானொலித் தமிழ்ப்பகுதிச் சிறுவர் மாதர் நிகழ்ச்சி உதவியாளராகவிருந்து, இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன தமிழ்ச் சேவைப் பணிப்பாளராகிய “வானொலி அக்கா” ஒரு “சங்கீத சிரோன்மணி”.
12. திரு. ஏ. சுப்ரமணியன் - இலங்கை வானொலி கல்விச் சேவையின் தமிழ் நிகழ்ச்சி உதவியாளர்; இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன தமிழ்ப் பகுதியின் ஒரு நிகழ்ச்சி அமைப்பாளராவார்.
13. அமரர் கே.எஸ். பாலசுப்ரமணிய ஐயர் - இலங்கை வானொலியின் இசைப் பகுதித் தலைவர்; இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன தமிழ்த் தேசிய சேவையின் ஒரு கட்டுப்பாட்டாளர்.
14. அமரர் கலாகூர் ரி. இரத்தினம் - இலங்கை வானொலியிலும், இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்திலும் மிருதங்க வித்வானாகவிருந்த போதிலும், டோலக் போன்ற வேறு பல வாத்தியங்களையும் வாசித்து சாதனை படைத்தவர்.

15. திரு. எஸ். சரவணமுத்து - “றேடியோ மாமா” வாகிய இவர், கொட்டா றோட் காலத்து கொழும்பு றேடியோவில் அறிவிப்புச் செய்தவர்.
16. திரு. சி. குஞ்சிதபாதம் - செய்தி வாசிப்புக்குச் சிறப்புச் சேர்த்த இவர், கொட்டா றோட் காலத்து கொழும்பு நிலையத்து ஐந்தாவது தமிழ் அறிவிப்பாளர்.
17. அமரர் வீ. சுந்தரலிங்கம் - “றேடியோ சிலோன் சுந்தா” என்று பெயர் பெற்றுவிட்ட இவர், இலங்கை வானொலி தமிழ் தேசிய சேவையின் அறிவிப்பாளர்.
18. திரு. எஸ். புண்ணிமுர்த்தி - இலங்கை வானொலி தேசிய சேவையின் அறிவிப்பாளர்; இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன தமிழ்ச் செய்திப் பொறுப்பாளர்.
19. ஜனாப் வீ.ஏ. கழூர் - இலங்கை வானொலி தமிழ்ப் பிரிவின் முதல் முஸ்லிம் அறிவிப்பாளர்; இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன முஸ்லிம் சேவையின் முதல் பணிப்பாளர்.
20. அமரர் எஸ். மயில்வாகனன் - இலங்கை வானொலித் தமிழ் வர்த்தக சேவைக்கு ஒளியூட்டிய “றேடியோ சிலோன் மயில்வாகனம்.”
21. மர்ஹூம் எம்.ஐ.எம்.எச். குத்தாஸ் மரிக்கார் - இலங்கை வானொலி முஸ்லிம் சேவையின் தயாரிப்பாளர்; ஹிந்துஸ்தானி இசை வல்லாளர்; இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன முஸ்லிம் சேவையின் இரண்டாவது பணிப்பாளர்.
22. அமரர் அருள்தியாகராசா - இலங்கை வானொலியின் சைவ சமய நிகழ்ச்சி உதவியாளர்; இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத் தமிழ் தேசிய சேவையின் ஒரு தயாரிப்பாளர்.
23. அமரர் வி.பி. தியாகராசா - இலங்கை வானொலி தமிழ் தேசிய சேவையின் அறிவிப்பாளர்; இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத் தமிழ் சேவையின் ஒரு கட்டுப்பாட்டாளர்.
24. திருமதி செந்தில்மணி மயில்வாகனம் - இலங்கை வானொலி நிலையத்து முதல் பிரவேசித்த இலங்கைத் தமிழ் பெண் அறிவிப்பாளர். அதனால் அவர் ஒலிபரப்புத் துறையின் தலைமகளானார்.

25. திருமதி சரஸ்வதி குமாரசிங்கம் - இலங்கை வானொலி தமிழ்ப் பகுதியின் இசை நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பு உதவியாளர். இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத் தமிழ் தேசிய சேவையின் இசை நிகழ்ச்சி அமைப்பாளரான “சங்கீத பூஷணம்.”
26. திரு. சி.வி. இராஜசுந்தரம் - இலங்கை வானொலித் தமிழ் பிரிவின் விவரண நிகழ்ச்சி உதவியாளர்; இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன பயிற்சிப் பகுதி உதவிப் பணிப்பாளர்; பின் தமிழ்த் தேசிய சேவையின் உதவிப் பணிப்பாளரானவர்.
27. ஜனாப் காமில் மரிக்கார் - மெச்சு புகழ் கச்சிமலை உச்சி வரை உயர்ந்து நின்ற இவர், இலங்கை வானொலியின் முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி உதவியாளர்.
28. திரு. கே. சண்முகம்பிள்ளை - கொட்டா றோட் கலைஞரான இவர், இலங்கை வானொலி, இலங்கை ஒலிபரப்புக்கூட்டுத்தாபன தமிழ்ப் பிரிவு வாத்தியக் கோஷ்டியின் ஆஸ்தான மிருதங்க வித்துவான்.
29. திரு. அரச ஜயாத்துரை - இலங்கை வானொலிக் கல்விச் சேவையின் தமிழ் நிகழ்ச்சி உதவியாளர்; இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனக் கல்விச் சேவைப் பணிப்பாளர்.
30. அமரர் எஸ்.கே. பரராஜசிங்கம் - இலங்கை வானொலியின் தமிழ் வர்த்தக சேவை அறிவிப்பாளராகி, அதற்கு இலக்கிய வளமூட்டி வளர்த்தவர்; இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன தமிழ்ப் பிரிவின் இசைப் பகுதிக் கட்டுப்பாட்டாளரின் பணிகளை பக்குவத்துடன் ஒப்பேற்றியவர்.
31. அமரர் ஆர். முத்துசாமி - கொட்டா றோட் கலைஞனாகவிருந்து இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத் தமிழ்ச் சேவை வாத்தியக் கோஷ்டியின் மெல்லிசைப் பிரிவின் பிரதித் தலைவரானவர்; பின் தலைவருமானார்.

10780

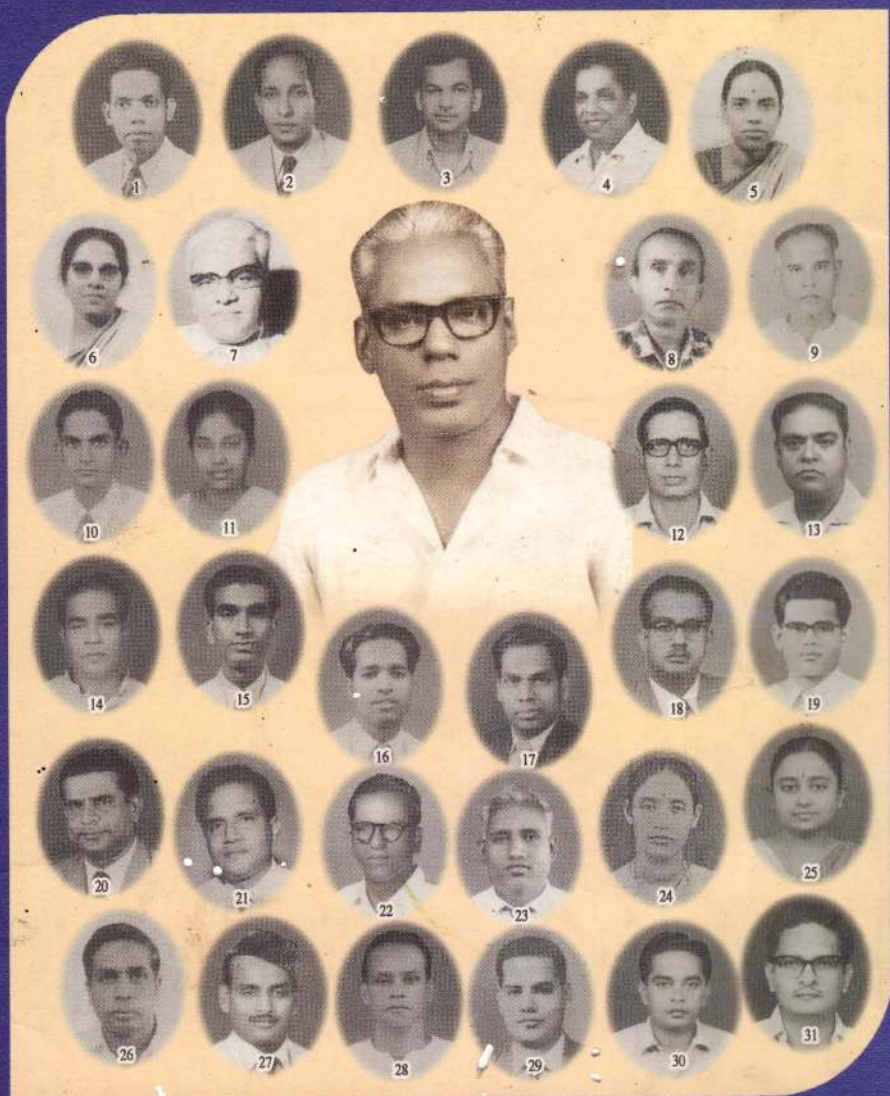
பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்.
லேட்டர் கோவைப் பகுதி

**காற்றைக் கருவி கொண்டு
கலை படைத்த வித்தகர்கள்**

DESIGNED & PRINTED BY UNIE ARTS (PVT) LTD., COLOMBO 13. TEL: 2330195.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org